

เรื่องที่ ๑๑

รายงาน

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง

สรุปผลการประชุมสัมมนา

เรื่อง “การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร: แผนการส่งเสริม
และการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”

วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ณ โรงแรมทาว์น อิน ทาว์น กรุงเทพมหานคร

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า-
รายนามคณะกรรมการการท่งเที่ยว	๖
รายนามคณะที่ปรึกษาในคณะกรรมการ	๘
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑๐
โครงการและกำหนดการประชุมสัมมนา	๑๕
คำกล่าวรายงานการประชุมสัมมนา โดย นางสาวภูวนิดา คุณผลิน เลขานุการคณะกรรมการการท่งเที่ยว และประธานคณะอนุกรรมการการท่งเที่ยว กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	๒๒
กล่าวเปิดการประชุมสัมมนา และ คำกล่าวเสวนาพิเศษ โดย นายสง่า ธนสงวนวงศ์ ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว	๒๔

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นางสาวศศิธรา พิรัชชาญณรงค์ รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๓๒
นายดำรงค์ แสงกวีเลิศ ผู้อำนวยการกองกลาง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๓๕
นายอักษพล พฤษะวัน ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	๓๙
นายโอภาส เนตรอำไพ รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	๔๖
คุณหญิงณัฐนท ทวีสิน ปลัดกรุงเทพมหานคร	๕๖

คำกล่าววิทยากรดำเนินรายการ

โดย

นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์ อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	๖๗

คำกล่าวของผู้แทนผู้เข้าร่วมสัมมนา
ในการระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ประเด็นที่ ๑
เรื่อง "การสร้างศักยภาพการแข่งขันและการท่องเที่ยว"
(ด้านการตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ)

โดย

นางสาวศุภพรรัตน์ สุขพุ่ม

เลขานุการคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฯ

๗๑

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา
ประเด็นที่ ๑
เรื่อง "การสร้างศักยภาพการแข่งขันและการท่องเที่ยว"
(ด้านการตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ)

๗๔

คำกล่าวของผู้แทนผู้เข้าร่วมสัมมนา
ในการระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ ๒

เรื่อง "การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร"

(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อถือ)

โดย

นายไชยรงค์ เจริญเมือง

ที่ปรึกษาอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมนทล

๗๖

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

ประเด็นที่ ๒

เรื่อง "การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร"

(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อถือ)

๘๑

คำกล่าวของผู้แทนผู้เข้าร่วมสัมมนา

ในการระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ ๓

เรื่อง "การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย"

โดย

นางจุฬามาศ วิจารณ์ธุ์

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

๘๕

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

ประเด็นที่ ๓

"การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย"

๘๗

คำกล่าวปิดการประชุมสัมมนา

โดย

นางสาวกวนิดา คุณผลิน

เลขาธิการคณะกรรมการการท่องเที่ยว

และประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

๘๙

หน้า-

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
จากแบบสอบถาม ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๙๒

ภาคผนวก

ก. แบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

๙๘

ข. วิทยานิพนธ์ที่ทำงาน

๑๐๓

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒

นายสง่า ชนสงวนวงศ์
ประธานคณะกรรมการ

นายทวี สุระบาล
รองประธานคณะกรรมการ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
รองประธานคณะกรรมการ

นางนิภา พริ้งศุลกะ
รองประธานคณะกรรมการ

นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายทศพล สังข์ทรัพย์
รองประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นางกัณฑวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวชวัลลัทธิ ชินธรรมมิตร
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวกวนิดา คุณผลิน
เลขาธิการคณะกรรมการ

นายสรวงศ์ เทียนทอง
เลขาธิการคณะกรรมการ

นายประเวช รัตนเพียร
กรรมการ

นางสิรินทร รามสุต
กรรมการ

นายสุชาติ ไชยชัยวัฒนากร
กรรมการ

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจิษณ์
กรรมการ

นายสุริยะ ร่วมพัฒนา
กรรมการ

นายอมรเทพ สมหมาย
กรรมการ

รายนาม

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

นายบุญญานันท์ ตันวิเศษ

นายวันชัย สุทธิวรชัย

นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง

นายมงคล นฤนาถดำรงค์

นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล

นายชุตินันท์ กมลนาท

นายชาติพร อัสสรรัตน์

นายไชยยงค์ เจริญเมือง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพล ชื่นธีระวงศ์

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร

นายณรงค์ชัย พร้อมเพรียงชัย

นายจิรศักดิ์ บูรวัฒนะ

นายพงษ์ศักดิ์ ศรีเจริญ

นายพิพัฒน์ เลิศกิตติสุข

นายพรหมมนต์ วัจนทิพย์

นายสุรวรวิทย์ วรรณศิริกุล

นายพิสิษฐ บุญช่วง

นายวิชัย ลักษณะเกียรติ

นางฤดีนาฏ อุตตะโมต

นางเบญจมาศ นันทชัยพร

นายบรรจง กาญจนาลังการ

นายมานิต สิทธิศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรณพ ตันละม้าย

นายทรงยศ รามสูต

นายชาญณรงค์ ลีระศิริ

นางสาวเทียมใจ ศิริธรรม

นางพัชนี ธนาพรสิน

รายนาม

ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำ
คณะกรรมการการท่งเที้ยว สภาผู้แทนราษฎร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ

นายพานิชย์ สืบภู

นักวิชาการประจำคณะกรรมการ

นายทวีศักดิ์ ไตรแสงรุจิระ

นายธวัช เหล่าวิโรจนกุล

นายไพโรจน์ ศรีพยัพ

นางทิพย์ อมาตยกุล

นายเทิดศักดิ์ โลหะพิพัฒน์กุล

นางสาวนิชาภา ศิริวัฒน์

นายสุชา จุลเพชร

นางสาวพรทิพย์ ศรีพงศ์ไทย

เลขานุการประจำคณะกรรมการ

นายพรเทพ อุเทนสุต

นางสาวธารินี ชุ่มมัน

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

อย่างเพียงพอ ทัวถึง ร่วมกับการประชาสัมพันธ์
ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม เพื่อให้
นักท่องเที่ยวเห็นความแตกต่างทางด้านศิลป
ศิลปวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร

(๖) การดำเนินงาน ควร
เน้นการประสานประโยชน์ระหว่างภาครัฐ ภาค
เอกชน ผู้ประกอบการ เพื่อประสานงาน ร่วมมือ
และหาทางออกร่วมกัน

(๗) ควรมีการวางแผน
เตรียมการ กรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจส่งผล
กระทบต่อการท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยวทั้งไทย
และต่างประเทศ

๓. การสร้างศักยภาพการ

แข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ โดยเฉพาะการ
จัดการของภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างความ
เชื่อถือ ได้แก่

(๑) มีการตรวจสอบ ให้
ร้านค้าบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว ขายสินค้าอย่าง
เป็นธรรม มีมาตรฐาน แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย
และต่างประเทศ

(๒) ควรมีการลงทะเบียน
ผู้ประกอบการ พนักงานขับรถสาธารณะ แม่ค้า-
พ่อค้า เพื่อให้เป็นเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว
รวมทั้งเพื่อให้นักท่องเที่ยวตรวจสอบได้ และ
เรียกใช้บริการสะดวก

(๓) เพิ่มจุดบริการ หรือ
Counter Service ใหม่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
สำคัญ

(๔) ควรมีเจ้าหน้าที่ ให้
ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว เช่น ตำรวจ
ท่องเที่ยว เทศกิจของกรุงเทพมหานคร ที่มี
ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้
นักท่องเที่ยวขอความช่วยเหลือได้ง่าย และเพื่อ
เพิ่มความมั่นใจในความปลอดภัย

(๕) ควรจัดสิ่งแวดล้อม

บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย โดยอาจร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

(๖) ควรให้ความสำคัญ

กับการป้องกัน และปราบปรามมัคคุเทศก์เถื่อน มาเพียงในสถานที่ท่องเที่ยว พ่อค้า-แม่เด็ก-เด็กขายของ ตลอดจนขอทาน เพื่อไม่ให้ข่มขู่ คุกคาม นักท่องเที่ยว

(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตำรวจ ตำรวจท่องเที่ยว และเทศกิจ ควรดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และดำเนินการต่อผู้ประกอบการอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

(๘) ควรส่งเสริมขวัญ

กำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

๔. การพัฒนาขีดความสามารถ/
สร้างภาคีเครือข่าย

(๑) ควรมีความร่วมมือ

ระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการ โรงแรม เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกงานในสถานที่จริง และแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง โดยมีผู้ให้คำปรึกษาใกล้ชิด

(๒) ควรมีการพัฒนา

ทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้เป็นเครือข่ายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ คนขับรถแท็กซี่คนขับรถสามล้อเครื่อง แม่ค้า-พ่อค้า

(๓) ควรมีมัคคุเทศก์

ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว บริการกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเอง เพื่อให้คำแนะนำ ทั้งนี้ อาจจัดนักศึกษามาฝึกงานร่วมด้วย

(๔) ควรจัดตั้งคลินิก

พัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ หรือคนในท้องถิ่นในการประกอบธุรกิจ การผลิตสินค้าที่มีการรับรองมาตรฐานสินค้า การจัดทำบรรจุภัณฑ์ โดยอาจร่วมมือกับสถาบันการศึกษา กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรม

(๕) ควรมีการจัดตั้ง

กองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนองค์กรชุมชน หรือกลุ่มประชาคมด้านการจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

(๖) เห็นควรสนับสนุนให้ กรุงเทพมหานครจัดตั้งหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการจัดสรรงบประมาณการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

(๗) เห็นควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยว ในแต่ละเขตของ กรุงเทพฯ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระหว่างเขต กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๘) ควรมีการจัดการอบรม สัมมนา ให้ความรู้แก่ภาคีทุกภาค ทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี แผนการท่องเที่ยว และการใช้ภาษาอังกฤษ

(๙) ควรมีการตั้งคณะทำงานบริหารการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ที่มีผู้แทนจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ผู้แทนจากราชการ สถานศึกษา ผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน องค์กรในชุมชน ผู้แทนประชาชน เพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผนและนำเสนอกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน

(๑๐) ควรส่งเสริมการรวมตัวของภาคีเครือข่ายในชุมชน ระหว่างชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน และสนับสนุนด้านวิชาการ การอบรม ดูงาน การวิจัย

(๑๑) ควรสนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

โครงการประชุมสัมมนาเรื่อง

“การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”

โดย

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒

๑. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการเติบโตขึ้นเป็นลำดับโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้วางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ กำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชียในปี ๒๕๕๑ เป้าหมายคือภายในปี ๒๕๕๑ จะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๒๐ ล้านคน หรือมีรายได้ ๗ แสนล้านบาท ในขณะที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ จีน ฮองกง มาเลเซีย ได้พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างเป็นรูปธรรม โดยเร่งทำการตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทุกภูมิภาคทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง

จากภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดังกล่าว ทำให้การบูรณาการแผนการท่องเที่ยวระดับประเทศสู่ระดับภูมิภาคมีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้รวมจากนักท่องเที่ยวมีมูลค่าสูงถึง ๓ แสนล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ ๕๐ ของรายได้รวมทั้งประเทศที่รัฐบาลได้ประมาณการว่าจะเป็นรายได้รวมของการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การสร้างศักยภาพของการจัดการท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องเร่งด่วน และจำเป็นต้องได้รับการวางแผนแบบบูรณาการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชนรวมถึงประชาชนที่เกี่ยวข้องได้มีวิสัยทัศน์และแผนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism Development) และมีจุดเด่นทางการตลาดและการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม

โครงการประชุมสัมมนาเพื่อเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี

ประมาณ พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นการเปิดโอกาสให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ชุมชน ประชาชน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครได้มีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนา และมองเห็นการนำแผนดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครให้มีความชัดเจนทั้งในด้านการตลาดและการจัดการ โดยเป็นการกำหนดทิศทาง การพัฒนาร่วมกัน เพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นการท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพ ยั่งยืน และมีเอกลักษณ์ต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่กรุงเทพมหานครในการจัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙ อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๒.๒ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีคุณภาพ

๒.๓ เพื่อสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันในพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอย่างเป็นระบบ ครบวงจร เพื่อศักยภาพการแข่งขันที่ยั่งยืนต่อไป

๓. วันเวลาและสถานที่

วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๕.๓๐ นาฬิกา ณ โรงแรม ทาวน์ อิน ทาวน์ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

๔. รูปแบบการสัมมนา

๔.๑ เสวนา

๔.๒ แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น ใน ๓ ประเด็นหลัก

ประเด็นที่ ๑ การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
(การตลาด การจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)

- ประเด็นที่ ๒ การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้าง
ความเชื่อถือ)
- ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๒๐๐ คน ประกอบด้วย

- ๕.๑ กรุงเทพมหานคร
- ๕.๒ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๕.๓ กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕.๔ กระทรวงมหาดไทย
- ๕.๕ สำนักงานประมาณ
- ๕.๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๕.๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๕.๘ กระทรวงคมนาคม
- ๕.๙ กระทรวงสาธารณสุข
- ๕.๑๐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๑๑ สำนักพระราชวัง
- ๕.๑๒ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๕.๑๓ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๕.๑๔ อาจารย์และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว
- ๕.๑๕ ภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
- ๕.๑๖ สื่อมวลชน
- ๕.๑๗ ผู้แทนกลุ่มประชาคมเขต และประชาคมกลุ่มต่าง ๆ
- ๕.๑๘ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร และคณะที่ปรึกษา
- ๕.๑๙ คณะอนุกรรมาธิการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
และคณะที่ปรึกษา

- ประเด็นที่ ๒ การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้าง
ความเชื่อถือ)
- ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๒๐๐ คน ประกอบด้วย

- ๕.๑ กรุงเทพมหานคร
- ๕.๒ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๕.๓ กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕.๔ กระทรวงมหาดไทย
- ๕.๕ สำนักงานปรมาณ
- ๕.๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๕.๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๕.๘ กระทรวงคมนาคม
- ๕.๙ กระทรวงสาธารณสุข
- ๕.๑๐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๑๑ สำนักพระราชวัง
- ๕.๑๒ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๕.๑๓ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๕.๑๔ อาจารย์และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว
- ๕.๑๕ ภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
- ๕.๑๖ สื่อมวลชน
- ๕.๑๗ ผู้แทนกลุ่มประชาคมเขต และประชาคมกลุ่มต่าง ๆ
- ๕.๑๘ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร และคณะที่ปรึกษา
- ๕.๑๙ คณะอนุกรรมาธิการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
และคณะที่ปรึกษา

กำหนดการประชุมสัมมนาเรื่อง
 “การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร: แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒
 วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
 ณ ห้องศรีวราภิ โรงแรม ทาวน์ อิน ทาวน์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

เวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา - ลงทะเบียน

เวลา ๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๕ นาฬิกา - **นางสาวกวนิดา คุณผลิน**
 เลขาธิการคณะกรรมการการท่องเที่ยว
 ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
 และปริมณฑล
กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา

เวลา ๐๙.๑๕ - ๑๐.๑๕ นาฬิกา - **นายสง่า ธนสงวนวงศ์**
 ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
กล่าวเปิดสัมมนา และเสวนาพิเศษเรื่อง
“บทบาทและการดำเนินงานของคณะกรรมการ
การท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร”

เวลา ๑๐.๑๕ - ๑๐.๓๐ นาฬิกา - พักรับประทานอาหารว่าง

- เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา - เสวนาเรื่อง “แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”
- โดย ๑. คุณหญิงณัฐนนท์ ทวีสิน
ปลัดกรุงเทพมหานคร
๒. นางสาวศศิธรา ทิชัยชาญณรงค์
รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๓. นายอักษพล พฤกษ์วัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๔. นายโอภาส เนตรอำไพ
รองประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย
- วิทยากรดำเนินรายการ
นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์
อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา - รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ นาฬิกา - แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น ๓ ประเด็น
เพื่อการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน
- ประเด็นที่ ๑ การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยว
กรุงเทพฯ (การตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์
ท่องเที่ยวและบริการ)
- วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น
นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์
อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประเด็นที่ ๒ การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยว
กรุงเทพฯ (การจัดการของภาครัฐและเอกชน
เพื่อสร้างความเชื่อถือ)

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

นายไชยรงค์ เจริญเมือง

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการท่องเที่ยว

ที่ปรึกษาคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล

ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย

วิทยากรดำเนินการระดมความคิดเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร

ที่ปรึกษาคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล

เวลา ๑๕.๓๐ - ๑๕.๔๐ นาฬิกา - พักรับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๕.๔๐ - ๑๕.๕๐ นาฬิกา - นำเสนอผลการระดมความคิดเห็นกลุ่มย่อย ๓ ประเด็น

เวลา ๑๕.๕๐ - ๑๕.๖๐ นาฬิกา - **นางสาวกวนิดา คุณผลิน**

เลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว

ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล

กล่าวปิดสัมมนา

คำกล่าวรายงานการประชุมสัมมนา

เรื่อง

“การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”

โดย

นางสาวกวนิดา คุณผลิน

เลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

และ

ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

กราบเรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ท่าน ส.ส. สง่า ธนสงวนวงศ์
ท่านคณะกรรมการ ท่าน ส.ส. นิภา พริ้งศุลกะ ท่าน ส.ส. ทวี สุระบาล ท่าน ส.ส. ทศพล
สังขทรัพย์ ท่านที่ปรึกษาคณะกรรมการการท่องเที่ยว แขกผู้มีเกียรติทุกท่าน และ
นมัสการพระคุณเจ้า

ดิฉัน นางสาวกวนิดา คุณผลิน
เลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว และ
ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในนามของ

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
ขอขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการ
การท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร เป็นอย่างยิ่งที่

กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธาน เปิดการสัมมนา เรื่อง “การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน” ในวันนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ที่มีการเจริญเติบโตขึ้นเป็นลำดับ โดยนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชียในปี ๒๕๕๑ โดยวางเป้าหมายเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเป็น ๒๐ ล้านคน หรือสร้างรายได้ถึง ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีรายได้รวมจากนักท่องเที่ยวประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๕๐ จากเป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ ดังนั้น การพัฒนาและการบูรณาการแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร จากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างศักยภาพ และเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขัน เพื่อให้การท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ยั่งยืน สามารถสร้างสัญลักษณ์ของประเทศไทยให้ชัดเจน ปรากฏสู่สังคมโลกต่อไป

การประชุมสัมมนาในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๒๐๐ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ กรุงเทพมหานคร ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ผู้แทนกลุ่มประชาคม ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร และคณะที่ปรึกษาในคณะกรรมการการท่องเที่ยว

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควร ดิฉัน ขอกราบเรียนเชิญ ท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวเปิดการสัมมนา เรื่อง “การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐ และเอกชน” และกล่าวเสวนาพิเศษ เรื่อง “บทบาทและการดำเนินงานของคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร” ในวันนี้ ขอกราบเรียนเชิญ

คำกล่าวเปิดการประชุมสมมนา

เรื่อง

“การท่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”

และ คำกล่าวเสวนาพิเศษ เรื่อง

“บทบาทและการดำเนินงานของคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร”

โดย

นายสง่า ธนสงวนวงศ์

ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ท่านกรรมาธิการ ท่าน ส.ส. นิภา พริ้งศุลกะ ท่าน ส.ส. ทวี สุระบาล ท่าน ส.ส. ทศพล สังขทรัพย์ ท่าน ส.ส. ภาวนิดา คุณผลิน ท่านเลขาธิการและประธานคณะอนุกรรมาธิการ การท่งเที่ยว กทม. ท่านที่ปรึกษา ท่านผู้ชำนาญการ คณะผู้เข้าอบรมสมมนาทุกท่าน และ กราบบนมัสการพระคุณเจ้า

กระผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดี เป็นอย่างยิ่งที่ท่าน ส.ส. ภาวนิดาได้เห็นความ สำคัญของเรื่องการท่งเที่ยว และท่าน ส.ส.ภาวนิดา ก็เป็นคณะกรรมการการท่งเที่ยว

ของสภาผู้แทนราษฎร ผมคงเรียนด้วยความ เคารพว่าการท่งเที่ยวนั้น เป็นส่วนที่สำคัญอย่าง ยิ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาวะวิกฤติ ถือว่าการท่งเที่ยวนี้เป็นส่วนสำคัญของ เศรษฐกิจจากแผนยุทธศาสตร์เป้าหมาย ทิศทาง

ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดยุทธศาสตร์ในปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ วางแผนถึงเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเอเชีย ตรงนี้ผมเรียนด้วยความเคารพว่า คงจะต้องมีส่วนในการที่จะต้องบูรณาการร่วมกัน ผมในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวนี้ก็คงจะต้องไปปรับฟังความคิดเห็น ได้มีการเดินทางเข้าไปสู่ในระดับภูมิภาคต่าง ๆ ไล่ตั้งแต่กลุ่มของภาคใต้และโดยเฉพาะกลุ่มที่ผลกระทบจากสึนามิ ไล่กลับไปถึงกลุ่มภาคตะวันออก เฝิญผมเป็นคนชลบุรี ไล่ไปถึงกลุ่มภาคเหนือ ไปจัดสัมมนาที่เชียงราย ๑๗ จังหวัดในภาคเหนือ กลุ่มภาคอีสาน ไปจัดที่จังหวัดหนองคาย และกลุ่มสุดท้ายซึ่งเป็นประตู เป็นหัวใจของประเทศ ก็คือ กทม. ซึ่งผมก็ได้มอบหมายให้ท่าน ส.ส. ภูวนิดา คุณผลิน เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งท่านก็เอาใจใส่จึงเกิดมีการสัมมนากันในวันนี้ ในการที่เราไปร่วมกันรับฟังความคิดเห็นจากภาครัฐก็ดี ภาคประชาชนก็ดี ภาคผู้ประกอบการซึ่งเป็นภาคเอกชน ไม่ว่าจะสมาคม สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมมัคคุเทศก์ สมาคมโรงแรม สมาคม ๗ - ๘ สมาคมที่เป็นยักษ์ใหญ่ของประเทศไทย เราไปรับฟังความคิดเห็นของเขาเหล่านั้นมา ผมได้พูดกับกรรมการผมเสมอว่าเราคงจะต้องช่วยกัน โดยเฉพาะกรรมการการท่องเที่ยวเรื่องนี้ คงจะมีส่วนร่วมที่เป็นช่องทางหนึ่งที่

จะรับปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ในฐานะที่เป็นนักท่องเที่ยวก็ดี ในฐานะเป็นผู้ประกอบการก็ดี หรือการที่จะไปช่วยเสนอแนะนำแนวทางจากการร่วมเสวนาก็ดี จากการนำเสนอปัญหาที่ดีไปสู่แนวทางแก้ไข ทั้งนี้ ในกรรมาธิการของผม นั้น ก็ได้วางแนวทางในการดำเนินงานด้วยกัน ๔ ประการ

ประการแรก ก็คือเรื่องของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าประเทศไทยนั้นแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่อยู่ในทุกภูมิภาคใหญ่ที่สุดคือที่ กทม. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะเข้ามาสู่ประเทศไทย โดยทางเครื่องบินแล้วนั้นจะต้องมาลงที่ กทม. ด้วยอันนี้สงสัยตรงนี้ กทม. จึงได้เปรียบกว่าคนอื่นเขา กทม. ก็รับไปเต็ม ๆ ก่อนเลย เพราะอย่างไรเสียคีนแรกต้องอยู่ที่ กทม. โดยการประสานงานของท่าน ส.ส. ภูวนิดา เราก็ได้กราบเรียนกับ กทม. ว่า จะทำอย่างไรที่จะให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้น เพิ่มวันขึ้นในการที่จะอยู่ที่ กทม. แล้วค่อยกระจายไปสู่ท้องถิ่น โดยการมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพของ กทม. ทั้ง ๓๐ กว่าเขต มีแหล่งท่องเที่ยวทุกเขต ผมเห็นหนังสือของแต่ละเขต วันนี้ทราบที่ท่าน ส.ส. ภูวนิดา

ประสานงานท่านปลัด กทม. ท่านกำลังเดินทาง มา ผมคงมีโอกาสที่จะได้กราบเรียนคุยกับท่านว่า ขอให้ ในฐานะแม่บ้านของ กทม. เล็งเห็นความ สำคัญของการท่องเที่ยวตรงนี้ แล้วก็จัดสรรงบประมาณให้มากขึ้น ฉะนั้นเรื่องแรกก็คือเรื่องการพัฒนาแหล่ง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววันนี้เป็น ทิศทางที่จะต้องกำหนดชัดเจน เป้าหมายที่จะ ต้องนำไปสู่ Go inter นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ใน ส่วนที่ ๒ ของกรมการ เราก็คงจะไปดูเรื่องของ การตลาด ตั้งแต่การส่งเสริม การกระตุ้นการ ตลาด หรือความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็น อย่างไรเราจะต้องไปทำตลาดในรูปแบบนั้น ผม เรียนด้วยความเคารพเลยว่า เมื่อก่อนเราไปท่องเที่ยวจะเห็นภาพชัดเจนเลยว่า เราจะไปลักษณะ ของ Site - seeing มากกว่า พอไปถึงเราก็ไปดูว่า ตรงนี้เขาเรียกว่าอย่างนี้ แล้วก็ชี้ ๆ ยืนดูกันหน่อย แล้วก็ไปทานข้าว ทานข้าวเสร็จก็ไปดูต่อ ดูต่อ เสร็จก็ทานข้าวเย็นแล้วก็เข้านอน แต่พฤติกรรม นักท่องเที่ยวในระยะหลังนั้น ก็เปลี่ยนแปลงไป อย่างสิ้นเชิง ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละ กลุ่ม ๆ ไม่เหมือนกัน บางกลุ่ม เช่น กลุ่มกอล์ฟ เขาก็จะไปขอตีสนามกอล์ฟนั้นสนามกอล์ฟนี้ กลุ่มที่ต้องการจะไปทำกิจกรรมร่วมหลาย ๆ เรื่อง หลาย ๆ ประการ ฉะนั้นการตลาด ททท. ซึ่งมี หน้าที่โดยหลักจะต้องเป็นคนที่จะส่งเสริมในการ ที่จะกระตุ้น โดยภาคเอกชน ภาคอื่น ๆ จะต้อง ร่วมมือกัน ถ้าวันหนึ่งงบประมาณทางด้านการ

ตลาดนั้น ก็มีเพียงน้อยนิด แล้วเป้าหมายที่เราจะ เป็น Capital of Asia ก็คงจะลำบากพอสมควร ก็ คงจะต้องมีการที่จะกระตุ้นโดยกรมการนี้แหละ

ประการต่อไปก็คือมาตรฐาน การบริการ ตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ ผมเปรียบเทียบให้จังหวัดในกลุ่มอันดามัน ภูเก็ต กระบี่ พังงา ซึ่งเป็นเพชรอันดามัน มาตรฐานโรงแรม ค่อนข้างสูง ราคาสูง จะติดกับทางภาคตะวันออก จะได้แต่ทัวร์ราคาต่ำ เพราะโรงแรมถูก ๕๐๐ รวมอาหารเช้า โรงแรมที่พัทยาน่านผม ๕๐๐ รวมอาหารเช้า ไปเปรียบเทียบกับภูเก็ตก็คือ ๑,๐๐๐ กว่าบาท นี่คือนี่ที่เราได้รับ สิ่งที่เราเห็น นี่ก็คือ เรื่องการบริหารจัดการ

สุดท้ายก็คือ เรื่องของการดูแลของนักท่องเที่ยวดัง ๆ ที่จะต้องให้เขาติดต๋องตาถาวรต่อไปว่า ประเทศไทยเป็นเมืองที่สำคัญประเทศไทยมีทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่ดี มีทั้งธรรมชาติที่ดี มีน้ำจืดน้ำใส ไม้ตรีจากประชาชนในประเทศไทยที่เราเรียกกันว่า ยัมสยาม เหล่านี้เรายังคงขายได้ แล้วต่อไปผมเรียนด้วยความเคารพว่า องค์การการท่องเที่ยวโลกได้ประกาศชัดเจนเลยว่า ต่อไปเรื่องการท่องเที่ยวนั้นขอให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมให้มากที่สุด เพราะท่านจะสังเกตว่าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นจะอยู่ในบริเวณที่เป็นธรรมชาติ จะอยู่ในบริเวณที่เป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์และหวงแหน ก็มีกลุ่มบุกรุกเข้าไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นองค์การการท่องเที่ยวโลกจึงประกาศบอกว่า ต่อไปนั้นการท่องเที่ยวก็ควรจะช่วยกันรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ หรือผู้ที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นผู้มีส่วนร่วม

เพราะฉะนั้นทั้ง ๓ - ๔ ประการที่ผมกล่าวนี้ คณะกรรมการของเราก็ได้เดินอย่างเป็นระบบ มีการเชิญหน่วยงานต่าง ๆ มีการออกไปนอกสถานที่ มีการไปดูแลในส่วนที่เราคิดว่าทั้ง ๔ ประการนี้น่าจะเป็นส่วนที่จะช่วยเหลือผลักดันและส่งเสริม ฉะนั้นผมคงต้องอาศัยความคิดเห็น ความรู้ ความสามารถของทุกท่านทั้งหลายที่อยู่ ณ ตรงนี้แล้ว ที่จะต้องระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อชี้แนะต่าง ๆ เพื่อจะได้รวบรวมข้อมูลเหล่านี้มาเป็นบทสรุปที่จะนำเสนอผู้บริหาร ฉะนั้นกรรมการ สภาผู้แทนราษฎร บางท่านหลายคนอาจจะมองว่าไม่มีบทบาท ไม่มี ความสำคัญ แต่ผมเรียนได้เลยว่ากรรมการชุดนี้ได้มีการสร้างโอกาส สร้างบทบาท แล้วพยายามที่จะเอาข้อคิดเห็นเหล่านี้ นำเสนอต่อผู้บริหารให้ได้ เรื่องการท่องเที่ยวเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เรื่องการท่องเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจ ฉะนั้นทั้ง ๔ ประการ ที่ผมกล่าวไปตั้งแต่นั้นเป็นทิศทาง แนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เราก็ได้นำเสนอเป็นบทสรุป เป็นขั้นเป็นตอนไปเป็นระยะๆ ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเกิดภาพสะท้อนออกมาให้ผู้บริหารทั้งหลายได้นำไปสู่การปฏิบัติ และแก้ไขในอนาคตที่จะทำให้การท่องเที่ยวของเรานั้นยั่งยืนถาวร ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า การท่องเที่ยวนั้นสำหรับประเทศไทย

ไทยแล้ว ผมยังเชื่อมั่นว่า ยังคงยั่งยืนต่อไปในวันข้างหน้า เรามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เรามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เรามีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถมากมาย วันนี้เราคงจะต้องไปหยิบยกเอาเหล่านั้นขึ้นมาช่วยกัน นำที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุงในวันข้างหน้า เป็นเรื่องที่น่าวิตกชนิดหนึ่งที่จะก้าวไปสู่จุดของการเป็น Tourism capital of Asia ในปี ๒๕๕๑ นี้ ก็คือ

เรื่องที่ ๑. เรื่องการพัฒนาแหล่ง ผสมกราบเรียนด้วยความเคารพเลย มีผู้แทนของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามาอยู่ด้วย ท่านคงจะต้องนำเสนอว่าการที่เรามียุทธศาสตร์อยู่แล้วนั้น แผนยุทธศาสตร์ตรงนี้ ท่านจะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างไร การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผสมกราบเรียนอีกว่า แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่งนั้นไม่ได้อยู่ในมือของกระทรวงเลย อยู่ในกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ อยู่ในส่วนของท้องถิ่น อยู่ในส่วนของอื่น ๆ แทบจะไม่มีอยู่ในมือของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เพราะฉะนั้นการกำหนดเป้าหมายชัดเจน ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติที่วางไว้เรื่องการท่องเที่ยว นั้น นำไปสู่แผนการปฏิบัติจะต้องชัดเจนว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ต้องเป็นรูปธรรม เป้าหมายทิศทางจะเดินไปทางไหน อย่างไร นี่เรื่องแรกที่คงจะต้องฝากเอาไว้

เรื่องที่ ๒ ก็คือการพัฒนาบุคลากร หลายเรื่องหลายอย่าง ไม่ว่าจะตั้งแต่เรื่องของผู้ประกอบการในโรงแรม ร้านอาหาร การขนส่ง ตลอดจนถึงเรื่องมัคคุเทศก์ ท่านจะต้องการพัฒนาคุณภาพ ของผู้บริหารระดับกระทรวง หรือระดับที่อยู่ต่างจังหวัด ท่านจะต้องไปพัฒนาบุคลากรเหล่านี้ให้มีคุณภาพ ประการสุดท้าย สำคัญสุด ๆ ก็คืองบประมาณด้านการตลาด เรา จะเห็นชัดเจนว่า งบประมาณด้านการตลาดของ ททท. ก็ดี ของในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำการตลาด ที่จะเอาคนมาสู่ประเทศไทยก็ดี ที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเอเชีย ในปี ๒๕๕๑ นั้น แต่งบประมาณในการทำการ

ตลาดไม่มี ๒,๕๐๐ ล้านที่จะให้ในส่วนของ ททท. ๑,๕๐๐ ล้าน ในส่วนของกระทรวง ๑,๐๐๐ ล้าน บัดนี้ยังคุยกันไม่จบ แล้วจะไปใช้ตรงไหน นี่เข้างบประมาณ ๒๕๔๙ แล้ว ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คงจะต้องไปช่วยกันกระตุ้น ไปช่วยกระทำ ทั้ง ๓ ประการ ตั้งแต่เรื่องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่จะต้องมีจุดเป้าหมายชัดเจน การพัฒนามูลค่าการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และงบประมาณในด้านการทำการท่องเที่ยว ทั้ง ๓ ส่วนนี้จะต้องประกอบกัน เมื่อประกอบกันแล้ว เป้าหมายทิศทางชัดเจน เงินมี มูลค่าการดี การท่องเที่ยวเราก็คงจะต้องยั่งยืนถาวรต่อไปในวันข้างหน้า นี่เป็นสิ่งที่ผมนำเสนอผู้บริหารระดับสูงไปแล้ว ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เราจะต้องร่วมมือกัน อย่างนี้ ท่านอย่าลืมว่าปีหน้าเป็นปีสำคัญ เป็นปีที่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครบเฉลิมฉลอง ๖๐ ปี แล้วก็ครบ ๘๐ พรรษา ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็ได้วาง Campaign นี้ออกไปแล้ว ประเทศไทยคืออะไร ที่จะเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวในปีหน้าให้แข็งแกร่ง ให้เห็นภาพของประเทศไทยได้ชัดเจน นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ ททท. ได้ทำการตลาดออกไปแล้ว อย่างนี้เป็นต้น เราทั้งหลายตรงนี้แหละที่จะช่วยกันส่งเสริมผลักดัน ปีหน้าสุวรรณภูมิเปิด สนามบินหนองงูเห่าที่ตั้งมาตลอดตอนนี้ ทั้ง CTX ทั้งอะไรไม่รู้ ดังกัง เป็นระเบิดเลย ปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ที่เรา

จะต้องเป็นภูมิภาค หรือเป็น Hub สายการบินต่าง ๆ ในขณะนี้ที่เข้ามาบินที่จะเป็นภูมิภาค ที่จะบินต่อเนื่องอย่างไร อะไรอย่างไร ปีหนึ่ง ๆ หนองงูเห่าจะต้องรับได้ถึง ๔๐ ล้านคน ได้เตรียมการอย่างไรที่จะรองรับนักท่องเที่ยว ผมไปต่างประเทศ ไปฮ่องกง ไปญี่ปุ่น ที่สนามบินญี่ปุ่นเดินออกจากนอกประตูบีบีเจอรถบัสเก็บเงินตรงนั้น แล้วจะบอก ป้ายบอกชัดเจน ไปฮ่องกงท่านจะไป บัสก็ได้ ไปแท็กซี่ก็ได้ ไปรถไฟก็ได้ รถไฟเขาไม่ใช่เหมือนรถไฟบ้านเรา บ้านเราถึงก็ช่างไม่ถึงก็ช่าง แต่บ้านเขาค่อนข้างที่จะมีความเร็วในการรักษาระยะเวลา ในการรักษาความเร็ว ชัดเจน แต่ ณ วันนี้ผมคงต้องถามว่าหนองงูเห่าผมพร้อมหรือไม่ ผมไม่มี Mind สำหรับคนที่มีความพร้อมในการเดินทาง เช่น มีรถแก่งส่วนตัว มีรถตู้ มีแท็กซี่ คือมีเงินในกระเป๋า แต่ถามว่ารถสาธารณะตรงนั้นพร้อมขนาดไหน ที่จะรับนักท่องเที่ยว เดียวนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มีทั้งความรู้

หน้าว่าง

หน้าว่าง

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นางสาวศศิธร พิชัยชาญรงค์
รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความจริงวันนี้ท่านปลัดกระทรวงต้องการจะมาพบกับท่านและโดยเฉพาะท่านกรรมาธิการ จะได้เล่าถึงเรื่องแนวทางการทำงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่ปีงบประมาณนี้เป็นต้นไปให้ ฟัง แต่เนื่องจากว่าท่านมีราชการสำคัญ ก็ได้มอบหมายให้ดิฉันมาแทน อย่างที่ท่านวิทยากรได้เล่าให้ท่านฟัง ว่า ก่อนที่ดิฉันจะมาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง ดิฉันเป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ก็ เป็นผู้หนึ่งที่ได้เตรียมงบประมาณประจำปี ๒๕๔๘ ดิฉันเป็นอดีตผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับผิดชอบในการตั้งงบประมาณประจำปี ๒๕๔๙ แล้วก็ในช่วงระยะเวลาที่กระทรวงได้จัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๔๖ ดิฉันก็ได้รับผิดชอบเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นก็คงจะคุย แล้วก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับท่านผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ในส่วนหนึ่ง แล้วก็ในรายละเอียดสำหรับปีงบประมาณ ซึ่งท่านผู้ อำนวยการคนใหม่ก็ได้มีแนวทางต่าง ๆ ในการพัฒนา ดิฉันก็จะได้เชิญให้ทีมงานที่รับผิดชอบมาเล่าให้ท่าน ฟัง ในส่วนของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในส่วนของพัฒนาการท่องเที่ยวได้วางแผนยุทธศาสตร์

แล้วก็อย่างที่เราราบว่าในอนาคตปีหน้าที่จะมีสนามบินสุวรรณภูมิเกิดขึ้น ดิฉันคิดว่ากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่เฉพาะของประเทศไทย แต่ในอนุภูมิภาคนี้ ซึ่งนับวันก็จะทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ถ้าเราอยู่ในประเทศเราก็ยังมีความรู้สึกว่ามีหลาย ๆ เรื่องที่จะต้องทำ แล้วก็มีหลาย ๆ เรื่องที่ยังเป็นปัญหาอุปสรรค แต่ถ้าท่านก้าวออกมา แล้วดูในเชิงของอนุภูมิภาค ในกรอบอาเซียนและในโลกนี้ จริง ๆ แล้วเราก้าวหน้ามากทีเดียวในเรื่องของการท่องเที่ยว แล้วทุก ๆ คนก็จะต้องมาผ่านกรุงเทพมหานคร เพื่อจะเปลี่ยนเครื่องบินไปยังภูมิภาคอื่น ๆ หรือไปยังประเทศอื่น ๆ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ากรมการได้ทำสิ่งที่ถูกแล้ว ก็คือให้พวกเรามาชุมนุมกันในวันนี้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยเฉพาะในส่วนของ ททท. และกระทรวง ซึ่งเราได้แบ่งงานกันว่าจะทำด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ส่วนหนึ่ง การวางแผนการพัฒนาอีกส่วนหนึ่ง และที่สำคัญก็คือ กรมการ ซึ่งจะสนับสนุนในเรื่องของนิติบัญญัติในสภาด้วย ในภาพรวมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำหรับงบประมาณประจำปี ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นงบประมาณที่คิดไว้ กทม. คงจะทำงานร่วมกับเราอยู่ แล้วก็ดีใจที่ได้มีโอกาสเล่าให้ท่านผู้มีเกียรติได้ฟังในวันนี้ก็คือ การติดไฟแม่น้ำเจ้าพระยาทั้ง ๒ ฝั่ง ใช้งบประมาณ ๔๗ ล้านบาท เดี่ยวดิฉันจะให้ผู้รับผิดชอบได้เล่าให้ฟังว่าทำอะไรบ้าง เราได้พยายามแบ่งงาน แล้วก็ต้องการจะทำให้เสร็จในเฟสที่ ๑ งานนี้ร่วมกัน ๓ หน่วยงาน กทม. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกรมโยธาธิการและผังเมือง ในเฟสที่ ๑ ต้องการจะติดประปราย เพราะว่างบประมาณเพิ่งได้รับการจัดสรรเมื่อเดือนตุลาคม ให้ทันวันที่ ๕ ธันวาคม แล้วก็แล้วเสร็จในปีหน้า ซึ่งพวกเราจะฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี แล้วก็เต็มทีอีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๕๐ ที่ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ ปี เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องแรกที่ดิฉันคิดว่ากรมการสนใจ พวกเราสนใจ แล้วจุดต่าง ๆ ท่านจะได้เห็นตรงไหนบ้าง เมื่อสักครู่ดิฉันได้มีโอกาสคุยกับท่านผู้อำนวยการสำนักของ กทม. ท่านถามว่าแล้วใครจ่ายค่าไฟ ในงบประมาณ ๔๗ ล้านบาท นี้ มีค่าไฟอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ กทม. ก็สบายใจได้ว่ามีค่าไฟเรียบร้อย ต่อไปในปี ๒๕๕๐ ก็คงจะต้องดูกันต่อไปว่าจะติดตั้งที่ไหน เพราะฉะนั้นได้ดูในเชิงของการลงทุนส่วนหนึ่ง แล้ว Running cost ก็คือค่าไฟและค่าบำรุงรักษา เรียบร้อยสำหรับปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ เราจะมี การดูแลร่วมกันอีกส่วนหนึ่งเป็นงบประมาณประจำปีเหมือนกัน เป็นเรื่องของการพัฒนาบุคลากรซึ่งเราได้ตั้งเป้าว่านักท่องเที่ยวที่มาในเมืองไทย ส่วนใหญ่จะประทับใจกับรถสามล้อ หรือที่เรียกกันว่ารถตุ๊กตุ๊ก เพราะฉะนั้นน่าจะพัฒนาคนกลุ่มนี้ด้วยให้มีโอกาสรองรับนักท่องเที่ยว อันนี้ก็เป็นงานปกติโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งเดี่ยวดิฉันจะได้เชิญให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบริการเล่าให้ฟัง อันนี้เป็นปกติที่กรมการต้องการจะติดตาม ต้องการรู้ แล้วก็ต้องการให้กระทรวงเล่าให้ท่านผู้มีเกียรติฟัง อีกส่วนหนึ่งเป็นงบประมาณก้อนใหญ่ ซึ่งท่านก็คง

ต้องการทราบอีกเหมือนกัน ได้รับการจัดสรรมาเมื่อเดือนกรกฎาคม เป็นส่วนหนึ่งของการกู้วิกฤติทางด้านการท่องเที่ยวหลังจากเกิดสึนามิ หลังจากเกิดน้ำมันแพง และอื่น ๆ อีกมากมาย รวมทั้งโรคไข้หวัดนกขณะนี้ด้วย ซึ่งไปที่ ททท. ๑,๕๐๐ ล้านบาท ผอ. อักกพลจะเล่าให้ฟังได้ในเชิงของการตลาด การประชาสัมพันธ์ ในส่วนของกระทรวงก็ได้รับมา ๑,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้จะมีส่วนที่พัฒนากรุงเทพมหานครมาก เดี่ยวสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวจะเล่าให้ท่านฟัง แล้วอีกส่วนหนึ่งก็จะไปทุ่มพัฒนาบุคลากร อย่างที่ได้เรียนให้ทราบว่าในประเทศของเรายังมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาบุคลากรที่สัมผัสครั้งแรกกับนักท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นเราก็มีความจำเป็นจะต้องทำกันขนานใหญ่ แล้วก็จำเป็นจะต้องจัดลำดับความสำคัญ ลำดับความสำคัญส่วนนี้ก็คือจังหวัด หรือสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาก ๆ เช่น กทม. เป็นต้น ตรงนี้ก็จะมียงบประมาณอีกประมาณ ๑๕ ล้านบาท ซึ่งการทำงานระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และ กทม. เป็นสิ่งที่สำคัญมาก แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือ การติดตามประเมินผล ฝ้าดู นั่นคือบทบาทของกรมการ ซึ่งดิฉันคิดว่าการที่เราร่วมมือกันทำงานแบบนี้เป็นการทำงานเชิงบูรณาการ ซึ่งรับเอา Comment ข้อวิพากษ์ต่าง ๆ มาใช้ด้วยกัน แล้วก็อีกส่วนหนึ่งโดยเฉพาะเรื่องท่องเที่ยวก็คือภาคเอกชนซึ่งวันนี้เราก็จะได้ฟังจากภาคเอกชนด้วย นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวจะนำเสนอโครงการแรก คือ โครงการตีไฟ ๒ ผังแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนเรื่องเรื่องพัฒนาบุคลากรอื่น ๆ อย่างที่พูดเมื่อสักครู่ที่ว่า มีทั้งงบประมาณประจำปี และงบประมาณพิเศษที่อยู่ใน ๑,๐๐๐ ล้านบาทด้วย ก็จะมีในหลาย ๆ ระดับในเชิงของการให้บริการ และสุดท้ายขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมฟังในวันนี้

*****

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นายดำรง แสงทวีเลิศ

ผู้อำนวยการกองกลาง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผมขออนุญาตเรียนว่าในแง่ของแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร แม่น้ำเจ้าพระยาถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แล้วก็เป็นแหล่งท่องเที่ยวแม่เหล็กที่สำคัญของกรุงเทพมหานครและของประเทศไทย อย่างที่ท่านรองปลัดได้เรียนแล้วว่า ในบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยานั้นสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามี ๒ โครงการ ผมจะขออนุญาตเรียนโครงการแรกก่อน ก็คือโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ต้นแบบการติดตั้งอุปกรณ์ให้แสงสว่างโบราณสถาน ๒ แห่ง แม่น้ำเจ้าพระยา โครงการนี้ก็ต้องเรียนว่าเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับ กทม. การติดไฟในแม่น้ำเจ้าพระยานั้นก็เป็นการส่องสว่างให้กับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๒๙ จุด สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้งบประมาณมาส่วนหนึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ จะดำเนินการติดตั้งในจำนวนประมาณ ๑๘ จุด กทม. นั้นจะติดตั้งในจำนวนประมาณ ๑๑ จุด ซึ่งผมก็จะเรียนต่อไปว่าจุดไหนบ้าง แล้วก็จะมีภาพตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวให้ท่านได้เห็นว่าจะสวยงามอย่างไรเมื่อติดตั้งไฟแล้ว ผมขออนุญาตเรียนตรงนี้ก่อนที่จะเข้าไปสู่ตัวจุดแหล่งท่องเที่ยวก็คงเรียนว่ากำหนดการต่าง ๆ ที่จะ

ติดตั้งไฟนั้นใน ๙ จุดแรก จะแล้วเสร็จภายในวันที่ ๕ ธันวาคม เพื่อเฉลิมฉลองวันเฉลิมพระชนมพรรษา
 ระยะเวลาที่ ๒ จะจบสิ้นทั้ง ๒๙ จุด ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๙ เพื่อเฉลิมฉลองการครองราชย์ ๖๐ ปี ของ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ผมขออนุญาตเรียนว่าในแง่ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเองนั้นรับผิดชอบ ๑๘ จุด
 ท่านจะเห็นว่านี่เป็นภาพของแผนที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน ทั้ง ๒๙ จุด ผมเข้าใจว่าสี่เหลี่ยม ที่
 มาร์คไว้นั้นก็เป็นส่วนที่สำนักงานเองจะเป็นผู้รับผิดชอบติดตั้งไฟส่องสว่าง ซึ่งทั้งสำนักงานเองที่รับผิดชอบ
 งบประมาณจำนวนประมาณ ๔๗ ล้านบาท แล้วของ กทม. อีก ๑๗ จุดนั้น การไฟฟ้านครหลวงเป็นผู้ดำเนินการ
 การติดตั้งให้ ขอเข้าไปในตัวแหล่งเลย จำนวน ๑๘ จุด ก็เริ่มที่สะพานกรุงธน จะเห็นได้ว่าเป็นแนวการติด
 ไฟ แล้วก็สะพานพระปิ่นเกล้า สถานีรถไฟ ท่าราชวรดิษฐ์ แล้วก็ประกาศกรองเรือดำน้ำ ซึ่งจะมีลูกศรที่ชี้
 แนวของการติดไฟ สะพานคลองมอญ ป้อมวิชัยประสิทธิ์ วัดอรุณราชวราราม แล้วก็วัดกัลยาณมิตร ศาลเจ้า
 จีนระหว่างวัดกัลยาณมิตรกับโบสถ์ชั้นตาคูส อาคารสวนสุนันทาลัย แล้วก็สะพานพระพุทธยอดฟ้า วัด
 ประยูรวงศา วัด จะเห็นได้ว่าเป็นแนวการติด อาคารธนาคารไทยพาณิชย์ โบสถ์วังกาเว แล้วก็วัดยานนาวา
 อันนั้นคือ ๑๘ จุดที่สำนักงานจะติดตั้งไฟส่องสว่างให้กับแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเชิงวัฒนธรรม แล้วก็
 อาคารทางวัฒนธรรมของริมแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งหมด ของ กทม. ๑๑ จุด เริ่มด้วยเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ แล้วก็
 โบสถ์คอนเซ็ปชัน วัดราชาธิวาส วิหาร ศาลาการเปรียญวัดราชาธิวาส ท่าวาสุกรี ป้อมพระสุเมรุ พระที่นั่ง
 สันติไชยปราการ อันนี้โรงพยาบาลศิริราช อันนี้เป็นที่ทำการสำนักงานเทศกิจของ กทม. โบสถ์ชั้นตาคูส
 ศาลเจ้ากวนอู ศาลเจ้าจีน อันนี้คือการติดไฟส่องสว่าง อย่างที่ผมเรียนว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว
 ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศค่อนข้างให้ความสนใจ เพราะว่ามีความสวยงาม ซึ่งโดยเฉพาะในช่วงกลาง
 คืน เพราะฉะนั้นการติดไฟส่องสว่างก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ

อีกโครงการหนึ่ง ผมต้องการจะเรียนว่า อย่างที่ท่านรองปลัดได้เรียนตอนต้นว่า โครงการที่
 ๒ นี้จะเป็นโครงการที่ใช้งบประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐบาลได้จัดสรรให้จากงบกลางปี ๒๕๔๘ คือ
 โครงการจัดตั้งศูนย์รวบรวมและกระจายกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว วิถีชีวิตริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ช่วง
 ตั้งแต่ปากเกร็ดถึงปากน้ำ โครงการนี้ต้องเรียนว่ามีแนวคิดอย่างนี้ เราคงยอมรับว่านักท่องเที่ยวทั้งไทยและ
 ต่างประเทศเองที่จะมาเที่ยวใน ๒ ฝั่งเจ้าพระยาของเรานั้น ในอดีตและปัจจุบันมีข้อจำกัดค่อนข้างมาก นั้น
 หมายความว่านักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยวนั้นจะซื้อ Package ทัวร์ที่จะเที่ยวตามแม่น้ำเจ้าพระยาก็คงตาม จะ
 ต้องมาที่แถว ๆ ทำเดียนเป็นหลัก แล้วตรงนั้นท่านจะเห็นได้ว่า การจัดการอะไรต่าง ๆ ก็ยังไม่มีระเบียบ ไม่มี
 อะไรต่าง ๆ ที่ดีพอ ในขณะที่เดียวกันก็มีท่าเรือที่เป็นท่าของเอกชน ยกตัวอย่างเช่น แถว ๆ ริเวอร์ไซด์ต่างๆ

เหล่านี้ ตรงนี้แหละเป็นส่วนหนึ่งซึ่งผมเข้าใจว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่นั่นอาจจะเกิดความรู้สึกไม่ประทับใจ จะด้วยค่าชารจ์อะไรต่าง ๆ หรือการให้บริการต่าง ๆ นั้น ไม่ได้เป็นไปอย่างที่สร้างความรู้สึกว่าจะแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ดี ๆ แล้วก็เป็นที่ตั้งดูใจนั้นสร้างความรู้สึกว่าต้องการมาแล้วมาอีก อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นแนวคิดก็คือ ก็มีแนวคิดในลักษณะของการจัดตั้งศูนย์ที่เป็นเรื่องของบริการในลักษณะข้อมูล เหมือนกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็น Center อะไรสักอย่างหนึ่ง เบื้องต้นเราเห็นอย่างนี้ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ ต้องย้ำว่าเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ค่อนข้างให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวริม ๒ ฝั่งเจ้าพระยาของเรา เราเห็นว่าในแม่น้ำเจ้าพระยาของเรามีสายน้ำ ตั้งแต่ปากเกร็ดถึงปากน้ำ Center ที่เราเห็นมี ๒ จุด จุดแรกก็คือที่เชิงสะพานพระราม ๘ ฝั่งธนบุรี ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นพื้นที่ของกรมธนารักษ์ กทม. เองนั้นได้ขอใช้พื้นที่บริเวณหน้าไว้บางส่วน แล้วก็เป็นที่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ขอใช้พื้นที่ตอนใน ซึ่งเป็นโรงงานบางยี่ขันเดิม อีกจุดหนึ่งก็คือแถว ๆ ตรงเชิงสะพานพระราม ๘ เราเห็นว่าพื้นที่มากพอที่จะสร้างเป็น Center ที่จะแหล่งที่จะให้นักท่องเที่ยวมาขึ้นลง มีท่าเรือที่อำนวยความสะดวกอย่างทันสมัย แล้วก็ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ครบครัน ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าต่าง ๆ รวมทั้งภัตตาคารอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งถ้าเมื่อท่านนึกถึงออสเตรเลียที่เป็นริมฝั่งแม่น้ำซิดนีย์ ตอนกลางคืนก็สามารถที่จะนั่งได้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วก็ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวก ยกตัวอย่างเช่น ในแง่ของตัว Orientation เพื่อที่จะแสดงถึงเรื่องเล่าขานเกี่ยวกับตำนานของแหล่งท่องเที่ยวในแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งหมด นั้นหมายความว่านักท่องเที่ยวมาเห็นจะได้เห็นภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยวหลัก ๆ ของเราต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งปัจจุบันนี้ในแง่ของที่จะ Promote ตรงนี้ไม่มี เราก็เห็นว่าทั้ง ๒ จุดนี้น่าจะเป็นจุดที่ช่วยทำให้การท่องเที่ยว โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องแม่น้ำเจ้าพระยานั้นเป็นเรื่องเป็นราว ผู้คนเวลานึกถึงต้องการจะเที่ยวแม่น้ำเจ้าพระยาต้องนึกถึง ๒ จุดนี้เป็นจุดแรก เพื่อ Kick off ลงไป อย่างนี้เป็นต้น

ผมขออนุญาตเริ่มที่สะพานพระราม ๘ ก่อน ซึ่งตรงนี้ในแง่ของ ณ วันนี้สำนักงานเองได้ดำเนินการคิดว่าที่สะพานพระราม ๘ นั้นจะเป็นจุดแรกที่จะเป็นตัวนำร่อง ทำไมเราคิดอย่างนั้น เพราะจุดนี้เป็นจุดที่ค่อนข้างที่จะเป็นจุดใจกลางเมือง เราสามารถเรือต่อรถ รถต่อเรือ อะไรต่าง ๆ นี้ได้ค่อนข้างสะดวก ในแง่ของพื้นที่ ตอนนี้นักสำนักงานได้เตรียมการใช้พื้นที่ไว้อย่างนี้ว่า กทม. เองนั้นได้จัดการเกี่ยวกับพื้นที่ที่ชี้ไว้แล้ว เราก็ได้ไปพยายามดูผังการใช้พื้นที่ดินของ กทม. ณ ปัจจุบันก็จะเป็นของการดำเนินการปรับภูมิทัศน์ อะไรต่าง ๆ ริมท่าทั้งหมด จุดที่สำนักงานเองคิดว่าจะดำเนินการได้เป็นพื้นที่ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งขอใช้ แต่ปัจจุบันนี้ยังไม่ได้ใช้งาน เนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่ เราจะดำเนินการเป็นอย่างนี้ เป็นลักษณะที่จอดรถ แล้วก็เปิดอาคารบริการการท่องเที่ยว รวมทั้งส่วนกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจะรวมถึงอาคาร

พิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ แล้วก็ทำเรือ ซึ่งเป็นท่าเรือท่องเที่ยว ตรงนี้ตอนนี้ต้องเรียนว่ากำลังประสานกับ กทม. เพื่อที่จะ Over lay ในแง่ของกิจกรรมที่ กทม. กำลังดำเนินการอยู่ให้เป็นลักษณะของกิจกรรมที่จะไปด้วยกันได้ จะเห็นได้ว่าเป็นตัวอย่างของพื้นที่ที่เราจะใช้ จะมี Prominard ซึ่งอาจจะอยู่ในพื้นที่ที่ กทม. ปัจจุบันนี้มีการปรับภูมิทัศน์ไว้บ้าง แต่มีบางส่วนที่ กทม. เองนั้นได้ดำเนินการไปที่ไม่ได้มีการเขียนเป็นรูปสี่เหลี่ยมก็เป็นรูป Monument ของรัชกาลที่ ๘ อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นลักษณะของพื้นที่ที่จะแสดงให้ท่านเห็นว่าได้เตรียมการอะไรไปแค่ไหนอย่างไร ใน Project นี้จะใช้งบประมาณประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท ขออนุญาตเรียนไว้เป็น Information เบื้องต้นไว้เท่านี้ก่อน

*****

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๘
และการบูรณาการการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นายอัครกพล พุกกะวัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในส่วนที่กระผมจะเรียนเสนอ ดูประเด็นแล้ววันนี้เราคงจะเน้นในเรื่องของมาร่วมกันคิดร่วมกันทำ จะวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมจะนำเสนอลงไปนิดหนึ่งในเรื่องของกรุงเทพมหานคร ว่าทัศนคติของเรา มุมมองของเรา แนวคิดของเรา เราจะวางแผนหรือจะส่งเสริมการท่องเที่ยวของ กทม. นั้นอย่างไร ต้องการจะเรียนให้เห็นภาพสั้น ๆ นิดหนึ่งก่อนว่าเรากำลังพูดถึงอะไรอยู่ ตอนนี้พื้นที่ของเราที่กำลังคุยกันวันนี้ กรุงเทพมหานครนั้นถือได้ว่าเป็น ๑ ในแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของประเทศไทย ที่ว่าเป็น ๑ นั้น ถ้าเราดูจากตัวเลขนักท่องเที่ยวเข้า กทม. ๓๒ ล้านคน ในปีที่ผ่านมา ถ้าเปรียบเทียบให้เห็นภาพ ลองไปเทียบพัทยา ๕ ล้านคน ภูเก็ต ๔.๘ ล้านคน ทั้งกันมาหาก ถ้าพูดถึงรายได้ เมื่อเข้าท่านประธานได้ทราบเรียนแล้ว ๓ แสนกว่าล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยวเข้าที่ กทม. ปีที่แล้วเทียบกับทั้งประเทศ ๗๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ๔๓ เปอร์เซ็นต์ของอันนี้ส่งจากการท่องเที่ยวที่เข้าประเทศปีที่แล้ว อยู่ที่นี้ กทม. นั่นคือความสำคัญของตลาด ของพื้นที่เป้าหมายที่เราพูดถึง ที่นี้เรามาดูกันนิดหนึ่งว่าถ้าเราจะวางแผนทางกันแล้ว นักท่องเที่ยวที่ว่านั้นเป็นใคร มาจากไหน ๓๒ ล้านคนนั้นเป็นฝรั่ง ๑๑ ล้าน

๑๑ ล้านคน โดยประมาณ ๑๐ กว่าล้านคน พุดง่าย ๆ ว่าปีที่แล้ว ๑๑.๖๕ ล้านคนของต่างชาติเข้าที่นี้เกือบหมด ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วมาจากไหนพวกนี้ กลุ่มใหญ่ ๆ โชนเอเชีย เพื่อนบ้านใกล้ ๆ นี้เองที่เข้ามาที่ กทม. ญี่ปุ่น จีน เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน อินเดีย พวกนี้มาถึงประมาณ ๒ ใน ๓ ๕๗ เปอร์เซ็นต์ อีกกลุ่มหนึ่ง มาไกลหน่อย ยุโรป ๒๖ เปอร์เซ็นต์ แล้วพวกเยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส สวีเดน เนเธอร์แลนด์ สัดส่วนยุโรป เข้าที่นี้ประมาณ ๒๖ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือเป้าหมายหลักของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาที่ กรุงเทพมหานคร ส่วนของอเมริกาก็มาสัก ๘ เปอร์เซ็นต์ เข้าที่นี้ โอเชียเนียมา ๔ เปอร์เซ็นต์ อีก ๒ ใน ๓ คือคนไทยที่เข้ามาเยี่ยมเยือนกรุงเทพมหานคร ๒๑ ล้านคนในปีที่แล้ว จาก ๓๒ ล้านคนในภาพรวม คนไทยที่ มา กทม. มาจากไหน ตัวหลัก ๆ ภาคกลาง ๒๒ เปอร์เซ็นต์ มาจากตะวันออกมากหน่อย ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เหนือ อีสาน กลาง ได้ ตะวันตก อย่างละ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือภาพรวม ๆ ว่าเรากำลังพูดถึงการส่งเสริม การท่องเที่ยวเพื่อรองรับ ๒ กลุ่มหลัก ๆ ต่างประเทศ ๑๑ ล้านคน คนไทย ๒๑ ล้านคน ประมาณ ๓๒ ล้าน คน แล้ว Growth ตรงนี้ของ กทม. นั้นแรงมาก อัตราการเจริญเติบโตมันสูงมาก ประมาณ ๘ - ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นับว่าเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จและทำรายได้สูงมากสำหรับประเทศเรา จุดขายที่เราจะไปขายเขา กรุงเทพมหานครมีอะไร จุดขายหลัก ๆ ตัวหลักที่สุดก็คือความเป็นเมืองหลวงเก่า แก่ ๒๒๓ ปี ร่ำรวยทั้งประวัติศาสตร์เรื่องราวแหล่งท่องเที่ยว เป็น The must ของนักท่องเที่ยวที่ต้องเข้ามาที่ เมืองไทย เข้ามาที่นี้ก่อน โดยเฉพาะ First visit มาที่นี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือจุดขายหลัก ผนวกด้วย นอกจากเรื่องวัด วังแล้ว ก็ยังเป็นเรื่องของ Man made ห้างสรรพสินค้า เจเจ สวนสยาม เหล่านี้เป็นตัวดึง นักท่องเที่ยวที่เข้ามา กทม. นั่นคือจุดที่เราจะต้องเตรียมการพัฒนา แล้วก็รองรับ แล้วก็ส่งเสริมการขายด้าน การตลาดให้กับพวกนี้ มาดูตัวรองรับเรื่องของ Infrastructure เรื่องของ Accommodation นิดหนึ่ง ห้องพัก ที่ กทม. ๖๐๐ กว่าแห่ง ๖๐๐ กว่าโรงแรม ถ้าเทียบภาพรวมทั้งประเทศ ๖,๒๐๐ ๑ ใน ๑๐ อยู่ที่นี่ แต่ตัวห้อง พักสำคัญ กทม. มี ๘๑,๐๐๐ ทั้งประเทศนั้น ๓๓๐,๐๐๐ ๑ ใน ๔ ของ Accommodation อยู่ที่นี่ แล้ว ต้องการจะกราบเรียนนิดหนึ่งด้วยว่า ที่น่าสังเกต ห้องพักที่ว่ามี ๘๐,๐๐๐ ระดับ ๔ - ๕ ดาว ขายดีมาก Occupancy rate หรือการเข้าพักนั้น ๗๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเป็น ๒ - ๓ ดาวนั้น แย่หน่อย ขายไม่ค่อยออก Occupancy rate ประมาณ ๔๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือเป้าหมายว่าถ้าเราจะส่งเสริมการท่องเที่ยวกันแล้ว เราควรจะต้องมองอะไรบ้าง จะลงทุนกันแบบไหน อย่างไร นอกจากนั้นมีพร้อมในเรื่องของร้านอาหาร การ คมนาคม ตอนนี้มีทั้งรถใต้ดิน รถบนดิน รถไฟฟ้า ศูนย์ประชุม จุดแข็งของ กทม. ก็คือความพร้อมครบวงจร ในเรื่องของการบริการ สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการแสวงหา ที่พัก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว และเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวแตกต่างจากทางใต้ ตรงนี้เน้นประวัติศาสตร์เรื่องราว วัฒนธรรม ประเพณี นั่นคือจุดขาย ทางใต้

ชายทะเลเน้นเรื่องของการพักผ่อนชายทะเล Beach spa กทม. นั้นไม่ใช่ จุดขายต่างกัน โอกาสในอนาคตก็คือการเป็นศูนย์การบิน ท่าอากาศยาน เป็นศูนย์การท่องเที่ยวในเชิงภูมิภาค และเป็นโอกาสที่สำคัญมากของ กทม. ที่นี้เรามาคุยย้อนหลังไปประมาณสัก ๖ - ๗ ปี ถามว่า กทม. ทำอะไรบ้างเรื่องท่องเที่ยว กทม. เริ่มการท่องเที่ยวมาตั้งแต่สมัยท่านผู้ว่าพิจิตต ปรับมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ตั้งศูนย์ท่องเที่ยว กทม. มีการให้ศูนย์ข่าวสาร มีการเตรียมการเจ้าหน้าที่ มีอาสาสมัคร มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามเขตต่าง ๆ จัดเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ แถบลำสุดเพิ่งเสร็จ แผนแม่บทของ กทม. ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ เอาผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาวางแผนแม่บท ๕ ปี เสร็จเรียบร้อยแล้ว อันนั้นเป็นก้าวที่สำคัญของการปูพื้นฐานของ กทม. ซึ่งผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นการปูพื้น เพราะตอนนี้ท่านปลัดยังไม่มา ก็ขออนุญาตปูพื้นตรงนี้ไว้หนึ่ง แล้วตรงนั้นถือว่าเป็นการเริ่มต้นการวางรากฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวของ กทม. อย่างเป็นระบบ หลายปีมาแล้ว ๖ - ๗ ปีมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มต้น ถึงขั้นไป Sale ด้วยกันที่งาน ITB ที่เบอร์ลิน ทีม กทม. ไปด้วย ไปเข้าบูธไทยแลนด์ด้วย ไปส่งเสริมการขายด้วย แล้วตอนนี้มีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ซึ่งตรงนั้นจะเป็นตัวเสริมการที่เราจะมาหารือกันในวันนี้ เพราะฉะนั้นถึงตรงนี้แล้วผมต้องการจะเน้นว่าในทัศนะของเรา ถ้าเราจะมาคุยกันว่าจะส่งเสริมการท่องเที่ยว กทม. อย่างไรวันนี้ มีบางประเด็นที่ผมต้องการจะเรียนเสนอสัก ๔ - ๕ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ก็คือ เราจะต้องเน้นการพัฒนา เมื่อเข้าท่านประธานพูดแล้ว การพัฒนาแหล่ง แต่จะพัฒนาอะไรละ ๕๐ เขต จุดที่ต้องเน้น จุดที่ต้องมีการพัฒนา สร้างความแตกต่าง ชูประเด็นเท่าที่ผมมอง หรือทัศนะของเรามอง เกาะกรุงรัตนโกสินทร์ หัวแหวนของ กทม. ตรงนั้นถือเป็นไฮไลท์ ถือเป็นจุดเด่นที่สุด ซึ่ง ณ ตอนนี้เราส่งเสริมการท่องเที่ยวหากินกับจุดนี้มา ๒๐ - ๓๐ - ๔๐ ปี แต่ยังคงมีปัญหา รถทัวร์ยังจอดกันอยู่ ความไม่เป็นระเบียบของ Zoning ตรงนั้น ถ้าหากว่าเราจะสร้างความแตกต่าง ความโดดเด่น ความชัดเจนของกรุงเทพมหานคร ผมคิดว่าต้อง Focus แล้วจุดที่นำ Focus ที่สุดใน ๕๐ กว่าเขต คืออยู่ตรงนี้จะละ ตรงหัวแหวนของเกาะรัตนโกสินทร์ เขตพระราชวัง วัดพระแก้ว วัดโพธิ์ วงแหวนชั้นในที่สุด ตรงนั้นเป็นสิ่งที่น่าจะมีการบูรณาการ พัฒนาอย่างเป็นระบบ อาจจะทำได้เลย ๕ ปี ๑๐ ปี เปิด Water front ให้หมด Clear up ตรงนั้นให้หมด Link ระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา กับเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ให้เป็นริมฝั่งแม่น้ำที่สวยงามที่สุดของประเทศ แผนตรงนี้ผมคิดว่า กทม. ก็น่าจะมอง แล้วก็น่าจะทำ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางบกที่มีรถทัวร์เข้าไปจอดแล้ว วัดโพธิ์ วัดพระแก้วหนาแน่นมากทุกวัน ๗๐๐ - ๘๐๐ คัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางเรือไปยังคลองต่าง ๆ คลองบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ วิถีชีวิตของคนกรุงเทพฯ ตรงนี้ น่าจะเป็นจุดเชื่อมโยงที่ต้องมองในอนาคต แล้วถ้าเรามองว่าเรื่องของการแก้ปัญหาการจัด Zoning แล้วจะต้องมีการเตรียมการวางแผนแล้วประสานงานกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง แล้วก็แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีแนวคิดนี้

หนึ่งเรื่องของปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่จตุรทิศ มีเรื่องคุยกันตั้งแต่สมัยท่านผู้ว่าก่อน ๆ ถึงท่านผู้ว่าสมัครเคยมีแนวคิดว่าจะเอาจตุรทิศไปไว้ได้สนามหลวงก็ยังคงเคียงกันอยู่ เคยมีสมัยหนึ่ง กทม. ก็บอกว่าจะต้องเอาไว้ที่ลานเสาชิงช้า ลงไปได้ดินก็ยังคงเคียงกันอยู่ ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าเรามองในทัศนะกว้าง ๆ ถ้ามองไกล ๆ แล้ว ต้องการจะเสนอแนวความคิดว่า สนามม้าบางลำภูน่าจะเป็นจุดที่เหมาะสม รถทัวร์มาลงที่ยมราช ลงไปจอดได้ดินที่สนามม้าบางลำภู ทำสัก ๒ - ๓ ชั้น เป็น Complex ท่องเที่ยว จตุรทิศได้มากเลย ข้างบนทำเป็น Park ก็ได้ ตรงนั้นจะเป็นจุดที่เชื่อมโยงของการท่องเที่ยวจากจุดจตุรทิศ เข้าไปยังบริเวณหัวแหวนที่วอนี้ จะเป็นรถไฟฟ้าก็ได้ ไร้สารพิษต่าง ๆ NGV ทั้งหลาย เข้าไปเชื่อมโยงเป็นรถพ่วง กทม. เคยทำแล้ว ตรงนี้ แต่ว่าไม่ได้เริ่มตรงจุดที่สนามม้า อันนี้เป็นแนวความคิดที่ผมฝากไว้ว่าถ้ามีการพัฒนาต้องทำเป็นระบบ แล้วถ้ามีการพัฒนาพื้นที่ตรงหัวแหวนแล้วการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางเท้าที่จะดึงเอาประวัติศาสตร์ หรือจุดแข็งของรัตนโกสินทร์ขึ้นมาเสนอ เส้นทางเดินท่องเที่ยวทางเท้าบริเวณนั้นมีหลายเส้นทางที่จะดึงไปสู่ชุมชน เรื่องราวของความเป็นมาของ กทม. ในอดีต น่าจะมีการวาง Root ทำ Mapping มีการพัฒนา มีการวางแผนที่ ส่งเสริมว่าจุดไหนมีอะไร นักท่องเที่ยวเดินได้ เพราะตอนนี้อย่าลืม ต่างชาติมาแถว ๆ ถนนข้าวสารมากมาย แทบทุกคนที่มาต้องการจะเที่ยว โดยเฉพาะในหน้าหนาว ตรงนั้นสวยมาก แล้วถ้าเราเสริมสีสันกิจกรรมขึ้นไป แล้วเปิด Water front แล้ว ในช่วงฤดูหนาว ฤดูร้อน กิจกรรมที่สนามหลวง อะไรต่ออะไร สามารถที่จะสร้างได้ ดึงเอาดนตรี ศิลปะเข้ามา เอาเด็กนักเรียน นักศึกษาเข้ามา ตรงนั้นก็มีเรื่องราวของประวัติศาสตร์มากมาย ตั้งแต่ทำเทียน ทำช้าง ทำพระจันทร์ถึงทำพระอาทิตย์ ทั้งระบบ อันนี้เป็นแนวคิดที่ต้องการเรียนเสนอขึ้น ๆ

อันที่ ๒ น่าจะมีการสร้างจุดขายใหม่ ๆ ขึ้นมา นอกจากจุดที่มีอยู่เดิมแล้วปรับปรุงให้ดี ที่ผมเรียนแล้ว ต้องสร้าง Magnet ขึ้นมา กทม. ตอนนี้อาจหาเกินกับสิ่งที่มีอยู่ เรายังไม่ได้สร้าง Mega-project อะไรขึ้นมาเลย แนวความคิดเรื่องของการสร้างเป็น Complex ใหม่ ๆ หรือจะเป็น Bangkok tower ศูนย์ท่องเที่ยวครบวงจร เมื่อครู่กระทรวงการท่องเที่ยวฯ ก็ได้เรียนเสนอแนวคิดไปแล้ว ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะมีการสานต่อ ขานต่อ แต่อย่าไปยุ่งกับในบริเวณของเกาะรัตนโกสินทร์ ทางตอนใต้ของแม่น้ำเจ้าพระยามีโซนบางโซนที่สวยงาม สามารถจะสร้างเป็น Complex ใหม่ ๆ ได้ ให้นักท่องเที่ยวที่มากกรุงเทพมหานครนั้นได้มีโอกาสมาที่ Open space มาทานอาหาร มีกิจกรรมริมแม่น้ำ เชื่อมโยงไปการท่องเที่ยวในแม่น้ำเจ้าพระยาได้ ไม่ต้องไปแย่งกับท่าเรือโดยสาร ลิงคโปรยยังทำได้ ลิงคโปร ฮาร์เบอร์ ไม่มีอะไรเลย โกดังเก่า ๆ เอามาพัฒนา เราทำไมจะทำไม่ได้ ถ้าเราวางแผนล่วงหน้าสัก ๕ ปี ๑๐ ปี อย่าเอาไปไว้ในเขตกลาง เอาไว้ในเขตอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร แนวคิดของการสร้างจุดขายใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่น่าจะพิจารณา แล้วก็มองกัน การ

หนึ่งเรื่องของปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่จตุรรถทวาร มีเรื่องคุยกันตั้งแต่สมัยท่านผู้ว่าก่อน ๆ ถึงท่านผู้ว่าสมัครเคยมีแนวคิดว่าจะเอารถทวารไปไว้ได้สนามหลวงก็ยังคงเดียวกันอยู่ เคยมีสมัยหนึ่ง กทม. ก็บอกว่าจะต้องเอาไว้ที่ลานเสาชิงช้า ลงไปได้ดินก็ยังคงเดียวกันอยู่ ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าเรามองในทัศนะกว้าง ๆ ถ้ามองไกล ๆ แล้ว ต้องการจะเสนอแนวความคิดว่า สนามม้านางเลิ้งน่าจะเป็นจุดที่เหมาะสม รถทวารมาลงที่ยมราช ลงไปจอดได้ดินที่สนามม้านางเลิ้ง ทำสัก ๒ - ๓ ชั้น เป็น Complex ท่องเที่ยว จตุรรถได้มากเลยข้างบนทำเป็น Park ก็ได้ ตรงนั้นจะเป็นจุดที่เชื่อมโยงของการท่องเที่ยวจากจุดจตุรรถ เข้าไปยังบริเวณหัวแหวนที่วอนี้ จะเป็นรถไฟฟ้าก็ได้ ไร้สารพิษต่าง ๆ NGV ทั้งหลาย เข้าไปเชื่อมโยงเป็นรถพ่วง กทม. เคยทำแล้ว ตรงนี้ แต่ว่าไม่ได้เริ่มตรงจุดที่สนามม้า อันนี้เป็นแนวความคิดที่ผมฝากไว้ว่าถ้ามีการพัฒนาต้องทำเป็นระบบ แล้วถ้ามีการพัฒนาพื้นที่ตรงหัวแหวนแล้วการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางเท้าที่จะดึงเอาประวัติศาสตร์ หรือจุดแข็งของรัตนโกสินทร์ขึ้นมาเสนอ เส้นทางเดินท่องเที่ยวทางเท้าบริเวณนั้นมีหลายเส้นทางที่จะดึงไปสู่ชุมชน เรื่องราวของความเป็นมาของ กทม. ในอดีต น่าจะมีการวาง Root ทำ Mapping มีการพัฒนา มีการวางแผนที่ ส่งเสริมว่าจุดไหนมีอะไร นักท่องเที่ยวเดินได้ เพราะตอนนี้อย่าลืม ต่างชาติมาแถว ๆ ถนนข้าวสารมากมาย แทบทุกคนที่มาต้องการจะเที่ยว โดยเฉพาะในหน้าหนาว ตรงนั้นสวยมากแล้วถ้าเราเสริมสีสันกิจกรรมขึ้นไป แล้วเปิด Water front แล้ว ในช่วงฤดูหนาว ฤดูร้อน กิจกรรมที่สนามหลวง อะไรต่ออะไร สามารถที่จะสร้างได้ ดึงเอาดนตรี ศิลปะเข้ามา เอาเด็กนักเรียน นักศึกษาเข้ามา ตรงนั้นมามีเรื่องราวของประวัติศาสตร์มากมาย ตั้งแต่ทำเตียน ทำข้าง ทำพระจันทร์ถึงทำพระอาทิตย์ ทั้งระบบ อันนี้เป็นแนวคิดที่ต้องการเรียนเสนอขึ้น ๆ

อันที่ ๒ น่าจะมีการสร้างจุดขายใหม่ ๆ ขึ้นมา นอกจากจุดที่มีอยู่เดิมแล้วปรับปรุงให้ดี ที่ผมเรียนแล้ว ต้องสร้าง Magnet ขึ้นมา กทม. ตอนนี้อะไรหากินกับสิ่งที่มีอยู่ เรายังไม่ได้สร้าง Mega-project อะไรขึ้นมาเลย แนวความคิดเรื่องของการสร้างเป็น Complex ใหม่ ๆ หรือจะเป็น Bangkok tower ศูนย์ท่องเที่ยวครบวงจร เมื่อครู่กระทรวงการท่องเที่ยวฯ ก็ได้เรียนเสนอแนวคิดไปแล้ว ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะมีการสานต่อ ขานต่อ แต่อย่าไปยุ่งกับในบริเวณของเกาะรัตนโกสินทร์ ทางตอนใต้ของแม่น้ำเจ้าพระยามีโซนบางโซนที่สวยงาม สามารถจะสร้างเป็น Complex ใหม่ ๆ ได้ ให้นักท่องเที่ยวที่มากกรุงเทพมหานครนั้นได้มีโอกาสมาที่ Open space มาทานอาหาร มีกิจกรรมริมแม่น้ำ เชื่อมโยงไปการท่องเที่ยวในแม่น้ำเจ้าพระยาได้ ไม่ต้องไปแย่งกับท่าเรือโดยสาร ลิงคโปรยยังทำได้ ลิงคโปร ฮาร์เบอร์ ไม่มีอะไรเลย โกดังเก่า ๆ เอามาพัฒนา เราทำไมจะทำไม่ได้ ถ้าเราวางแผนล่วงหน้าสัก ๕ ปี ๑๐ ปี อย่าเอาไปไว้ในเขตกลาง เอาไว้ในเขตอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร แนวคิดของการสร้างจุดขายใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่น่าจะพิจารณา แล้วก็มองกัน การ

เรื่องของการจับเป้าหมายตลาดต่างประเทศ ชัดเจน แม่นยำ เพราะฉะนั้นกระบวนการที่เราจะไปส่งเสริมการขาย ดึงเข้ามาที่ กทม. สามารถทำได้ แล้วเท่าที่ทราบตอนนี้ กทม. ได้มีการดำเนินการไปไกลแล้ว มีการผลิตโบรชัวร์เอง มีสื่อเผยแพร่โฆษณาเอง แล้วก็ไปกับ ททท. หลายครั้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะดำเนินการกันต่อในเรื่องของการดึงนักท่องเที่ยวตลาดต่างประเทศ แต่ในส่วนของคนไทย เมื่อครู่ผมเรียนไปแล้วคร่าว ๆ ๒๒ เปอร์เซ็นต์จากภาคกลาง ๑๘ เปอร์เซ็นต์จากภาคตะวันออก ที่เหลือประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์จากภาคต่าง ๆ ตรงนี้คือเป้าหมาย เราคิดว่าเราจะต้องการนักท่องเที่ยวนอกจากที่ไหนมา เพราะฉะนั้นการออกไป Road show ในพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของไทย ร่วมกับทีมส่วนกลาง ททท. ผมว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่น่าจะสานต่อ เราได้มีแผนที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร มีเขียนแผนปรากฏชัดเจนในแผนตลาดปี ๒๕๔๙ ว่าจะดึงนักท่องเที่ยวจากภาคต่าง ๆ เข้ามายัง กทม. มีการไปบุกพื้นที่แต่ละภาคจากงานส่งเสริมการขายไป Road show เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามุ่งหวังที่จะดึงเข้ามา ไม่ใช่เพียงนักท่องเที่ยว Consumer ทั่วไป กลุ่ม Cooperate กลุ่มองค์กร อย่างเช่น เราไปบางพื้นที่เราอาจจะเชิญพวก อบต. มา มีเงินมาก อบจ. โรงเรียน บริษัท สมาคมต่าง ๆ ในพื้นที่นั้น ๆ ให้เรียนรู้ Product แล้วก็เสนอ Package เรียบร้อย ครบวงจร แล้วก็ส่งเสริมให้เกิดการซื้อขาย เดินทางเข้ามาเที่ยวกรุงเทพมหานคร ซื้อ Package ที่เราคิดกันไว้ อย่างเช่น เส้นทางย้อนรอยเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ ท่องใต้ดินกรุงเทพฯ มาเที่ยวจุดแข็งของ กทม. ลงไปรถไฟใต้ดินต่างจังหวัดสนใจที่จะมาเที่ยวกรุงเทพมหานคร มารถใต้ดิน อันนี้เป็นข้อมูลที่เราได้จากการประชุมภูมิภาคซึ่งเราประชุมแต่ละปี แล้วดึงกลับมาว่าเขาต้องการจะมาทำอะไร อีกโครงการหนึ่งเหมือนกัน รถใต้ดิน ก็คือท่องเที่ยวใต้ดิน บินเหนือเมฆ ขึ้นเครื่องบิน Low cost มา แล้วก็มาเที่ยวกรุงเทพมหานครรถไฟใต้ดิน หรือเส้นทางไหว้พระ ๙ วัด อันนี้ก็มีการ Promote มาแล้ว ก็คงจะสานต่อ เพราะคนไทยเป็นชาวพุทธ ในงานสำคัญ ๆ เทศกาลสำคัญ ๆ ตรงนี้เป็นจุดที่เราดึงมา แล้วก็ส่งเสริมได้ หรือเส้นทางตามรอยผู้นำ APEC หรือเส้นทาง Shopping โดยรถไฟฟ้า รถใต้ดิน ตอนนี้เครือข่ายตรงนี้มีมีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน แล้วก็ Link ไปตามศูนย์การค้าต่าง ๆ แล้วอย่าลืมน่าตัวนี้เป็นตัวที่จะทำรายได้เข้ายังกรุงเทพมหานครอย่างยั่งยืนที่สุด นักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม โดยเฉพาะจีนเอเชียชอบช้อปปิ้งมาก ผมไปประชุมที่สิงคโปร์ชัดเจนเลย บอกคนสิงคโปร์ไม่ชอบไปไหนไกล ๆ แล้วสิงคโปร์เข้าไทยปีหนึ่งหลายแสน ๖ - ๗ แสนคน มาที่กรุงเทพฯ มากินอาหาร ไปช้อปปิ้ง เพราะเกาะของเขานิดเดียว ส่องกงก็เหมือนกัน ไม่ชอบนั่งรถไกล ๆ เกิน ๑ ชั่วโมง ไม่เอาแล้ว ชอบช้อปปิ้งแล้วใช้เงินมาก เพราะฉะนั้นการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้าง Package การวาง Root ช้อปปิ้งให้เขาไปได้เอง Move ได้เอง ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญที่น่าจะนำเสนอขาย ตรงนี้กรุงเทพมหานครอาจจะจับมือกับ ATTA บริษัทนำเที่ยว สร้าง Package แล้วก็ไปขายด้วยกันได้ แล้วอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการเสริมสร้างศักยภาพด้าน

การตลาด ใช้เครือข่ายพันธมิตร เวลาเราทำงาน โดยมากท้องถิ่นจะเก่งเรื่องของการสร้างแหล่งท่องเที่ยว แล้วก็รอให้นักท่องเที่ยวมา เรื่องของการจัดการอาจจะไม่เก่งนัก แต่เรื่องของการตลาดอาจจะคิดไม่ถึง เพราะฉะนั้นการสร้างเครือข่ายด้านการตลาด กับพันธมิตรต่าง ๆ ในกาที่จะลดต้นทุน แล้วก็เปิดช่องทางสู่การตลาดต่าง ๆ อันนี้เป็นสิ่งสำคัญ การทำ Map ก็ดี อาจจะให้มีน้ำมัน ห้างสรรพสินค้า อะไรต่ออะไรมาร่วมกัน การเดินทางไปทำการตลาด จับมือกับ ททท. จับมือกับสายการบิน ตรงนี้ร่วมกันได้ แล้วที่สำคัญก็คือใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ IT เข้ามาช่วยเพิ่มช่องทางการตลาด ตอนนี้เราทำเว็บใหม่ www.thailandtravelmart.com เป็น D to B เป็นเว็บ ททท. ซึ่ง Link เข้ามาได้ทันที ในนี้จะมีทั้ง Buyer ก็คือผู้ซื้อ แล้วก็ผู้ขาย ตอนนี้จำนวน Member ในเว็บก็สูงแล้ว หลายร้อยคน จะไปถึงหลัก ๑,๐๐๐ คน ๑,๐๐๐ บริษัท ที่จะมาร่วมกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าถ้ามองในทัศนะของเราแล้ว แนวทางการท่องเที่ยวของ กทม. ที่ผ่านมาจนถึงตอนนี้ มีความก้าวหน้ามาเป็นลำดับ เรายังมีโอกาสอีกมาก แล้วก็ป็นสิ่งซึ่งคงจะต้องมาร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ผมก็ขออนุญาตฝากไว้แค่นี้ก่อน แล้วเดี๋ยวตอนบ่ายท่านคงได้มีโอกาสขยายผลต่อ หรือช่วยกันคิดต่อไปถึงความชัดเจนในของแต่ละเรื่องที่ว่าเราจะทำกันอย่างไร มากน้อยแค่ไหนต่อไป ขอขอบคุณมาก

*****

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นายโอภาส เนตรอำไพ

รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ผมมาในฐานะของรองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนของสมาคม ก่อนอื่นที่เราจะพูดเรื่อง กทม. ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผมขอแนะนำสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวชนิดหนึ่ง เพราะหลายท่านอาจจะไม่รู้จักรัก หรือบางท่านอาจจะเคยได้ยิน แต่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เพราะมีคนเข้าใจผิดว่าเป็นสภาอุตสาหกรรม ซึ่งอันนี้เป็นองค์กรใหม่ที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นมา รับรอง เป็นองค์กรรวมตัวของสมาคมการท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งหมด ไม่ว่าจะสมาคมโรงแรม สมาคมสนับสนุนการท่องเที่ยว หรือสมาคมมัคคุเทศก์หรืออะไรก็แล้วแต่ แล้วก็รวมตัวของสมาคมของการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัดทั้งหมด สภานี้ตั้งมาประมาณ ๔ ปีมาแล้ว ก็ยังเป็นน้องใหม่ เพราะว่าหลายคนยังไม่รู้จัก แต่ก็พยายามทำงาน สิ่งที่สำคัญคือเราพยายามจะรวมตัวกันเพื่อให้มีการประสานงานกันในกลุ่มตนเอง แล้วก็ให้ไปประสานงานกับ

หน่วยราชการได้ง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นเวลามีกิจกรรมอะไรท่านก็ติดต่อทุกหน่วยงานก็ลำบาก คงไม่อธิบายยาวในเรื่องของหน่วยงาน

ก่อนอื่นผมขอบอกนิดหนึ่งว่าผมที่จะพูดวันนี้พยายามจะพูดในเรื่องที่อาจจะมีการเปรียบเทียบ กับเมืองในต่างประเทศบ้าง เพราะว่าพูดแล้วเห็นภาพชัดกว่าพูดลอย ๆ

ประการที่ ๒ นี้ พูดในนี้ก็เรียกว่า ปิงปองประมาณผ่านไป แล้ว เพราะงบประมาณของราชการ เริ่มตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๔๘ จนถึงกันยายน ๒๕๔๙ แต่ว่าไม่ได้สายเกินไป ผมว่าคงจะคุยอะไรกันไว้ แล้วมีการปรับแผนได้ถ้าจำเป็น เข้าใจว่าอย่างนั้น แล้วที่สำคัญก็คือ บางครั้งอาจจะต้องใช้ภาษาอังกฤษผสมบ้าง ขอประทานโทษด้วย

ผมต้องขึ้นต้นอย่างนี้ว่า กทม. ผมว่าได้เปรียบมาก ผมว่าหลายท่านคงทราบดีว่า กทม. เป็นเมืองหลวงที่มีชื่อยาวที่สุดในโลก ผมเคยได้ยินว่าอย่างนั้น ผมว่ามีหลายท่านในที่นี้ ผมว่าพูดไม่จบ ผมก็จำไม่ได้หมด ผมไม่เคยจำได้ แต่ผมเคยจำได้จากครั้งตอนมีเพลงร้องขึ้นมา แล้วเราก็ร้องตามเพลง ก็เป็นประโยชน์นะ ผมว่าจำได้ง่ายดี อันนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่น่าจะเป็นจุดขายได้ เป็นเมืองที่มีชื่อยาวที่สุดในโลก คงไม่มีใครยาวเท่าเรา แล้วความหมายของเพลง ผมว่าต้องไปทำด้วยว่า หมายถึงอะไร จุดขายที่ ๒ ที่ผมเห็นชัดเจนก็คือ ถ้าเป็นคนที่ชอบเพลงรุ่นเก่า ๆ คงเคยได้ยิน กรุงเทพฯ ยามราตรี ขึ้นด้วยกรุงเทพฯ เมืองฟ้าอมร อะไรทำนองนี้ แต่คนรุ่นใหม่จะไม่รู้จัก ก็เป็นจุดขายสำหรับคนไทย เป็นจุดบวก ที่จุดลบก็มี พวกฝรั่งไม่นิยมใคร หลายท่านคงเคยได้ยินเพลงว่า One night in Bangkok เคยได้ยินหรือไม่ อันนั้นก็จุดลบ จุดนั้นก็ประมาณ ๓๐ ปีที่แล้วที่เพลงนี้ออกมา ก็เป็นที่ฮิตในยุโรปพอควร แล้วเมื่อยหลวงก็มี บางท่านคงเคยได้ยินเรื่อง Bangkok hilton ไม่ใช่โรงแรมฮิลตันที่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นเรื่องถึงผู้หญิงคนหนึ่งต้องไปติดคุกทางดนตรี เขาสมมุติว่า Hiltion เหมือนที่ติดคุก บางคนนั้นก็เกิดขึ้นเพราะหญิงเรื่องนี้คือ นิโคล คิดแมน แสดงนำเรื่องนี้ ผมกับคุณอักษกพลพูดกันมาหลายเวที นึกว่าคุณอักษกพลจะพูดเรื่องแผนของคุณอักษกพลใน ททท. คุณอักษกพลไม่พูดเลย ผมเลยต้องพยายามกลับไปจุดใหม่ที่ แผน ททท. ที่เขียนมาในปีปัจจุบัน หรือปี ๒๕๔๙ เข้าใจว่าเขียนเน้นเรื่องคำว่า Tourism capital of Asia ไว้ โดยเน้น ๓ ตัวเป็นหลัก ก็คือ คำว่า Quality Sustainability แล้วก็ Competitiveness ก็คือพูดในเรื่องของคุณภาพ เรื่องบริการ และเรื่องของการแข่งขัน แล้วก็สรุปไว้ด้วยว่าในปีเป้าหมาย คือ ปี ๒๕๕๑ จะทำนักท่องเที่ยว ๒๐ ล้านคน ทำรายได้ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมไม่ขัดข้อง เรื่องนี้ผมพูดหลายเวทีเหมือนกันบอกว่า ผมไม่เชื่อในตัวเลขนี้ แล้วผมก็เคยไปคุย แล้วก็อันนี้ไม่ใช่คุณอักษกพลท่านนะ หมายความว่าเรียกว่ามีคำสั่งให้ทำตัวเลขมีเป้า เพราะหลักธรรมาของการทำแผนต้องมีเป้า แต่ในวันนี้เราสรุปได้ว่า สิ้นปี ๒๕๔๘ นักท่องเที่ยวไม่ถึง ๑๒ ล้านคนด้วย

ซ้ำ เพราะว่าเป้าที่ทำไว้นักท่องเที่ยวต้องมี ๑๓.๓๘ ล้านคน ตอนนี้อยู่ประมาณ ผมว่า ๑๑.๖๘ ถ้าเป้ายังไม่ถึงนะ อีก ๒ เดือนคงจะเห็นภาพว่า ตัวเลขไม่ถึงเป้าที่วางไว้ ถ้าตัวเลขไม่ถึงเป้าตั้งแต่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นปี ๒๕๕๑ ที่วางไว้ ๒๐ ล้านคน ก็เป็นไปได้ที่ผมพยายามพูดเรื่องนี้เพราะว่าถ้าขึ้นเราเอาตัวเลขที่ไม่ตรงเป้า แล้วก็หวังเป้าสูง แล้วเราก็จะทำงานผิดพลาดหมด เพราะจะไปโยงกับเรื่องการทำงานทั้งหมดของการวางแผน ไม่ว่าจะเรื่องของ Infrastructure หรือเรื่องของ Super structure คือนักลงทุนเขาต้องมองว่าถ้านักท่องเที่ยว ๒๐ ล้านคนจะต้องมีอะไร กทม. จะต้องเตรียมรองรับอะไร เพราะ กทม. เป็นเมืองหลวง ผมก็บอกกับท่านเลยตรงนี้ว่าคงจะต้องเอาแผนมานั่งดูกันใหม่ แล้วมาไล่กันใหม่ ก่อนที่จะไปไกลกว่านี้ เพราะว่าอีก ๓ ปีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้า ๓ ปีก็หมายความว่าเราต้องทำนักท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าปีละ ๒๕ เปอร์เซ็นต์แล้ว ๒๕ เปอร์เซ็นต์ในอดีต ททท. ตั้งมา ๔๕ ปี เกือบจะเรียกว่ามีอยู่ปี ๒ ปีเท่านั้นที่ทำได้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์แล้วยิ่งปีหลัง ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมานี้ อย่างสูงไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ผมมีตัวเลขพวกนี้ไว้ในมือหมด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมต้องการจะวิเคราะห์ตรงนี้ก่อน เพราะอันนี้เรื่องของประเทศ แล้วถึงจะเข้ามาถึง กทม. เน้นเรื่องของแนวในการทำการตลาด ก็จะพยายามเน้นหลายเรื่อง เรื่อง Grand invitation คงได้ยิน เรื่องที่พยายามขายว่าปี ๒๕๔๙ พยายามเน้นเรื่องการขายในหลวงครองราชย์ ๖๐ ปี อันนี้ก็จุดขายที่ดี แต่ว่าประเด็นมีอยู่นิดเดียวว่า ๒๕๔๙ เหลืออีก ๒ เดือน แผนในการทำกิจกรรม เราเรียกว่า Calendar of event ของ Tourism ควรจะออกแล้ว แล้วก็ต้องออกไปทั่วโลกให้เขาเห็นว่าเราจะมีแนวโน้มอย่างไรในปีหน้า สะท้อนให้เตรียมการได้ บริษัทประชุมเขาจะได้ดูว่าปีหน้าจะมาประชุมช่วงไหนดี เพื่อมาดูงานใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ โดยเฉพาะพีชิลมารค อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ พูดกันมาตลอดว่า งานนี้เป็นงานหัวใจในการขายที่เราสามารถกำหนดวัน เวลา ได้ แล้ววางแผนล่วงหน้า สิ่งที่เอกชนกลัวที่สุดก็คือ ขายโดยไม่มีเวลา แล้วก็ขายไม่รู้ว่าจะขายอะไร เพราะฉะนั้นเราต้องทำล่วงหน้า เพราะอย่างน้อยบริษัททัวร์ที่ออกโปรแกรมทัวร์ในทั่วโลกนี้เขาต้องใช้เวลาประมาณ ๑ ปี เพื่อไปพิมพ์ เพื่อไป Promote เพื่อไปขาย ถึงแม้ท่านจะมีระบบ IT เข้ามาช่วย ก็ไม่สำคัญเท่าระบบเก่าที่ใช้อยู่ อันนี้ผมขอรับรองว่ากิจกรรมต่าง ๆ ควรจะเริ่มออกได้แล้วก่อนจะปีใหม่ด้วยซ้ำ

จุดขายอันที่ ๒ ที่พยายามเน้นก็คือ เรื่อง In shooting ก็พยายามเอาเรื่อง OTOP เรื่องสปา เรื่องกอล์ฟ ผมต้องเรียนตรงไปตรงมาว่าเรื่อง OTOP เป็นจุดขายที่ดี แต่เรายังมีจุดอ่อนในการทำ Physibilitual กับ Packaging ขอให้ไปทางญี่ปุ่น แล้วท่านทราบหรือไม่ เมืองต้นแบบของ OTOP เปลี่ยนไปแล้ว ผมไปดูมาเร็ว ๆ นี้เองที่ญี่ปุ่น ขณะนี้ไม่ได้มีสินค้าญี่ปุ่นอย่างเดียวแล้ว มีสินค้าจีนเข้าไปขายในเมืองในที่ที่เราเรียกว่าเมืองต้นแบบ OTOP ด้วยซ้ำไป

จุดที่ ๓ ก็พยายามเน้นเรื่อง PR โดยเฉพาะทางด้าน Celebrity พยายามเชิญดารารหรือคนดัง ๆ ให้มาเที่ยวประเทศไทยในปีหน้า

จุดที่ ๔ อันนี้เป็นเรื่องที่ดี ที่เขาใช้คำว่า Green season ก็คือ ในประเทศไทยเรามีช่วงฤดูกาลและไม่ฤดูกาล คือ Low และ High season อยู่ช่วงฤดูฝนจะเป็นช่วงที่เราเรียกว่าฤดูที่เป็นฤดู Low season ทีนี้เราจะใช้คำว่า Low season ก็กลายเป็นว่าเป็นเมืองไม่น่าเที่ยว หรือฤดูที่คนเขาไม่เที่ยว ททท. ก็คิดออก ก็ไปเปลี่ยนคำว่า Green season เสีย เพราะฤดูนั้นเป็นฝนตกมาก ใบไม้เขียว ผลไม้ออกมา ผมว่าก็เป็นจุดขาย เพราะนักท่องเที่ยวไม่ได้มาต้องการดูอากาศดีอย่างเดียว บางประเทศเขาต้องการได้ฝนด้วยซ้ำไป เพราะบ้านเมืองเขาไม่มีฝน ท่านคงเคยเห็น ผมเคยเจอบางคน เหมือนเราไปเที่ยวเมืองนอกต้องการได้หิมะ บางคนสวมคลุมหัวมากกระโดดลงไปในน้ำเลย เพราะต้องการเห็นน้ำมาก อันนี้เป็นจุดขาย โดยเฉพาะตลาด Middle East ผมถึงเรียนว่า อันนี้เป็นจุดขายที่ดี

กลุ่มสุดท้ายก็คือกลุ่มของตลาด Medical hub หรือ Long stay คือขายทางด้านการรักษาโรค อันนี้เป็นจุดที่ดีมาก เรื่องโรคต่าง ๆ ในบ้านเรารักษาโรคได้เก่ง แล้วหลายประเทศกำลังเชื่อถือ แต่เรื่อง Long stay ผมเป็นห่วง ประทานโทษ พอตีผมเพิ่งไปญี่ปุ่นกับคณะนี้มาเมื่อไม่กี่อาทิตย์นี้เอง ก็คือ เกรงใจอยู่นิดหนึ่งว่า Long stay ที่วางขายอยู่นี้ลักษณะเหมือน Made gray ซึ่งหลายท่านคงเคยได้ยินมาแล้ว เป็นการให้สิทธิพิเศษอะไรมากมายไปหมด แล้วพยายามเน้นขายตลาดคนชรา คนแก่ พุดง่าย ๆ เอาเขามาอยู่ถามว่าเราจะดูแลเขาดีขนาดไหน เราจะปกป้องเขาได้ดีเพียงใด เพราะเราต้องเข้าใจว่าระบบคนแก่ต่างประเทศกับคนแก่บ้านเราต่างกันนะ ของเขาต้องมีหมอ มีพยาบาล มีการดูแลอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมงก็ว่าได้ แล้วก็มีความมั่นใจขนาดไหนที่เราจะเอาเขามา เราจะทำ Package ถึงขนาดเขาตายแล้วเราฝังหรือเผาให้เขาด้วยหรือเปล่า อันนี้ผม Question หรือคำถามที่ผมมีมากมายไปหมด ผมคงไม่ลงรายละเอียดเรื่องพวกนี้ ผมเพียงแต่ทำให้ท่านรับรู้ว่าจะเหล่านี้ต้องมีการพิจารณากันให้ละเอียด สำหรับตลาดในประเทศที่ ททท. เสนอก็คือเรื่อง Happiness คงได้ยิน คือความสุข ที่เขาเรียกว่า สุขใจ มีการ์ตูนอยู่ตัวหนึ่ง เรียกกันว่า สุขใจ แล้วเอาพีเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ เป็นตัว Presenter ก็ไปเน้นที่ตลาดโดยเฉพาะแถวสีนาคี ก็คืออยู่แต่เพื่อนผมบางคนบอกว่าไม่ต้องการจะเรียกตัวนี้ว่าสุขใจ ต้องการเรียกว่าที่ทุกขใจ เพราะว่าสีนาคีเกิดขึ้นแถวบ้านเขา แล้วเขาไม่รู้จะแก้ปัญหาอย่างไร

สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวก็ทราบแล้วว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศในปีนี้น่าจะไม่ถึงเกณฑ์ ๑๒ ล้าน พุดง่าย ๆ ว่าตัวเลขนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๔๔ กับ ๒๕๔๗ คงจะหนักกันไม่มาก ก็หวังว่าคงรักษาตัวเลขได้เท่าเดิมก็ถือว่าเก่ง สำหรับคนไทยก็อย่างที่ทราบ ปี ๒๕๔๔ เขาไม่นับเป็นคน เขาบอกว่ามีประมาณ

๔๖ ล้านคน/ครั้ง แล้วปี ๒๕๔๙ ที่ตั้งเป้าไว้ก็ประมาณ ๗๙ ล้านคน/ครั้ง คุณอักษกพลได้พูดแล้วว่าเฉพาะ กทม. ฟาดไป ๒๑ ล้านคน/ครั้ง ก็เป็น ๒๕ เปอร์เซนต์ของตัวเลขรวม ก็แสดงว่าคนไทยในต่างจังหวัดก็ ต้องการมาเที่ยว กทม. แต่สิ่งหนึ่งที่ผมต้องการจะเสนอก็คือ ผมต้องการจะเสนอให้ กทม. จัดงานใน ลักษณะที่ดึงคนไทยมาเที่ยวในบางฤดูกาลที่เราเรียกกันว่า อโยธยาแข่งให้ต่างจังหวัดต้องเสียหาย ยกตัวอย่าง งานสงกรานต์ ผมยังต้องการให้เชียงใหม่เป็นจุดขายของงานสงกรานต์ มากกว่าจะให้ กทม. เป็นจุดขายงาน สงกรานต์ เพราะเกรงว่าคน กทม. จะไม่ไปเที่ยวเชียงใหม่ เพราะ กทม. ไปจัดงานสงกรานต์เสียเอง แล้วจุด หนึ่งที่น่ากลัวก็คือการขายตลาดต่างประเทศต้องใช้เวลา เพราะเราคิดจะทำ บอก ๓ เดือน แล้วมาบอกว่า เราทำ Promote สงกรานต์ ให้ญี่ปุ่นมา ให้ยุโรปมาคงไม่ใช่ ต้องวางแผนกันล่วงหน้าเป็นปี ผมถึงบอกว่า Calendar of event กับกิจกรรมเป็นเรื่องที่สำคัญมาก มีข้อมูลตัวหนึ่งที่ผมต้องการจะเรียนให้ท่านทราบว่า ในเรื่องของการท่องเที่ยว ไม่ได้พูดแค่ว่า เราควรจะพูดถึงรายได้ที่เข้ากับประเทศ ที่ผมพูดเรื่องนี้เพราะอะไร คำว่า รายได้ โยงกับตัวแปรอยู่ ๓ ตัว ตัวที่ ๑ ก็คือ คน ตัวที่ ๒ คือวันพัก วันพักนี้สำคัญนะ อย่าไปมองที่คน อย่างเดียว คนมาเที่ยวประเทศไทย วันพักเฉลี่ยประมาณ ๗.๙๘ วัน แต่อยู่ใน กทม. ประมาณ ๓.๔ วัน ท่านจะเห็นได้ว่าประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์ของเวลา เพราะอะไรรู้หรือไม่ จุดเริ่มเข้าก็ต้องอยู่ กทม. เดินทาง ออกก็ต้องอยู่ กทม. เพราะฉะนั้น กทม. รับนักท่องเที่ยวเต็ม ๆ ถึงแม้จะไปต่างจังหวัด แต่บางคนอยู่ใน กทม. เต็ม ๆ เลยก็มี แล้ววันพักเฉลี่ยนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ต้องบอกว่าในยุโรปกับอเมริกา เขาสูงมาก เกิน ๑๐ วัน แต่ในเอเชียต่ำกว่า ๗ วัน คือ ๗ วันโดยเฉลี่ย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมต้องการจะเรียนก็ คือ จะไปโยงอย่างไร อย่างที่คุณอักษกพลบอกแล้วว่า นักท่องเที่ยวประมาณ ๙๐ เปอร์เซนต์ต่างประเทศ เข้า มาจาก กทม. ท่านทราบหรือไม่ คนที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศอยู่ใน กทม. เฉลี่ยวันละเท่าไร ผมคำนวณ ตัวเลขแบบเร็ว ๆ นักท่องเที่ยว ๑๑ ล้านคน มีวันพักประมาณ ๓.๔ วัน เรามี ๓๔ ล้านคน/ครั้ง เฉลี่ยคือ ๓ คนต่อ ๑ วันที่อยู่ใน กทม. นี่ต่างประเทศนะ นักท่องเที่ยวไทยผมเฉลี่ย เพราะว่าตัวเลข ๒๑ ล้านคน/ครั้ง วัน พักก็ไม่เกิน ๒ วันโดยเฉลี่ย เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวไทยเฉลี่ยวันละ ๒๐๐,๐๐๐ คน ฉะนั้นคุณมีคนเพิ่มขึ้น ใน กทม. วันละ ๓๐๐,๐๐๐ คน ที่มาใช้บริโภคเรื่องทั้งหมด รถติดอาจจะเป็นส่วนหนึ่งก็ได้ การใช้น้ำ ใช้ไฟ ใช้อะไรก็แล้วแต่ ก็เกิดขึ้นมาจากจุดนี้ ผมถึงเรียนเสมอว่า เวลาทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อย่าลืมตัวเลขพวกนี้เอา มาคำนวณด้วย อย่ามองเฉพาะประชาชนนะ แล้วพวกนักท่องเที่ยวบริโภคมากด้วย โดยเฉพาะจาก ต่างประเทศ ใช้น้ำมาก ใช้ไฟมาก หรือว่าโรงแรมก็แล้วแต่ เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์กับ กทม. ถ้ามีการเตรียม การให้ดี กทม. ต้องยอมรับว่าเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ ผู้ให้ที่เราเรียกภาษาอังกฤษว่า Generating city ผู้รับก็ คือ Receiving city แล้วก็เป็นอย่างที่ผมเรียนว่า เป็นทั้งด้านหน้าและด้านหลังของประเทศ เพราะฉะนั้นคน

ที่จะประทับใจตอนมาก็คือ กทม. คนที่จะประทับใจหรือไม่ประทับใจตอนขากลับก็คือ กทม. อันนี้คือด้านหน้า และด้านหลัง ผมถึงถือว่าเป็นจุดที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย ในขณะที่เดียวกัน กทม. ก็คงไม่ได้เน้นเฉพาะท่องเที่ยวระหว่างต่างประเทศ ก็คงจะเน้นนักท่องเที่ยวในประเทศ และอาจจะเน้นไปถึงในภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย

ผมต้องการจะเรียนเสนอแนวคิดของ กทม. นิดหนึ่งว่า ในแนวคิดของผม คิดเรื่อง กทม. อย่างไร ผมเสนอในเรื่องนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ว่าลอกเลียนแบบได้ ไม่มีอะไรผิดกติกา ผมแยกเป็น ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรก คือเรื่องการพัฒนา ประเด็นที่ ๒ เรื่องการตลาด ประเด็นที่ ๓ เรื่องการบริหารจัดการ เพราะเดี๋ยวรอบบាយท่านอาจจะไปพูดเรื่องนี้ต่อ ก็ไม่เป็นไร ไปขยายความกันได้

เรื่องการพัฒนา ผมต้องการเรียนเสนอว่าในประเทศเมืองหลวงในทั่วโลกที่มีอยู่ในขณะนี้ ผมเห็นด้วยกับกระทรวงการท่องเที่ยวฯ พยายามพัฒนาแม่น้ำเจ้าพระยา ต้องยอมรับว่าแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเรื่องสำคัญ ใหญ่โต แต่ว่าเรื่องकुคลอง ใน กทม. นี้ผมว่าเป็นเรื่องใหญ่เช่นกัน เพราะอะไร เพราะว่าเราต้องการจะได้कुคลองที่สะอาด ให้เรือนำเที่ยวที่วิ่งช้า ๆ มีข้าง ๆ คูหรือคลองมีต้นไม้ให้ความร่มรื่น มีท่าเรือที่สวยงาม ขอประทานโทษ เปรียบเทียบเหมือนเมืองอาซิบัน อย่างน้อยน้อย ๆ อาซิบัน เราไม่ได้บอกให้ทำทุกคลอง ลองเล่นสักคลองสิ คลองไหนที่เราคิดว่าเราจะทำได้ดี ผมว่าน่าจะจับตัวนั้นมาเป็นต้นแบบในการทำ แล้วให้บริษัททัวร์หรืออะไรขายได้ แล้วท่านจะเอาชีวิตของकुคลองก็เอามาใช้ได้ ผมเข้าใจท่านทำแถวฝั่งธนฯ อยู่แล้ว แต่ว่ายังไม่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ต้องเรียนตรง ๆ เราไม่ได้เห็นชีวิตอีกแล้ว เราต้องการให้มีธรรมชาติ ความสะอาด และความสวยงาม แล้วความร่มรื่น แล้วผมว่าจะเป็นจุดขายที่สำคัญ ผมไม่ได้ขัดข้องกับแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ผมว่าคนที่ไปเที่ยวบางครั้งความใหญ่ของแม่น้ำมองไม่เห็นทั่ว คู คลองเล็ก เราจะเห็นอะไรได้ง่าย แล้วสะดวก แล้วเรือก็ไปได้โดยง่าย อันนี้เป็นเรื่องที่ผมต้องการจะเรียนเสนอ

เรื่องที่ ๒ ผมเรียกภาษาอังกฤษ คำว่า Model city คำว่า Model หมายถึงว่าตัวต้นแบบของการจำลองเมืองขึ้นมา ที่ผมเสนอก็คือ เราอาจจะกำหนดเขตของ กทม. บางเขตให้เป็นเขตพื้นที่ธรรมชาติ เขตพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ เขตพื้นที่ทางวัฒนธรรม แล้วก็เขตพื้นที่มนุษย์สร้างขึ้น ที่ผมเสนออย่างนี้ เพราะว่าในแต่ละพื้นที่เขตของ กทม. มีมาก แล้วเป็นพื้นที่ที่ผมว่าทำได้ ถ้าเรามีต้นแบบสักอันหนึ่งว่าคนจะไปเที่ยวทางประวัติศาสตร์ไปเขตนี้ แล้วก็เห็นแต่เรื่องประวัติศาสตร์ ไม่ต้องไปเที่ยวไกลมาก เพราะเป็นเรื่องธรรมชาติ ไปดูสวนกล้วยไม้ ไปดูผลไม้ก็ไปเขตนี้ ดูแต่เขตที่ติดกับทะเลทั้งที่มีอยู่แล้ว ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องการจะให้มันต้นแบบตรงนี้ไว้ และให้เขาแข่งขันกันเอง

นอกจากนั้นเราต้องการให้ กทม. สนับสนุนกับประชาชน โดยเฉพาะท่องเที่ยวมีบ้านสวย ๆ งาม ๆ หมู่บ้านจัดสรร หรือบ้านที่สวยงาม ให้แข่งกันเอง ผมทราบท่านทำโครงการหน้าบ้านน่ามอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าทำให้คนมีความรู้สึกเข้าใจเรื่องธรรมชาติ แต่ท่านควรจะทำในสวนน้ำดูหรือในบ้านน่าชม ในต่างประเทศ ผมยกตัวอย่างในนิวซีแลนด์ ที่เมืองเวลลิงตัน เขามีการแข่งขันประกวดกันระหว่างบ้าน แล้วก็สวนประจำปี แล้วมีการประกวดว่าบ้านได้รับรางวัลที่ ๑ ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชม ให้ไปดูสวนของเขาสวยอย่างไร ให้ไปดูบ้านเขาจัดอย่างไร บ้านทรงไทยเราขายได้อย่างมหาศาล เสร็จแล้วคนที่เป็นเจ้าของภูมิใจ ได้สแตงค์ด้วย ค่าผ่านประตู มีรถทัวร์เข้าไปเสียสแตงค์ ผมหมายถึงว่าบ้านไม่ใช่สิ่งที่ผมพูดถึง แล้วในขณะที่เดียวกัน คนได้รางวัลพาเขาไปชม บ้านเมืองอื่นก็ได้ว่าเขาทำกันอย่างไร ท่านทำแข่งขันสิ แล้วผมว่ามีคนที่ต้องการจะแข่งอย่างนี้มาก ไม่ว่าจะบ้าน ไม่ว่าจะสวน อันนั้นคือสิ่งที่เราต้องการจะให้ท่านลองดูให้เป็นรูปธรรม แล้วผมว่าทำได้เร็ว แล้วทำได้ง่าย ท่านไม่ต้องลงทุนหรอก เอาคนที่เขาต้องการจะโชว์มาลงทุนได้

ต่อไปก็คือเราต้องการจะให้ ผอ. เขตของ กทม. ทุกเขต ไม่ว่าจะ ๕๐ กว่าเขต ให้มีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวด้วย ท่านคงต้องทำการฝึกอบรม ต้องให้เขารู้เรื่องท่องเที่ยว ไม่อย่างนั้นเขาก็จะคิดในเรื่องของทำงานปกติ ผมว่าเรื่องท่องเที่ยวทุกคนต้องเรียนรู้ไม่ว่าใครก็แล้วแต่ ที่สำคัญที่สุดก็คือเราต้องการเสนอให้ท่านมีการทำสำรวจ ทำแผนที่เราเรียกว่า Master plan ของ กทม. กำหนดพื้นที่ให้ชัดเจนว่าที่ไหนทำอะไรอย่างไร เป็น ๑ ในระบบ แล้วมีขั้นตอนที่ผมพูดคำว่า แผนที่ท่องเที่ยว ไม่ใช่เขาเรียกแผนของผังเมือง อันนั้นคือสิ่งที่เราต้องการจะให้เกิดขึ้น

อีกอันหนึ่งผมเสริมของคุณอักษกพลว่าในเรื่องของถนนคนเดิน หรือถนนที่ให้นักท่องเที่ยวเดิน ผมเข้าใจดีว่าเราต้องการได้แบบนี้สักถนนหนึ่งเหมือนกัน ไม่ใช่แค่คู คลอง ถนนคนเดิน ไม่ใช่ถนนข้าวสารที่ผมพูดถึง ถนนให้นักท่องเที่ยว ผมยกตัวอย่างในฝรั่งเศส ปารีส ถนนที่เราไปลอกเขามาคือ ถนนราชดำเนิน ไปลอกถนนของมองเอลิเซ่ คงจำได้นะ สมัยท่าน จอมพล ป. ผมไปมาเมื่อเดือนที่แล้วนี่เอง ถนนมองเอลิเซ่ เป็นถนนที่ยังสวยเหมือนเดิม กลางคืนคนไปเดินกันเต็มหมด ช่วงหลัง ๓ ทุ่มไปแล้ว เพราะว่าความสงบ แล้วเขามีความรู้สึกว่าได้ไปเดินดูแสงสี ได้มาเห็นความสวยงามของถนนที่ใหญ่ แล้วก็มีความสงบ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมถึงต้องการจะเสนอว่า กทม. น่าจะทำแผนตรงนี้ไว้ด้วย เพื่อรองรับ เพราะว่าในบางประเทศเขามีถนน เขาเรียก Walking street ในออสเตรเลียก็มี Walking street ในญี่ปุ่นเกือบจะเรียกว่ามีทุกหัวเมืองเลย อย่างนี้เป็นต้น ท่านจะเน้นเรื่องช้อปปิ้งหรือไม่ก็แล้วแต่ท่าน แต่ว่าควรจะมี Walking street เกิดขึ้นใน กทม. ให้ฝรั่งมาดูคนไทยก็ได้ แล้วให้คนไทยก็ไปดูฝรั่ง บางทีเราไม่ได้ไปดูท่องเที่ยว เราไปดูกันเองนี่ละ

นอกจากนั้นเราต้องการให้ กทม. สนับสนุนกับประชาชน โดยเฉพาะท่องเที่ยวมีบ้านสวย ๆ งาม ๆ หมู่บ้านจัดสรร หรือบ้านที่สวยงาม ให้แข่งกันเอง ผมทราบท่านทำโครงการหน้าบ้านน่ามอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าทำให้คนมีความรู้สึกเข้าใจเรื่องธรรมชาติ แต่ท่านควรจะทำในสวนน้ำดูหรือในบ้านน่าชม ในต่างประเทศ ผมยกตัวอย่างในนิวซีแลนด์ ที่เมืองเวลลิงตัน เขามีการแข่งขันประกวดกันระหว่างบ้าน แล้วก็สวนประจำปี แล้วมีการประกวดว่าบ้านได้รับรางวัลที่ ๑ ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชม ให้ไปดูสวนของเขาสวยอย่างไร ให้ไปดูบ้านเขาจัดอย่างไร บ้านทรงไทยเราขายได้อย่างมหาศาล เสร็จแล้วคนที่เป็นเจ้าของภูมิใจ ได้สแตมป์ด้วย ค่าผ่านประตู มีรถทัวร์เข้าไปเสียสแตมป์ ผมหมายถึงว่าบ้านไม่ใช่สิ่งที่ผมพูดถึง แล้วในขณะที่เดียวกัน คนได้รางวัลพาเขาไปชม บ้านเมืองอื่นก็ได้ว่าเขาทำกันอย่างไร ท่านทำแข่งขันสิ แล้วผมว่ามีคนที่ต้องการจะแข่งอย่างนี้มาก ไม่ว่าจะบ้าน ไม่ว่าจะสวน อันนั้นคือสิ่งที่เราต้องการจะให้ท่านลองดูให้เป็นรูปธรรม แล้วผมว่าทำได้เร็ว แล้วทำได้ง่าย ท่านไม่ต้องลงทุนหรอก เอาคนที่เขาต้องการจะโชว์มาลงทุนได้

ต่อไปก็คือเราต้องการจะให้ ผอ. เขตของ กทม. ทุกเขต ไม่ว่าจะ ๕๐ กว่าเขต ให้มีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวด้วย ท่านคงต้องทำการฝึกอบรม ต้องให้เขารู้เรื่องท่องเที่ยว ไม่อย่างนั้นเขาก็จะคิดในเรื่องของทำงานปกติ ผมว่าเรื่องท่องเที่ยวทุกคนต้องเรียนรู้ไม่ว่าใครก็แล้วแต่ ที่สำคัญที่สุดก็คือเราต้องการเสนอให้ท่านมีการทำสำรวจ ทำแผนที่เราเรียกว่า Master plan ของ กทม. กำหนดพื้นที่ให้ชัดเจนว่าที่ไหนทำอะไรอย่างไร เป็น ๑ ในระบบ แล้วมีขั้นตอนที่ผมพูดคำว่า แผนที่ท่องเที่ยว ไม่ใช่เขาเรียกแผนของผังเมือง อันนั้นคือสิ่งที่เราต้องการจะให้เกิดขึ้น

อีกอันหนึ่งผมเสริมของคุณอีกพลว่าในเรื่องของถนนคนเดิน หรือถนนที่ให้นักท่องเที่ยวเดิน ผมเข้าใจที่เราต้องการได้แบบนี้สักถนนหนึ่งเหมือนกัน ไม่ใช่แค่คู คลอง ถนนคนเดิน ไม่ใช่ถนนข้าวสารที่ผมพูดถึง ถนนให้นักท่องเที่ยว ผมยกตัวอย่างในฝรั่งเศส ปารีส ถนนที่เราไปลอกเขามาคือ ถนนราชดำเนิน ไปลอกถนนของมองเอลิเซ่ คงจำได้นะ สมัยท่าน จอมพล ป. ผมไปมาเมื่อเดือนที่แล้วนี่เอง ถนนมองเอลิเซ่ เป็นถนนที่ยังสวยเหมือนเดิม กลางคืนคนไปเดินกันเต็มหมด ช่วงหลัง ๓ ทุ่มไปแล้ว เพราะว่าความสงบ แล้วเขามีความรู้สึกว่าได้ไปเดินดูแสงสี ได้มาเห็นความสวยงามของถนนที่ใหญ่ แล้วก็มีความสงบ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมถึงต้องการจะเสนอว่า กทม. น่าจะทำแผนตรงนี้ไว้ด้วย เพื่อรองรับ เพราะว่าในบางประเทศเขามีถนน เขาเรียก Walking street ในออสเตรเลียก็มี Walking street ในญี่ปุ่นเกือบจะเรียกว่ามีทุกหัวเมืองเลย อย่างนี้เป็นต้น ท่านจะเน้นเรื่องช้อปปิ้งหรือไม่ก็แล้วแต่ท่าน แต่ว่าควรจะมี Walking street เกิดขึ้นใน กทม. ให้ฝรั่งมาดูคนไทยก็ได้ แล้วให้คนไทยก็ไปดูฝรั่ง บางทีเราไม่ได้ไปดูท่องเที่ยว เราไปดูกันเองนี่ละ

เรื่องต่อไป เรื่องการทำ Promotion เรื่องทำ Promotion ผมเรียนนิดเดียวว่า ผมชอบยกตัวอย่าง อบจ. พัทธยา เป็น Case study อบจ. พัทธยา มีงบประมาณของ อบจ. สนับสนุนร่วมกันเอกชน เขาไปทำเป็นเวอร์ชันต่างประเทศ บางครั้งไม่ต้องฟัง ททท. เลยด้วยซ้ำไป เดี่ยวนี้รูปแบบการขายไม่จำเป็นต้องอาศัย ททท. เราสามารถเดินทางไปกันเองได้ แล้วไปเจาะตลาดที่เราเรียกว่า Hard sale ไม่ใช่ Soft sale ททท. จะเน้นตลาด Soft sale เป็นหลัก ก็เคยไปหาลูกค้าโดยตรง ผมก็เสนอ กทม. เหมือนกันนะ กทม. ลองตั้งหน่วยงานขึ้นมา ผมทราบท่านมีกอง แต่ว่าส่วนใหญ่กองของท่านก็ยังไม่แข็งแรง ต้องขอโทษด้วยคุณสุพจน์ ผมพูดตรงไปตรงมาว่าท่านมีลูกจ้างมาก แล้ว...ของท่านสูงมาก เข้าออกตลอดเสียส่วนใหญ่เลย แล้วเงินเดือนไม่สูงพอที่จะจูงใจ ผมต้องการจะเสนอว่าท่านควรจะตั้งหน่วยงานขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษขึ้นมาเลย ว่าทำเรื่องการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ เป็นเรื่องของ กทม. เลย ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งอะไรตั้งมากมาย เป็นหน่วยงานองค์กรมหาชน อะไรก็แล้วแต่ เราตั้งให้เหมือนรูปแบบระบบราชการให้ได้ แล้วพยายามให้อยู่โดยการใช้งบประมาณน้อยที่สุด แต่ว่าขอเงินเดือนเพิ่ม อย่าขึ้นภาษีโรงเรือนพวกผมนะ ไม่อย่างนั้นผมก็เดือดร้อน ที่ผมพูดเรื่องนี้เพราะอะไร ท่านปลัด ขออนุญาตนะ โรงแรม ผมอยู่สมาคมโรงแรมด้วย โรงแรมเสียภาษีโรงเรือนเสียภาษีโรงเรือนปีหนึ่งหลายพันล้าน แต่ผมเห็นว่าเงินที่กลับคืนมาให้การท่องเที่ยว หรือเกี่ยวกับเรื่องโรงแรมเราถือว่ายังไม่สูงเท่าที่ควร ผมไม่ต้องการจะบอกตัวเลขเท่าไร แต่บอกว่าไม่สูง ผมถึงต้องการให้ กทม. พยายามเน้นช่วยคนทำการท่องเที่ยว แล้วท่านก็จะเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น แล้วท่านก็จะได้อาเงินนี้ไปพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ผมกลัวที่สุด คือ ได้ข่าวว่าจะขึ้นภาษี ผมก็รีบไปคุยกับท่านรองผู้ว่าฯ ว่าเพิ่งรีบขึ้นนะ ขอให้เห็นตัวเลขก่อนว่าทำอะไรให้พวกเราบ้าง

เรื่องต่อไป อาจจะเรียกว่าเรื่องที่สำคัญคือ เรื่องการบริหารจัดการ ผมคิดว่าที่สำคัญก็คือ เราคงจะต้องเอางบประมาณ หรือว่าเอาแผนงานของทั้งหมดของการท่องเที่ยวมาคุยกับ กทม. จัดเป็นรูปแบบขึ้นมา แล้วก็ดูรูปแบบให้ชัดเจนว่าเราจะไปทิศทางไหนกัน ผมไม่ต้องการให้เห็นว่าในสิ่งที่ทำอยู่ขณะนี้เรายังใช้วิธีเดิม คงต้องปรับกลยุทธ์กันใหม่หมด เรื่องใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเราในขณะนี้ ในทั่วโลกก็เหมือนกัน ผมว่าเรื่องใหญ่ ๆ เกิดขึ้นเร็ว แล้วเราปรับตัวเกือบจะไม่ทัน ยกตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อ ๒ วันก่อนนี้บอมบ์ที่อัมมาน เมืองหลวงของจอร์แดน อย่างนี้เป็นต้น รอบกรุงปารีสมีการเผารถหมดไป ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คัน ใครรู้ล่วงหน้าบ้าง ใช้หัวदनกเกิดขึ้นรอบกรุงเทพมหานคร แถวมินบุรีนี่เอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่มีเตรียมการ ผมว่าเรายังขาดหน่วยงานที่เกี่ยวกับเรื่องการทำ Crisis management unit แม้แต่ ททท. เองก็ไม่ได้เตรียม ททท. บอกทำ แต่ผมไม่เชื่อ ผมว่าต้องมีหน่วยที่จะแก้วิกฤติตัวนี้เกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่ว่านั่งดูให้มา แล้วเราไปแก้ เราต้องคิดก่อน ผมต้องขอชมกระทรวงสาธารณสุขของคุณกว่ารวดเร็ว

มาก โดยเฉพาะเรื่องใช้หัวคนก แล้วทำได้ทันการ จนต่างประเทศชม อันนี้ต้องยอมรับว่าถ้าเราเป็นนักวางแผน แล้วทหารเขาก็ดี คือเรื่อง Intelligent unit เราต้องมีการวางแผนแบบทหารรบ นอกจากนี้จะต้องแก้ อย่างไรก็ตามเกิดอย่างนี้ ไม่ใช่ขอ นั่นคือสิ่งที่ผมต้องการจะเห็นเกิดขึ้นในบ้านเรา แต่ว่าผมต้องการจะให้ท่าน ปลัดทำให้ กทม. เสียก่อน ทำเป็นต้นแบบเลย เดียวจังหวัดอื่นทำตามอย่าง ผมจะได้ชมว่า กทม. เป็นต้นแบบจริง ๆ

สุดท้ายก็คงเป็นเรื่องของเรา เรื่องของเอกชนที่ต้องการจะให้รัฐช่วยอะไร เราต้องการให้รัฐไม่ทะเลาะกัน ต้องการให้รัฐไปด้วยกัน อย่าไปมองเรื่องการท่องเที่ยวเป็นเรื่องของฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล เราบอกเป็นเรื่องของประเทศชาติ เราไม่ต้องการให้คนมองว่าฉันจะทำเพื่อพรรคฉัน ไม่ใช่ ต้องการให้ทำเพื่อประเทศเรา แล้วในขณะที่เดียวกันเราก็คงต้องการจะให้ว่าในฐานะเราเป็นเอกชน เราต้องการให้รัฐให้ความสำคัญกับเอกชนได้บ้าง ให้มองว่าเอกชนเป็นตัวช่วย ไม่ใช่เป็นตัวถ่วง หรือว่าเป็นตัวเสริม เวลาเมื่อไรที่จะให้เราช่วย เรายินดีเสมอ แล้วเราต้องการจะเข้าไปนั่งอยู่ในหน่วยงานของท่านที่จะต้องให้คำปรึกษาหารือหรือให้คำแนะนำ ผมเป็นห่วงเรื่องที่เรากำลังประมาณในทางที่เอกชนออกจะไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง แต่อย่าให้ยกตัวอย่างเลย แต่เราต้องการจะมองเห็นทุกอย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สุดท้ายก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านให้โอกาสเอกชนได้มาพูด แม้ว่าผมจะมีเวลาน้อยนิด แต่ว่าผมก็ยินดี ขอขอบคุณ

*****

คำกล่าวเสวนาเรื่อง

“แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

คุณหญิงณัฐนนท์ ทวีสิน

ปลัดกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครนั้นได้ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับเรื่องของกิจกรรมของการท่องเที่ยวมาโดยตลอด ซึ่งดิฉันถือว่าเป็นผู้ที่ริเริ่มตั้งแต่เป็นผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน ในการที่จะมีการเรื่องของการท่องเที่ยวได้เป็นคนที่ทำเรื่องของศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวตั้งแต่แรก โดยที่เห็นความสำคัญว่า ททท. นั้นเป็นองค์กรขนาดใหญ่ เหมือนกับเป็นพ่อเป็นแม่เรา แล้วก็ดูแลทั้งประเทศ เราจำเป็นจะต้องเป็นลูกที่มีฐานะ กรุงเทพมหานครเป็นมหานคร ค่อนข้างเมืองใหญ่ มีคนเกือบ ๑๐ ล้านคน เราก็มีความจำเป็นที่ต้องมีศูนย์การท่องเที่ยวเพื่อรองรับพ่อแม่ของเราว่า กำหนดนโยบายและแผนให้สอดคล้องต้องกัน แล้วก็ทำงานเชื่อมแล้วก็ประสานงานกันมาโดยตลอด ที่นี้ในแผนในเรื่องของการส่งเสริมของการท่องเที่ยวแนวนี้ เรามียุทธศาสตร์เรื่องของการท่องเที่ยว แบ่งเป็น ๔ ยุทธศาสตร์ แล้วยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดที่ไม่น้อยหน้ากว่ายุทธศาสตร์ที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ นั้น ก็คือยุทธศาสตร์ในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเน้นการมีส่วนร่วม

ของทุกเครือข่าย อย่างที่ท่านวิทยากรท่านสุดท้ายที่ได้กราบเรียนแล้วนั้น ยึดว่าสิ่งที่ Comment แล้วก็ให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับกรุงเทพมหานครนั้นคิดว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ได้เห็นพ้องต้องกัน แต่ดิฉันเรียนว่าจะได้ชี้แจงข้อเท็จจริงบางส่วนกลับคืนมา ในยุทธศาสตร์ของการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเน้นการมีส่วนร่วมนั้น กรุงเทพมหานครได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้มาโดยตลอด ไม่ว่าจะในเรื่องของการประชุมร่วมกับ ATTA ก็ดีในเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยส่วนหน่วยย่อยและสถาบันต่าง ๆ เราย่อมมีในเรื่องของการทำงานร่วมกันมาโดยตลอด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชุมร่วมกับ ททท. ซึ่งบางครั้งไปไม่ได้ก็จะส่งผู้อำนวยการ หรือผู้อำนวยการสำนัก ซึ่งขณะนี้ก็ดีใจที่ผู้อำนวยการสำนัก ในเรื่องของการดูแลเรื่องการท่องเที่ยวก็นั่งอยู่ในห้องนี้แล้ว เพราะว่าจะย้ายกองส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นมาอยู่ในสำนักส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวด้วย ก็ได้เห็นวาทะที่ได้นำเสนอนี้จะเป็นสิ่งที่ได้กำหนดทิศทางและการทำงานร่วมกัน ดิฉันดีใจที่สุดท้ายมีการพูดว่า การบริหารจัดการนั้นคงจะต้องนำแผนมาดูร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วในแผนของ ททท. ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ เราก็ทำงานร่วมกัน แต่ในแผนของภาคเอกชนคงจะต้องมีการประสานในการทำงานที่บูรณาการ เป็นรูปองค์รวมด้วยกัน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วเวลาการทำงานนั้นเราคิดโครงการ หรือคิดกิจกรรมภายใต้แผนแม่ รวมทั้งแผนของ ททท. แล้วเราจะได้มอบสิ่งที่เขาต้องเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกันมาให้องค์ประกอบใครบ้าง ซึ่งดิฉันก็มีตัวอย่างมากทีเดียว ซึ่งอยู่ในคอมพิวเตอร์ แต่ก็ไม่สามารถดึงออกมาได้ ทีนี้เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ก็คิดว่าเวลาเที่ยงท่านคงจะ แต่ไม่ทราบรับประทานเบรกดื่มน้ำ บิสสูวะ ได้มีหรือเปล่า แต่คงมารวมไว้ในช่วงของรับประทานอาหารเที่ยงเลย ดิฉันก็คงจะไปได้เลย โดยหยิบยกในประเด็นที่ท่านวิทยากรได้หยิบมาว่าในช่วงบ่ายนั้นเราคงจะมาพิจารณาใน ๓ ประเด็นเรื่องของการพัฒนาการตลาดและการบริหารจัดการ ในเรื่องของการพัฒนา สิ่งที่เป็นข้อเสนอว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอันคนต้องท่องเที่ยวบนบก บนบกอย่างเดียว การพัฒนาคงจะต้องมองลงไปใต้น้ำด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่คนที่มาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะ ชาวไทยหรือชาวต่างชาตินั้น ส่วนใหญ่มักจะชอบล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามค่ำคืน เพราะว่ามีแสงสีสวยงาม แล้วก็มีการทานอาหารด้วย อันนี้ก็ป็นเหตุการณ์ปกติ แต่ในเรื่องของคุณคลอง ซึ่งคลองเล็กคลองน้อยต่าง ๆ นั้น กรุงเทพมหานครได้เห็นความสำคัญของคุณคลองมาโดยตลอด เราจะเห็นได้ว่า คุณคลอง อย่างเช่น คลองผดุงกรุงเกษม เราเคยคิดในตั้งแต่สมัยอดีตปลัดกรุงเทพมหานคร คือ ท่าน ร้อยตำรวจตรี เกียรติศักดิ์ โหละชาละ ก็เริ่มคิดร่วมกันในการที่จะพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมมา ถ้าเห็นทัศนียภาพแล้วนั่งล่องเรือ แล้วเราจะเห็นในส่วนนี้ออกไปว่า จุดที่เราเห็นทำเนียบรัฐบาล ได้เห็นหลาย ๆ จุดนั้นมีความสวยงามขนาดไหน แต่ปรากฏว่าโครงการนี้เราต้องล้ม ด้วยเหตุผลที่ว่าเวลาผู้คนที่มาล่องเรือก็จะมาอยู่แถว ๆ ข้างทำเนียบรัฐบาล ข้างวัดเบญจมฯ

ข้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ค่อนข้างมากทีเดียว เพราะฉะนั้นตรงนี้พอคำ ๆ มือบจะตากเสื้อผ้า ตากกางเกงใน ตากเสื้อชั้นใน ออกมาเรียงรายเลย บดบังทัศนียภาพและความเหมาะสม เพราะฉะนั้นตรงนี้เราก็พยายาม จัดหาสถานที่ว่าถ้าจะก่อกอบไปใช้สถานที่เราจัดหาให้ มีน้ำ มีไฟ ถ้าจะต้องการจะมีการปลูกมือบ แล้วก็ เรียกร้องรัฐบาลหรือท้องถิ่นในการแก้ปัญหา แต่ปรากฏว่าไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะว่าก็ยังมา รุกเข้ามาอยู่ที่จะใกล้ชิดกับประตูทำเนียบรัฐบาลมากที่สุด ตรงนั้นก็เป็นที่เราต้องถอยจาก แต่ว่าเราไม่ได้ ล้มเลิก เป็นสิ่งที่เรามาตั้งหลัก แต่ในเรื่องของคุณคลองต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณคลองบางกอกน้อย แล้วคุณคลองต่าง ๆ เราจะเห็นได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เวลานี้เราได้ทำค่อนข้างได้ผล สมมุติว่าทุกเสาร์ อาทิตย์ หรือวันธรรมดาออกไปดูที่เขตตลิ่งชัน เราสามารถนั่งเรือจากตลิ่งชันลงไปเที่ยวผ่านแม่น้ำเจ้าพระยา เลาะไป ที่คลองบางกอกน้อย เข้าไปสู่น้ำในพื้นที่ยุทธศาสตร์ตลิ่งชัน จะเห็นชุมชนต่าง ๆ จะเห็นพันธุ์พืชต่าง ๆ ภายใต้ โครงการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แล้วก็สืบทอดมาถึงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา มีความสวยงาม มีวิถีชีวิต มีธรรมชาติที่สามารถที่จะไปดูได้ เราสามารถทำบุญ มีปลาต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งบ้าน ตะเกียง ซึ่งเอกสารเหล่านี้มีการล่องคุณคลองนั้นไม่ทราบว่ามีทางส่งเสริมการท่องเที่ยวได้นำมาแจกหรือเปล่า จะเป็นโบรชัวร์ทั้งหมดให้เห็นเส้นทาง แม้กระทั่งในเรื่องของคุณคลองต่าง ๆ ที่เราขยายเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนในเรื่องของคุณคลองที่ลัดเลาะต่าง ๆ ขณะนี้ทุกสำนักงานเขตได้จัดเตรียมแผนในเรื่องของการยอมรับ ในเรื่องของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นได้ว่า Model city ตามที่ท่านวิทยากรได้พูดนั้น ถ้าเป็นตัวแบบ จำลอง แล้วก็แบ่งเขต ซึ่งเรื่องนี้เราได้มีการสัมมนา มีการนำความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนออกมาในรูปของการท่องเที่ยว ผสมผสานกับเรื่องผังเมือง เราจะเห็นได้ว่าเราแบ่งผังเมือง แล้วแบ่งกลุ่มโซนออกไป แล้วก็แบ่งเขตให้เห็นว่าเขตนี้เป็นเขตที่มีสถาปัตยกรรม วัฒนธรรม ต่าง ๆ เป็นเขตนี้ เขตนี้เป็นวิถีชีวิตในเรื่องของ ธรรมชาติ เพื่อให้ผังเมืองต่าง ๆ ที่ครอบคลุมขณะนี้รอกฤษฎีกาออกมานั้น แล้วเราก็ไม่รอ เราทำงานคู่ขนาน ออกไป แล้วทุกสำนักงานเขตนั้นต้องมีจิตวิญญาณในเรื่องของการท่องเที่ยวอยู่นหัวใจ เพราะฉะนั้นแผน ต่าง ๆ ของทุกสำนักงานเขตจะเห็นหยิบยกในเรื่องของแผนการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ภายใต้การรองรับถึง ๔ ยุทธศาสตร์ด้วยกันออกมา ฉะนั้นตรงนี้ก็สิ่งที่เราได้ดำเนินการแล้ว แต่ว่าในจุดที่ออกมาเป็นไฮไลท์ เป็นจุด ขยายในเรื่องของการ PR คุณจะต้องดำเนินการคู่ขนานต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็สิ่งที่ได้เห็น คำว่า Model city ก็เป็นสิ่งที่ทางกรุงเทพมหานครก็จะรองรับกลับเข้าไป แต่ในแนวทางการดำเนินงานนั้นเราได้ทำ แล้ว แม้กระทั่งในเรื่องของที่เราพูดถึงในเรื่องของแม่น้ำคพระโขนง ซึ่งก็ไม่ได้อยู่พระโขนง แต่เป็นแม่น้ำค สนวนหลวง จริง ๆ แล้วชื่อแม่น้ำคพระโขนง ในเมื่อเราแบ่งโซนพื้นที่ แต่ในเรื่องของวิธีการบริหารจัดการต้องมีการปรับปรุงใหม่ ฉะนั้นตรงนี้ก็สิ่งที่เราได้ดำเนินการ แต่ข้อคิดเห็นในเรื่องที่ต้องกราบขอพระคุณอย่าง

สูงที่ว่า ในสวนน้ำดู ในบ้านน้ำชม ในสวนของเรานั้นเรามีสวนต่าง ๆ ซึ่งนโยบายของท่านผู้ว่าอภิรักษ์ โกษะโยธิน และนโยบายของอดีตผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทุกคน คิดว่าในเรื่องของการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและในสวน แม้กระทั่งโครงการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องของแหล่งซับน้ำ ในเรื่องเกี่ยวข้องกับโครงการที่เราเรียกว่า แก้มลิง เราจะเห็นว่าแก้มลิงนี้เราเนรมิต ซึ่งผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวก็เป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ดูแลเรื่องสวนสาธารณะมาก่อน ก็สามารถเนรมิตในเรื่องของสวนนั้นกับโครงการแก้มลิงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นให้เกิดความสวยงาม แล้วก็สามารถที่จะพัฒนาออกไปได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้เราจะเห็นได้ว่า ทั้งสวนเสือแก ลิงที่เป็นข้อคิดเห็นที่ดีที่สุดในเรื่องของในบ่อน้ำชม เมื่อก่อนไปเที่ยวเราจะเห็นว่าเราไปดูบ้านหลังนี้สร้างโดยกอธิฐ อย่างเช่น ไปที่อังกฤษ ก็จะมีรูปสลักต่าง ๆ เป็นบ้านเชคสเปียร์บ้าง ซึ่งอยู่แค่นี้ จืดเดียว แต่ว่าสามารถดึงคนเข้าไปรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาอย่างไร อันนี้ดิฉันคิดว่าผู้อำนวยการสำนัก แล้วก็กองท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งเขตต่าง ๆ คงต้องหยิบยก เรามีบ้านที่เป็นเรือนทรงไทย ที่อยู่ในพื้นที่ของเขต เข้าใจว่าในคลองบางกอกน้อยที่เป็นบ้านทรงไทย ที่เราจะแวะเยี่ยมชม เยี่ยมชมขึ้นมาจากทางน้ำ ขึ้นไปสู่บนบ้านและลงมา ในทางน้ำเรามีแล้ว แต่ทางบกก็จะมีบ้านที่เรา คือบ้านของจิม ทอมสัน เฮ้าส์ บ้านของท่านคึกฤทธิ์ ปราโมช จะมีหลายบ้านเหมือนกัน แต่เราต้องการให้เห็นว่าบ้านที่เราตกแต่งที่สวยงามนั้นควบคู่กับสวนนั้นคงต้องขยายในพื้นที่มากขึ้น อันนี้ก็คือสิ่งที่เราต้องทำ แล้วก็ในการแข่งขันการประกวดสิ่งของท่านวิทยากรได้ให้คำแนะนำ เราจะรับไปปฏิบัติในเรื่องของการแข่งขันในการประกวด เพื่อให้เกิดการรางวัล แล้วก็เกิดสิ่งที่จะเป็นภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเรา แล้วก็ยอมรับ แล้วช่วงบ่ายที่จะให้เกิดการรวมกลุ่มและการเสวนาของกลุ่ม ก็ฝากเหมือนกันว่า อะไรที่คุณคิดว่ากรุงเทพมหานครนั้นสามารถที่จะดำเนินการได้ก็ขอความกรุณาด้วยเหมือนกัน

แล้วนอกจากนี้ในเรื่องของถนนคนเดิน ถนนคนเดินนั้นเป็นนโยบายที่ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้สั่งให้ทุกสำนักงานเขตให้ไปจัดทำในเรื่องของถนนคนเดิน แล้วถนนคนเดินนั้นนอกเหนือจากการท่องเที่ยวแล้ว ผลผสมผสานในการเสริมสร้างรายได้เศรษฐกิจ และนำแม่ค้าหาบเร่แผงลอย ที่มีตำนานของความยากจนเข้ามาผสมผสาน เข้ามาร่วมด้วย และสินค้า OTOP และแม่ค้าต่าง ๆ ที่เราคัดสรร และมีความยากจน มาผสมผสานในเรื่องของถนนคนเดิน เราจะเห็นว่าถนนคนเดินนั้นที่พื้นที่ของเขตสัมพันธวงศ์ เราได้มีการจัดถนนคนเดินที่ถนนสีลม ตรงเขตบางรัก แล้วถนนคนเดินต่าง ๆ ที่เวลานี้ในแผนยุทธศาสตร์ของปี ๒๕๔๙ จะมีเพิ่มมากขึ้น แต่ว่าถนนคนเดินจะเป็นอย่างไร ในช่วงบายนั้นถ้าหากว่าทุกท่านมีความคิดในเรื่องของการจัดถนนคนเดินกลับมาให้กรุงเทพมหานครด้วย ก็เป็นสิ่งที่จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่ได้สั่งการเป็นนโยบายไปแล้วในเรื่องนี้ด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ในเรื่องของด้านการพัฒนา ไม่ว่าจะ

Walking street ถนนคนเดิน แล้วก็ศูนย์ในเรื่องต่าง ๆ ของการเดินทาง ซึ่งเป็นจุดที่น่าสนใจ ก็คงจะรับมานอกจากเรามีชุมนุมของการท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานคร แล้วขณะนี้ยังมีการปรับยุทธศาสตร์ของชุมนุมต่าง ๆ ให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้นในส่วนนี้ด้วยเหมือนกัน

ในเรื่องของการพัฒนา ที่วิทยากรหลายท่านได้มีการพูด รวมทั้งวิทยากรท่านสุดท้ายพูดถึงเรื่องของ CD เราได้ทำ CD แล้ว ในเรื่องของ CD ในเรื่องของแผนที่ ทั้งด้านภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ ภาษาจีน ญี่ปุ่น และรวมทั้งในเรื่องของภาษาเยอรมัน ที่เราสามารถ เพราะเราเก็บสถิติว่าผู้คนที่มาท่องเที่ยวต่างประเทศมาในกรุงเทพมหานครนั้น ส่วนใหญ่เป็นประเทศอะไรมากที่สุด เราก็พยายามที่จะสอดแทรกของภาษานั้นเพิ่มขึ้นในส่วนนี้ด้วย แล้วก็ในเรื่องของการแจกสนามบิน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เราต้องตั้งบูธอยู่ที่สนามบิน แต่เราคงต้องมีบูธที่อยู่ใน Air port ช้างโน เพื่อให้เกิดการเผยแพร่ในเรื่องของเอกสารต่าง ๆ อย่างเช่น เราไปสิงคโปร์ หรือฮ่องกง พอเราลงสนามบินปั๊บ จะมีบูธที่เราหยิบได้ว่าเราจะไปไหน อาหารต่าง ๆ เราก็ต้องการเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เพิ่มขึ้น ซึ่งดิฉันก็ได้ให้นโยบายไปนานแล้วว่า ในการจัดสิ่งนี้ให้เกิดเป็นรูปธรรม แล้วก็ชัดเจนยิ่งขึ้น อันนี้ก็เข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ในเรื่องของการจัดสื่อเอกสารนั้น เราพยายามเน้นในเรื่องของสื่อเอกสารที่ให้เอกชนเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วม อย่างเช่น ในเรื่องของการอาหารอร่อย ขณะนี้เป็นนโยบายที่ออกไปว่าทุกสำนักงานเขตจัดร้านค้าอาหารอร่อย ทำเป็นคู่มือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะไปสู่ในเรื่องของร้านค้าอาหารอร่อยอะไรได้บ้าง ว่าร้านไหนที่อร่อยที่สามารถเข้าไปบริโภคประทานได้ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เพื่อให้คนไทย เราสนับสนุนเรื่องของการให้คนไทยมาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเราจัดโครงการนี้มาทุกปี ที่ได้รับความร่วมมือจาก ATTA ได้รับความร่วมมือจากโรงแรมต่าง ๆ ที่เราทำ เพื่อสนับสนุนให้คนไทย แล้วราคาของค่าโรงแรมถูก แล้วก็ Package ทัวร์ ปีนี้ก็คงจะมีทำ แล้วก็คิดว่าเป็นแผนงานที่ต้องมีความต่อเนื่องตลอดทั้งปี เพื่อให้คนไทยเราไม่ต้องมีเงินรั่วไหลออกไปต่างประเทศ ในกรุงเทพมหานครก็เป็นแหล่งนำท่องเที่ยวที่สามารถมาท่องเที่ยวได้ เราส่งเสริมในเรื่องของภาคเอกชน อย่างเช่น ขณะนี้เราจะเห็นได้ว่าสถานที่เปิดใหม่ที่มีคนหลาย ๆ พันคนที่อยู่ถนนรัชดาภิเษก ชื่อว่าสยามเนรมิต เราจะเห็นได้ว่า เอนักท่องเที่ยวว่าไม่ช่วยกัน แล้วเราจะช่วยใคร เพราะเอกชนเขาทุ่มสุดฤทธิ์สุดเดช เพื่อประเทศชาติ ดิฉันคิดว่าการที่คนจะคิดที่จะลงทุนสิ่งเหล่านี้มา โดยใช้คนหลายพันคนเข้าไปดูกิจกรรมการแสดง ซึ่งภาพสะท้อนออกมาว่าประเพณีของเรา และความดีงาม คุณธรรมของเราเป็นอย่างไร นรก สวรรค์ต่าง ๆ เป็นอย่างไรนั้น ถ้าเราไม่ช่วย เอกชนจะอยู่ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในเรื่องของเอกชนเข้ามาร่วม องค์การของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นของ ททท. กิตติ ของ กทม. กิตติ และทั้งประเทศต้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ โดยแนะนำให้เขาว่าเขาต้องมึงบมา PR สิ่งที่เรา PR ไปได้ แม้กระทั่งที่

บริเวณตึกสูงของซีร็อกโค เราจะเห็นว่า ซีร็อกโคที่เป็นอาคารทาวเวอร์ที่อยู่เขตบางรัก นั่นก็เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่เขาเสริมสร้างให้เกิดรายได้อีกระดับของผู้คนที่มาระดับคนที่มีความ มีสตางค์ แล้วบอกต่อ ๆ พวกนี้จะมีอำนาจในการซื้อค่อนข้างสูง แล้วสภาพเห็นกรุงเทพมหานครทั้งเมืองในยามกลางวันและในยามค่ำคืน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เราก็นับสนุนเช่นเดียวกัน อันนี้คือการทำงานระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐและท้องถิ่นที่ต้องทำงานร่วมกัน รวมทั้ง NGO ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือสิ่งที่เราต้องทำเหมือนกันในจุดนี้ แล้วก็ตั้งหน่วยงานเป็นกรณีพิเศษที่ดูแลในเรื่องของ กทม. ที่คิดว่า อย่าง ททท. เขาอิสระออกไป แต่ว่าอยู่ภายใต้ขององค์การบริหาร กทม. นั่นกำลังดำเนินการเป็นสำนักงานการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ซึ่งพอเห็นสำนักงานแล้วการปฏิรูปและองค์กร องค์การของ ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ นั่นที่จะมาบริหารจัดการนั้น คงจะต้องมีทั้งระเบียบ วิธีปฏิบัติที่เป็นรูปแบบที่ให้เกิดความคล่องตัว แลกเปลี่ยน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในฝันของดิฉันอยู่แล้ว แล้วก็สิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่อย่างของกรุงเทพมหานคร แต่ให้แยกเป็นอิสระเป็นองค์กรรูปแบบพิเศษอีกต่างหากเลย ก็คงจะยาก ตรงนี้ก็คือนักงานนี้ก็อยู่ภายใต้ของสำนักงานวัฒนธรรม ซึ่งดิฉันเห็นว่าผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมนั้นท่านก็มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล แล้วก็ มี Concept และมีแนวในเรื่องของการมีการดำเนินงานในต่างประเทศอยู่แล้ว แล้วเราก็มีรูปแบบของคณะกรรมการ ซึ่งก็จะมีส่วนของตัวแทน แล้วเราคงจะต้องเพิ่มส่วนของหลายอย่างให้ภาคเอกชนเข้ามา มีบทบาท มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางกับเราเพิ่มมากขึ้นด้วย อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เราต้องทำคู่ขนาน แล้วไม่ต้องรอให้สำนักงานเกิดขึ้น แต่สิ่งที่กองส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องทำแล้วในส่วนนี้ ซึ่งก็เป็นความคิดเห็นที่ตรงกันกับท่านวิทยากรเหมือนกัน และนอกจากนี้ในเรื่องของการบริหารจัดการ ที่เราจะเห็นได้ว่าการจัดทำแผนทั้งหมดมาคุยกับ กทม. เป็นสิ่งที่ดี แล้วก็เน้นเรื่องใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วจะปรับตัวไม่ทัน ความจริงก็เรียนให้ท่านทราบว่า กรุงเทพมหานครนั้นอยู่ในหัวใจ ในเรื่องของด้านอุปถัมภ์และการป้องกันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น กรุงเทพมหานครนั้นเป็นสิ่งที่เราทำ และเราทำลงรากลึกด้วย ทำทุกอณู แต่ไม่เปิดเผย เพราะการที่เปิดเผยออกมานั้นเป็นสิ่งที่จุดล่อแหลม และเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนในเหตุการณ์ของการท่องเที่ยว แต่เราลงเข้าไปสู่ทุกอณูจุดในเรื่องของการปฏิบัติการในภาคสนาม ฉะนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สิ่งที่ได้รับการแจ้งมาว่ามีรถเข้ามา ซึ่งในรถได้ถูกนำสืบได้ว่า กำลังจะดำเนินการขบวนจัดการในกรุงเทพมหานคร เราจะไปประกาศออกหนังสือพิมพ์ว่าขณะนี้มียรถ กท นั้น กท นี้เข้ามา เราคงไม่ทำ แต่เราเดินสายลึกลับเฉพาะ ถึงผู้อำนวยการเขตทุกเขต ไม่มีใครรู้ ใช้วิธีการสื่อสารโดยที่ไม่มีแจ้งล่วงหน้า และดำเนินการปูทุกอณู เราสื่อสารกันไปถึงเครือข่ายของอาสาสมัคร อาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครชุมชน นี้เครือข่าย ที่เป็นหูเป็นตา เราเน้นเครือข่ายทั้งหมด และปูพรมทั้งกรุงเทพมหานคร เราทำอยู่แล้วในขณะนี้ และทำอยู่อย่างต่อเนื่อง

ทุกเวลา ทุกวัน เพราะฉะนั้นตรงนี้การสื่อสารอย่างทางเรากับทางระดับชาติเน้นเครือข่ายตลอดเวลา อันนี้เป็นสิ่งที่เราตระหนัก เพราะเราถือว่าเหตุการณ์เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชาวที่ออกทางโทรทัศน์เมื่อเข้านี้ที่มีการบอมบ์อะไรเกิดขึ้น แล้วก็เสียชีวิต ๕๐ กว่าคน แล้วก็บาดเจ็บถึง ๓๐๐ คนนั้นไม่ทำ ใช้หัวदनก็จะแปรผันในเรื่องของเชื้อแปลกประหลาดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นแผนยุทธศาสตร์ของเราปูพรมลงไปทุกสำนักงานเขตโดยตลอดเวลา แล้วก็เก็บข้อมูล มีการรายงาน อันนี้เราทำ และเราไม่เคยทิ้งรัฐบาล เราประสานงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีปศุสัตว์อยู่กับกรุงเทพมหานคร คือปศุสัตว์ขึ้นอยู่ในกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้ได้บังคับบัญชาแต่ทำงานร่วมกับ กทม. นั่งอยู่ที่ทำงานของเขต แล้วเราก็ปูพรมในส่วนที่ใช้หัวदनนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาสาสมัคร เรื่องของหน่วยงานต่าง ๆ โรงเรียน ไม่ว่าศูนย์บริการสาธารณสุขสาขาที่อยู่ตรงพื้นที่ ถ้าเราพลัดจากพื้นที่ในเรื่องของแผนที่ภูมิศาสตร์สารสนเทศนั้นหรือ GIS เราปูออกมาบ้าง เราจะเห็นได้ว่าเครือข่ายเราทุกจุดเต็มพื้นที่ทั้งหมดในเรื่องของการแรงงาน เราจะเห็นได้ว่าผู้ที่เสียชีวิต และผู้ดำเนินการในภาครัฐบาลกับกรุงเทพมหานครประสานตลอดเวลา ซึ่งภาครัฐบาลก็มีส่วนที่จะมาตรวจกรุงเทพมหานคร อย่างเช่น คุณหญิงสุดารัตน์ ซึ่งคุณหญิงสุดารัตน์ก็ขึ้นชมอยู่ในหัวใจอยู่แล้วว่าเป็นผู้หญิงที่เก่ง แล้วก็สามารถดูแลในส่วนนี้ด้วย ก็ลงมาเป็นที่ของเรากว่ากรุงเทพมหานครทำอะไรได้บ้าง ในฐานะที่ท่านกำกับดูแล ส่วนของเราทำงานประสานเครือข่ายทั้งกระทรวงเกษตรฯ ของคุณหญิงสุดารัตน์ และในเรื่องของด้านกระทรวงที่เราเรียกว่ากระทรวงเกษตรฯ แล้วก็ยังมีกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงสาธารณสุข เราทำงานให้เครือข่ายประสานกันอย่างเรียบร้อย ซึ่งเราถือว่าองค์ภาพทั้งหมดนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการรับรู้ได้รับการชมเชยในระดับโลก หรือในระดับประเทศว่า การจัดการเรื่องของการใช้หัวदनของเรานั้นสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม เราจะเห็นได้ว่าบทบาทของคนเสียชีวิต สถิติน้อยมาก และผู้ที่ป่วยแล้วเสียชีวิตในกรุงเทพมหานครนั้นก็มาจากต่างจังหวัด ซึ่งเราต้องมาทำความเข้าใจในจุดนี้ว่า เราต้องไปทั่วประเทศว่าวิธีการในการดูแลรักษาตัว ไปสัมผัสต่าง ๆ อันนี้เราทำทั้งหมดอยู่แล้ว อันนี้ก็กราบเรียนให้ทราบว่ากรุงเทพมหานครไม่ใช่ตระหนักในส่วนนี้ และแม้กระทั่งโรคต่าง ๆ แต่ต้องการจะเรียนเรื่องของสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องเหมือนกัน สังคม ซึ่งมีส่วนจะเห็นได้ว่าสังคมนี้เราต้องมีการปรับแก้ในหลายสิ่งหลายอย่าง ในสังคมจะเห็นได้ว่าถนนข้าวสารนั้น ยกตัวอย่างถนนข้าวสารซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ ดึงไปทั่วโลก แต่เวลานี้สังคมแปรเปลี่ยน ถนนข้าวสารเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเด็กวัยรุ่น ไร้สาย สายเดี่ยว แล้วก็ก็เป็นคนไทยที่เข้ามา ทำให้ถนนข้าวสารต้องเข้าไปอีกถนนหนึ่งที่กระจายออกไป แล้วสภาพของสังคมที่แปรเปลี่ยนนั้นเป็นภาพลักษณ์ที่ออกมาในแง่ลบต่อการท่องเที่ยวด้วย อันนี้คือสิ่งที่เราต้องปรับแก้ แล้วก็ต้องทำงานร่วมกับกระทรวงพัฒนาสังคมและ

ททท. ในการทำงานที่มีบทบาทในส่วนนี้ด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ถ้าในภาพที่ปรากฏหลายภาพ ตัวดิฉันเองต้องการเป็น Presenter ด้วยซ้ำ ซึ่งไม่คิดค่าใช้จ่าย เช่น งานคริสต์มาส งานในเรื่องของฮาโลวีน สารพัดงาน ถ้าเรามีส่วนที่เราเข้าไปในบทบาท ททท. เข้ามา มีบทบาท เราทำงานร่วมกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ว่าจะเป็นรัฐ เอกชน แล้วก็ทุกเครือข่ายต้องทำงานด้วยกัน ดิฉันดีใจที่ที่ท่านได้รุกเข้าไปพบท่านรองผู้ว่าฯ ในเรื่องของ การไม่ขึ้นค่าภาวชิของโรงเรียน ซึ่งดิฉันคิดว่าผู้บริหารก็คงจะมีความรู้ ความเข้าใจ แต่ขึ้นบ้างเล็กน้อย น้อย ๆ นิดท่านก็คงไม่ว่าอะไรเท่าไร เพราะว่าในเรื่องของเศรษฐกิจดีขึ้น ต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะต้องเห็นใจ กทม. ไหนจะ BTS ต้องสร้างเอง ที่ขยายไป ๒.๒ ก็เป็นเรื่องของการจราจร การพัฒนาในเรื่องของ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อให้การท่องเที่ยวดีขึ้น การปรับปรุงทางเท้า หลายจุด ถนนสีลม จะเห็นได้ว่าทางเท้า ที่ให้คนตาบอดหรือคนพิการมาเดิน ไม่มีแล้ว มีลวดลายของการที่ให้คนตาบอดเดิน แต่เป็นที่ตั้งวางของหาบเร่แผงลอย ยึดไปหมดแล้ว คนตาบอดหรือคนพิการเขาก็มีหัวใจของการท่องเที่ยวเหมือนกัน เขาก็เดินไม่ได้ แล้วทางเท้าเริ่มทรุดลงตามสภาพต่าง ๆ เหล่านี้แม้กระทั่งฝาท่อระบายน้ำ ซึ่งท่านผู้ว่าเห็นในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ท่านก็มีหัวใจเรื่องของ Marketing มีหัวใจของนักบริหาร มีหัวใจของการเป็นนักท่องเที่ยวเหมือนกัน จึงสั่งให้มีการปรับปรุงฝาท่อระบายน้ำทั้งหมด ทางเท้าทั้งหมด เพื่อให้รับกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ อันนี้ก็คือสิ่งที่อยู่ในหัวใจ ถือว่าผู้บริหารได้เห็นความสำคัญ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างในวันนี้ดิฉันคิดว่า เป็นนิมิตหมายที่ดีที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้หยิบยกประเด็นนี้มา ดิฉันชื่นชมมาก ๆ ท่านประธาน ซึ่งเป็นผู้หญิงที่ขึ้นขอบอยู่ในตัว นอกจากสวยงามแล้ว ยังมีจิตใจที่จิตวิญญาณในเรื่องของการท่องเที่ยว และผลักดันในเรื่องของคณะกรรมการ มาสู่วันนี้ แล้วนำไปสู่ในเรื่องของการพัฒนา แล้วการพัฒนานั้นไม่ได้มองถึงองค์ภาพของรัฐบาล แต่มองถึงองค์ภาพของท้องถิ่น ซึ่งกรุงเทพมหานครได้รับการยกย่องว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในภาคพื้นเอเชีย และเป็นที ๒ ในอันดับโลกแล้ว เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในกรุงเทพมหานครนั้นคงอยู่ไม่ได้แล้ว และการร่วมมือของทุกเครือข่าย ทุกฝ่าย จำเป็นต้องทำร่วมกัน ไม่ว่าจะ เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่เป็นบทบาทหน้าที่ของข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานครอย่างเดียว แต่เป็นบทบาทของทุกคนและทุกคนนั้นไม่ว่าจะอยู่ต่างจังหวัดหรืออยู่ที่ไหนก็ตาม สามารถที่จะเห็นว่า กรุงเทพมหานครซึ่งถือว่าเป็นเมืองที่มีประชากร ๑๐ ล้านคน มีคนท่องเที่ยวประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อวัน นั้นเป็นภาระหน้าที่ของใคร รอยยิ้มที่ปรากฏอยู่ในใบหน้า รอยยิ้มคือหัวใจที่พร้อมที่จะยินดีการต้อนรับ พร้อมยินดีที่ให้ความช่วยเหลือทุกเครือข่ายจำเป็นต้องทำ ดิฉันคนหนึ่งที่มีหัวใจในส่วนนี้ แม้กระทั่งเมื่อวานนี้ที่มาพบกับกรุงเทพมหานคร รับฟังการบรรยายการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่แค่ของกระทรวงการ ต่างประเทศ ส่งคนมารับฟังการบรรยายการพัฒนากรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการพัฒนาเรื่อง

ของชุมชน แต่สิ่งที่มานั้นหัวใจของการท่องเที่ยวได้ถูกสอดแทรกไปอยู่แล้วว่าเขาจะอยู่กันอย่างไร อยู่ที่ไหน อยู่อย่างไร การเดินทางอย่างไร กลับอย่างไร หัวใจของเราในฐานะเราถือว่าสนามบินดอนเมืองก็อยู่กับเรา แต่เขาในโปรแกรมแล้วแน่นมาก เขายังไม่มีโอกาสไป JJ market ซึ่งถือว่าเป็นตลาดนัดที่ถือว่าเปิด Sunday market ของเรา ดิฉันก็ช่วยกับกระทรวงการต่างประเทศจัด Manage ใหม่ ทำงานร่วมกัน เราสามารถที่จะเอาเจ้าหน้าที่ของเรานั้นไปช่วยในเรื่องของการที่จะพาท่องเที่ยว อันนั้นก็ทำให้หัวใจเขาเข้มขึ้นขึ้นมาว่า โปรแกรมจัดให้เขาต้องการเห็นยังไม่ได้เห็นเลย ดิฉันก็เลยต้องมาปรับปรุงโปรแกรมใหม่ จัดเวลาให้ จัดเจ้าหน้าที่เราไปเสริม เหมือนกับไปอ้อมเขาจากโรงแรม แล้วพาไปดู จัดไปดูว่าอาหารที่น่าอร่อย น่ารับประทาน แล้วก็ในเรื่องของร้านกาแฟ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ที่อยู่ในบริเวณ JJ market ถึง ๒ แห่ง แล้วก็รวมทั้งที่เปิดใหม่ ต้องพาไปดูด้วย เขาก็เกิดความภาคภูมิใจว่าร้านกาแฟนั้นเป็นร้านที่ไม่นำสินค้าที่เป็นคนของคนยากจนของคนทั้งประเทศ และไม่ว่ายากจนทุกระดับ ไม่ว่าเด็กจนกระทั่งถึงผู้ใหญ่ที่ออกมาที่ร้านกาแฟ เขาเห็นว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทุกพระองค์นั้น ไม่มีที่ใดในโลก สามารถที่จะได้รับความช่วยเหลือและเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างดี ก็เป็นสิ่งที่สอดแทรก เขา Happy มาก หลังจากที่ Manage ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว การลงเรือเฉพาะแม่น้ำเจ้าพระยาไม่พอ ถ้าเราจัดลงเรือไปในคูคลอง เสาร์ อาทิตย์ ไปดู ตลาดน้ำตลิ่งชัน ตลาดน้ำที่เขตรจอมทอง เราดูคูคลองเป็นอย่างไร แล้วมีโครงการพระเทพฯ ขึ้นมาแล้วไปดู ลิ่นจี่ที่อร่อยที่สุดในประเทศ อยู่ที่เขตรจอมทอง มะม่วงหวาน มะนาวโห่ อยู่ที่เขตรจอมทอง สารพัดอย่างที่เราทำ นั้นเป็นแหล่งที่จุดให้เห็นจุดประกาย เพราะฉะนั้นองค์กรของภาครัฐ ภาคเอกชน ทุกฝ่าย ที่ว่าองค์การฯ ทุกอย่างต้องทำงานร่วมกันในภาพที่จะเห็นต่อไปนี่คงจะเป็นภาพให้เห็นว่าดอกไม้ที่บ้าน สภาพของดอกไม้ที่บ้านนั้นถ้ากลีบดอกทุกดอกนั้นนำถึงแรง เราจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทยเราจะเป็นการท่องเที่ยวที่ถือว่าทุกคนก็ต้องการมา เพราะว่าเราถือว่าเมืองไทยเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพมหานครนั้น ยัง Safety อยู่ แต่การ Safety นั้นต้องพึ่งอยู่ในความไม่ประมาท ต้องมีสติสัมปชัญญะ และอยู่ในหัวใจที่ต้องช่วยกันเก็บเกี่ยว และมีข้อสงสัยจะมีการ Link เครือข่าย Online ด้วยกัน ในจุดนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ให้เห็นภาพของดอกไม้มันเป็นภาพของการที่รวมกัน และภาพของดิฉันเองที่จะเห็นคำว่า Stake holder Stake holder นั้นก็คือภาพที่ให้เห็นว่ากลีบดอกบัวที่เป็นกลีบดอกที่บ้านสระบุรี และทุกกลีบนั้นก็คือ ทุก ๆ ท่านที่อยู่ในที่นี้ และที่ไม่ได้อยู่ในที่นี้ แต่อยู่ในหัวใจของคนไทยทั้งประเทศให้เห็นว่าภาพของกลีบดอกนั้น แทนของภาพของที่ดิฉันเอามาจากการตัดต่อด้วยระบบ Photo shop ก็คือเอาหัวมา คือเอาหน้าดิฉันมา แต่ว่าเอาตัวของสาวการบินไทยมาเสียบแทน เพราะจะดูภาพออกมาเป็นความสวยงามแล้วก็ดึงดูดสายตาของชายหนุ่มทั้งหลาย รวมทั้งสายตาผู้หญิงที่อิจฉาว่าผู้หญิงคนนี้อายุ ๖๐ ยังสวยอยู่นะ เพราะฉะนั้นตรงนี้

คงจะเห็นภาพตามหลังว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน แต่สิ่งที่ติดอยู่บนดอกของสาวการบินไทยนั้นจะเป็นภาพของกล้วยไม้ ซึ่งมีอยู่แค่ ๕ กลีบ แต่กล้วยไม้ที่ไรเวลาเขาร้องเพลงกล้วยไม้นั้นไม่ชอบร้อง แล้วไม่ต้องการฟัง เพราะฟังเท่าไรก็คือกล้วยไม้ ดิฉันเอาดอกบัวมาติดแทน เพราะดอกบัวจะมีกลีบดอกที่มากมายทีเดียว ให้เห็นการทำงานที่ต้องประสานระหว่างทุกฝ่าย ถ้าเรามองเรื่องการท่องเที่ยวเป็นแกนกลาง ก็คือทุกฝ่ายขององค์การทุกฝ่ายสามารถออกมาให้เห็นภาพให้เห็นว่า เราต้องทำงาน และคำว่า ความสำเร็จของการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้นั้น คำว่า Success สะกดว่า s u c c e s s แต่ถ้าเราลบ u ออก success ตัวนี้มีความหมายหรือไม่ ไม่มีอย่างแน่นอน ไม่รู้ว่าแปลว่าอะไร success แต่ถ้าใส่ u เข้าไปข้างในนั้น ความสำเร็จเกิดขึ้นได้แน่นอน เพราะฉะนั้นทุกคนก็คือ ทุก u ต้องมีบทบาท มีส่วนร่วมในการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะตั้งแต่เรื่องของความคิด เรื่องของการวางแผนและนำมาสู่ในเรื่องของแผนปฏิบัติการ หรือ Action plan และลงมาสู่ปฏิบัติในภาคสนาม เป็นสิ่งที่หัวใจของคนไทยทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามต้องร่วมด้วยช่วยกันเพื่อพัฒนา รวมกันเราทำได้ ถ้าพร้อมใจทำด้วยกัน ปัญหาของการท่องเที่ยวยังมีปัญหาอยู่ในอีกหลายประเด็นนั้นคงแก้ไขได้ ไม่ยากเกิน เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องการเห็นภาพที่ให้เห็นว่า Stake holder อยู่ที่ไหน เพราะฉะนั้นจุดที่ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ทำนั้นต้องอยู่ภายใต้ของความไม่ประมาท อยู่ตลอดเวลา

อันนี้เห็นภาพดอกไม้ อันนี้จะให้เห็นว่า ถ้าสวยทุกคนก็ต้องการเห็นเพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นภาพของเด็กที่เห็นว่าอนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร อันนี้ก็คืออนาคตที่เราต้องการเห็นการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าพาเศรษฐกิจที่ดี เราคงไม่ต้องการเห็นเด็กเหล่านี้ที่เกิดขึ้น เราคงจะดูว่าท่องเที่ยวที่อนาคตของเด็กจะพาไปสู่โลกกว้างอย่างไร อันนี้ให้เห็นภาพของพลังข้างที่ต้องร่วมกันจากหลายฝ่าย อันนี้เห็นภาพนะ อันนี้เป็นการติดต่อ คุณคำว่า Success เห็นหรือไม่ ถ้าเราใส่ U เข้าไปข้างใน เราจะเห็นว่าภาพของ U นั้นจะเป็นภาพที่ให้เห็นว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ อยู่ที่ความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจของทุกฝ่าย ต้องขอขอบคุณสำหรับทุก ๆ ที่ได้ฟัง ถึงแม้ว่าจะเลยเวลามานำบ้าง แต่ว่าเราคิดว่าเรามาด้วยหัวใจ ดิฉันก็ภารกิจมากมายทีเดียว เดี่ยวต้องไปออกรายการบ่ายนี้มีคำตอบ ซึ่งเราจะมีการจัดงานที่เขตรัฐบุรีรัมย์ วันที่ ๑ เป็นวันที่กรุงเทพมหานครได้จัดงานเรื่องของชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ งานของเราจะเริ่มตั้งแต่ประมาณ ๔ โมงเย็น ถึง ๖ โมงเย็น จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจะเป็นส่วนช่วยสร้างชาติเหมือนกัน ก็ขอถือโอกาสประชาสัมพันธ์ และต้องการให้ไปร่วมโดยพร้อมเพรียงกัน เพียงแต่ใส่เสื้อสีเหลืองเท่านั้นเองก็ไปร่วมงาน ให้เห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเราทำอย่างไร เราจะเห็นได้ว่าที่พื้นที่ของลาดกระบัง หมู่บ้านแฝกของพระองค์ท่านก็สามารถเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดึงคนเข้าไปดูวิธีการทำหมู่บ้านแฝก เราสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ให้เห็นว่า วิธีการทำหมู่บ้านแฝก ง่าย ๆ เครื่องมืออุปกรณ์ง่าย ๆ นั้น

เอามาทำอะไรได้บ้าง แล้วตั้งคน ตั้งชาวต่างชาติ ตั้งคนไทยเข้าไปดูกรรมวิธีนำหญ้าแฝกของพระองค์ท่าน นั้นออกมาสู่ในเรื่องของกิจกรรม เพื่อขยายผลต่อออกไปทั่วประเทศ ก็มีบ้านของหญ้าแฝกซึ่งเป็นบ้าน สำหรับท้องเที่ยว แล้วก็สามารถเป็นเศรษฐกิจพอเพียง เราจะเอามาเปิดที่ท้องสนามหลวงด้วยว่าสิ่งที่หญ้า แฝกของกระทรวงเกษตรฯ ของคุณหญิงสุดารัตน์ที่ได้หยิบยกมานั้นขยายผลต่อไปเป็นรูปธรรมได้ขยายกว้าง ขนาดไหน ก็เป็นสิ่งที่เราจะเห็นได้ว่า ทั้งรัฐและท้องถิ่นเราก็ทำงานควบคู่กันไปได้ แล้วก็เป็แรงผลักดันนำไปสู่ผลประโยชน์ที่สูงสุดก็คือประเทศชาติของเรานั้นเอง ขอกราบขอบพระคุณอีกครั้ง

*****

คำกล่าววิทยากรดำเนินรายการ

เรื่อง “แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปีงบประมาณ ๒๕๔๙
และการบูรณาการจัดการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชน”

โดย

นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์

อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

วันนี้มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มาเสวนาในช่วงเช้าวันนี้กับท่านผู้มีเกียรติ แล้วก็รวมไปถึงท่านวิทยากรที่เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านของสินค้าและบริการ และรวมไปถึงด้านการจัดการงบประมาณในปี ๒๕๔๙ ก็อย่างที่เราทราบกันดีว่าการวางแผนเรื่องของการท่องเที่ยวในปี ๒๕๔๙ นี้ มีผลโดยตรงต่อการของงบประมาณ การใช้จ่ายจากสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๐ ในวันนี้ในบทบาทของการเป็นอนุกรรมการด้านการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เราเป็นเสมือนศูนย์กลาง เราเป็นเสมือนผู้ที่ประสานงานและเป็นผู้ที่รวบรวมข้อมูลเพื่อจะช่วยในการเป็น ๑ ในแรงผลักดันในการสร้างการบูรณาการ การวางแผนการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ แล้วก็มีคามยั่งยืน อย่างที่ท่านทราบกันดีว่า ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไหนก็ตาม จะเป็นประเทศไทยก็ดี หรือว่าจะเป็นประเทศในโลกที่ ๑ โลกที่ ๒ ที่มีการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลัก ทุกประเทศมีปัญหาเดียวกันนั่นก็คือว่า การจัดการท่องเที่ยวเป็นผลของความร่วมมือจากหลายองค์การ แล้วก็จากหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐแล้วก็ภาคเอกชน ประเทศไทยก็เป็น ๑ ใน

ประเทศเหล่านั้นที่ในบางทีการมีหลายหน่วยงาน หรือการทำงานร่วมกันในการที่จะ จากประสบการณ์ หรือ ว่าจากสินค้าและบริการให้แก่นักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ท้าทาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจะบูรณาการความคิด แนวคิด แผนงาน หรือไม่ว่าจะเป็นในภาคเอกชนที่จะพยายามให้ข้อมูลหรือนำมาแผนของรัฐบาลต่าง ๆ มาปรับประยุกต์ แล้วก็มาสร้างกลยุทธ์ในการทำการตลาด ปัจจุบันจะสังเกตได้ว่ามีความร่วมมือกันอย่างมาก ซึ่งต่างไปจากในอดีตที่ภาคเอกชนกับรัฐบาลนั้นไม่ค่อยได้คุยกัน ครั้งนี้ถือว่าเป็นการประชุมครั้งสำคัญที่จะนำแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าบ้าน นั่นคือ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่หนึ่ง หรือจะกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งสำคัญที่สุดก็ได้ในประเทศไทย กรุงเทพมหานครหากพูดกันตามแนวคิดด้านการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญ ๒ ด้านสำคัญเลย ด้านแรกก็คือว่า การเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย แต่สำคัญกว่านั้น ด้านที่ ๒ คือการเป็นประตูการท่องเที่ยวในทุกแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย เพราะฉะนั้นกรุงเทพมหานครจึงได้รับเกียรติ แล้วก็มียุทธศาสตร์ที่สำคัญเป็นอย่างมาก ถือได้ว่าสิ่งที่ กทม. ทำนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการนำงบประมาณต่าง ๆ ไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนและการจัดนโยบายที่ร่วมมือกันกับ ททท. แล้วกระทรวงการท่องเที่ยวฯ จะเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้เราได้มองเห็นว่าภาพในการบริหารการท่องเที่ยวและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ นั้นจะมีทิศทางไปอย่างไรบ้าง ส่วนท่านปลัดกรุงเทพมหานคร คุณหญิงณัฐนนท์ ทวีสิน ซึ่งปัจจุบันนี้ท่านเป็นนักบริหารระดับ ๑๑ ปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งในอีกช่วงสั้น ๆ นี้ท่านจะมาพร้อมกับเราในการอภิปราย แต่ในขณะเดียวกัน ผมขออนุญาตแนะนำท่านวิทยากรท่านอื่นที่ได้มาถึงแล้ว แล้วก็จะเป็นผู้ที่มาร่วมในการพูดคุยกับเราในเช้าวันนี้ แน่นอน ท่านแรกที่จะต้องแนะนำ ท่านดูแลควบคุมแหล่งท่องเที่ยว อย่างที่ท่านสง่าได้พูดเมื่อเช้านี้ แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย การควบคุมนี้ต้องให้ความพยายาม แล้วก็ต้องมีกลยุทธ์มากมาย นอกจากว่าแหล่งท่องเที่ยวหลายแหล่งนี้เป็นสังกัดหรือว่าอยู่ในความดูแลของหลายหน่วยงานราชการ เพราะฉะนั้นในการที่กระทรวงท่องเที่ยวเข้ามาดูแลแล้วก็จัดการ มีความท้าทายและความยากลำบาก ในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสที่ดีพอสมควรด้วย ในโอกาสนี้เราได้รับเกียรติจากท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และปัจจุบันท่านเป็นรองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ท่านดอกเตอร์ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์ เมื่อพูดถึงแหล่งท่องเที่ยวแล้ว แน่นอนเราก็ต้องพูดถึง Marketing พูดถึงการตลาด พูดถึงหน่วยงานที่ช่วยส่งเสริมการตลาด ไม่ว่าจะดูแลในเรื่องของการตลาด การสื่อสารกับกลุ่มตลาดทั้งหลาย ในที่นี้ก็คงจะไม่พ้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในวันนี้เราได้รับเกียรติจากท่านผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน

ท่านอังกกพล พฤกษ์วัน อีกท่านหนึ่งที่จะมาช่วย แล้วก็มาพูดคุยกับเรา ที่จะทำให้เรามองเห็นภาพในเรื่องของการบูรณาการแผนการท่องเที่ยว จากมุมมองของผู้ปฏิบัติและภาคเอกชนที่มีส่วนโดยตรงกับการจัดการสินค้าท่องเที่ยวและบริการในกรุงเทพมหานครและในประเทศไทยด้วย ก็คือ ต้องการจะขอให้ท่านร่วมกับเราในการต้อนรับ ท่านโอภาส เนตรอำไพ ปัจจุบันท่านเป็นรองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในตอนนีเื่องจากว่าเพื่อจะไม่ให้เป็นการเสียเวลาเราจะมาฟังนโยบายจากท่านดอกเตอร์ ศศิธาราก่อนเลยว่า ในปีหน้านี้และในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีแนวคิดและมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงด้านการตลาดคร่าว ๆ อย่างเป็นทางการ

ส่วนท่านอังกกพล จะเห็นได้ว่าที่ท่านอังกกพลได้เล่าให้พวกเราฟัง มี ๒ ประเด็นสำคัญที่น่าสนใจนั่นก็คือว่า ประเด็นแรกสุดเลย คือใน กทม. ปัจจุบันนี้ถ้าพูดถึงด้านสินค้าและบริการ ถือว่าเรามี Magnet มี Product ที่ชัดเจน มีสินค้าที่มี Position หรือมีตำแหน่งทางการตลาดอยู่ในจุดซึ่งแน่นอนว่าแข็งแรง แล้วก็มีลูกค้าให้ความสนใจ มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจอย่างมากมาย แต่ในขณะที่เดียวกัน ท่านอังกกพลก็ยังได้ให้ข้อคิดไว้หลายประเด็นว่าในการที่เราจะมานั่งชมในตัวของสินค้าปัจจุบัน มีข้อคิดหลายประการตามมาว่า ในเรื่องของระบบบริหารจัดการ เราอาจจะยังไม่ได้ให้ความสนใจ หรือว่าอาจจะยังไม่ได้มีการบูรณาการอย่างแท้จริงก็ได้ในเรื่องของการจัด ไม่ว่าจะเป็นที่จอดรถ การสร้างแผนที่ หรือว่าการสร้างระบบในการชมสถานที่ต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ แล้วก็สามารถตอบสนองโจทย์ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ มีให้กับ กทม. หากเราทำได้ตรงนั้น ก็คิดว่าเป็นจุดที่ กทม. น่าจะมีปริมาณนักท่องเที่ยวได้สูงขึ้น แล้วก็สามารถจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกลยุทธ์ทางการตลาดที่ยั่งยืนได้ ก่อนเราจะสรุปกันในวันนี้ ท่านสุดท้ายที่จะมาพูดกับเรา เราคงต้องการจะรับฟังว่าในภาคเอกชน ปัจจุบันนี้ บทบาทที่เอกชนได้มีในการท่องเที่ยว แล้วก็แน่นอน บทบาทที่เอกชนนั้นได้มีเพื่อตอบสนอง แล้วก็ในขณะที่เดียวกันได้ให้ข้อคิดกับรัฐบาลด้วยเป็นแบบไหน

ในเช้าวันนี้เราได้พูดคุยกันมากมายหลายเรื่อง และได้รับฟังแนวคิดจากหน่วยรัฐบาลและเอกชน ส่วนสำคัญเราคงมีความมั่นใจมากเลยนะว่า กทม. มีความพร้อมที่จะเป็นเจ้าบ้าน และมีความพร้อมที่จะเป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองสำคัญแห่งการท่องเที่ยวให้กับประเทศไทยต่อไป ในภาคบ่ายจะมีการอภิปราย ซึ่งเราคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายผู้ที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการวางแผนจัดการ

การท่องเที่ยวในระดับรัฐบาลจะได้มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับทุกท่านที่มาร่วมประชุมในวันนี้ โดยที่ท่านคงได้เห็นกำหนดการว่าเราจะมี การแบ่งกลุ่มสัมมนา กลุ่มย่อยเป็น ๓ กลุ่มหลัก โดยกลุ่มแรกเป็น กลุ่มที่จะพูดถึงในเรื่องของการตลาดและการจัดการ กลุ่มที่ ๒ พูดถึงการจัดการของภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างความเชื่อถือ กลุ่มสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่พูดถึงในเรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถและการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างรัฐบาลและเอกชน เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในภาคบ่ายนี้เราจะได้รับความสนใจ และมีโอกาสที่จะได้รับฟังความคิดเห็นจากท่านผู้มีเกียรติในเช้าวันนี้ และในนามของตัวแทนคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ และปริมณฑล ขอขอบพระคุณท่านวิทยากรทั้ง ๔ ท่านในเช้าวันนี้ ขอเริ่มต้นตั้งแต่ท่านโอภาส เนตรอำไพ ท่านอักษกพล พฤกษ์วัน คุณหญิงณฐนนท ทวีสิน และท่านดอกเตอร์ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มาร่วมงานในเช้าวันนี้ด้วย

*****

คำกล่าวของผู้แทนผู้เข้าร่วมสัมมนา
ในการระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ประเด็นที่ ๑
เรื่อง “การสร้างศักยภาพการแข่งขัน
และการท่องเที่ยว”
(ด้านการตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว
และบริการ)
โดย
นางสาวศุภพรรัตน์ สุขพุ่ม
เลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

เราจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกก็คือ การจัดการผลิตภัณฑ์ โดยจะมองทั้งแหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการเป็น ๒ หัวข้อหลัก ซึ่งรายละเอียดตามแผ่นใสจะแสดง ที่นี้จะเรียนให้ทราบในเบื้องต้นก่อนว่าเราจะไม่นำเสนอทุกประเด็นที่ผ่านกระบวนการแสดงความคิดเห็นในห้อง เนื่องจากประเด็นแรก ก็คือ มีการคาบเกี่ยวกันระหว่างความน่าเชื่อถือซึ่งอยู่ในประเด็นที่ ๒ เรื่องเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว แล้วก็มีบางประเด็น ซึ่งเราทราบมาว่า กทม. ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว เราก็จะเรียนชี้แจงว่า บางส่วน กทม. ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว โดยจะทำเป็นหนังสือแล้วก็แจ้งไปอีกทีหนึ่ง ในส่วนของการจัดการผลิตภัณฑ์ ๒ ประเด็นแรก ก็คือ แหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการ ทางด้านแหล่งท่องเที่ยว ที่ประชุมเรามีความเห็นตรงกันว่า อย่างแรกเราควรจะทำบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม ทั้งในด้านความสะอาดของสถานที่ โบราณสถาน แล้วก็ต้องการจะให้เพิ่มเรื่องการตีป้ายบอกความเป็นมาของสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ความสำคัญของทั้งสิ่งของ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ให้สถานที่ สิ่งของเหล่านั้นบอกเล่าความเป็นมาประวัติศาสตร์ได้ด้วยตัวเอง เพราะว่าปกตินักท่องเที่ยว เวลาที่ไปท่องเที่ยวตามแหล่งสถานที่ต่าง ๆ ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านจะไม่ได้ฟังว่ามีคุณค่าอะไรบ้าง บางส่วนก็จะไปจับกลุ่มคุยกันเอง เพราะฉะนั้นการมีป้ายบอกเพื่อให้สถานที่หรือสิ่งของนั้นบอกเล่าความเป็นตัวตน บอกเล่าความเป็นไทยได้

ด้วยตัวเอง ก็จะเป็นแหล่งกระจายหรือประชาสัมพันธ์ ความเป็นไทยได้อีกวิธีหนึ่ง อันที่ ๒ คือการพัฒนา และปรับปรุงด้านสถานที่จอดรถ ทางกลุ่มเห็นด้วยกับการที่มีการกระจายที่จอดรถไปที่สนามม้าบางลำภู คิดว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ในขณะเดียวกัน เราต้องการจะให้เห็นความสำคัญว่าสถานที่จอดรถของแหล่งท่องเที่ยวอื่น หรือ ณ บริเวณอื่น ๆ ก็ควรจะมีมีความสำคัญด้วย อาจจะมีการกระจายไปตามจุดต่าง ๆ ไม่เฉพาะบริเวณในเขตของ สน. บางลำภู แต่ก็จะเป็นในด้านพื้นที่อื่น เช่น เขตสัมพันธวงศ์ การหาแหล่งท่องเที่ยวควบคู่ไปกับลานจอดรถ ซึ่งสอดคล้องกันก็จะเป็นแหล่งดึงดูด เพราะว่าทุกคนก็ต้องการความสะดวกสบาย เพราะฉะนั้น การมีสถานที่จอดรถที่กระจุกกระจาย แหล่งท่องเที่ยวก็จะกระจายไปด้วย ก็จะเป็นการสร้างแหล่งขายใหม่ ๆ ประการต่อไปก็คือการปรับปรุงคุณภาพของห้องน้ำ แล้วก็สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ควบคู่ไปกับการเพิ่มเส้นทาง เส้นทางเดิน ไม่ว่าจะเพิ่มเส้นทางภายในสถานที่นั้น ๆ ภายในโบราณสถาน ควรจะมีจุดขายที่สร้างความแตกต่างในแต่ละที่ ไม่ใช่ทุกที่ที่เหมือนกันหมด เหมือนกับที่สมมติ ถ้าเราไปชลบุรี ทุกร้านที่ขายในตลาดหนองมนก็จะหน้าตาเหมือนกันหมด จะไม่มีความแตกต่าง ไม่มีจุดขาย การตลาดยุคใหม่ของ กทม. เราต้องการจะให้ลองเน้นความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ให้มีความชัดเจนขึ้น สร้างความแตกต่าง สร้างตลาด Mix market ก็คือตลาดเฉพาะด้าน เฉพาะกลุ่มให้มากขึ้น การสร้างความหลากหลายก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเองจำได้ว่าแต่ละที่มีจุดเด่นด้านไหน ถ้าเขาต้องการไปที่ไหน เขาคงจะไปที่แหล่งท่องเที่ยวไหน ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญ ประกอบกับถ้าเรามี Map หรือแผนที่เส้นทางบอกไปเลยว่า ถ้าเป็นวัดก็จะมีรูปสัญลักษณ์แบบนี้ ท่านควรจะไปที่นี้โดยผ่านรถสายอะไร ก็จะทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้มาเป็นกลุ่ม หรือว่ากรณีที่มาเป็นกลุ่มแล้ว แล้ววันสุดท้ายต้องการท่องเที่ยวด้วยตัวเองก็จะสามารถทำได้ง่ายขึ้น อันที่ ๓ ก็คือเกี่ยวกับเส้นทางรถโดยสาร ซึ่งเรากำลังกังวลอยู่ว่า เรื่องการคมนาคมคงแก้ลำบาก แต่ที่ต้องการจะให้เพิ่มเส้นทางรถราง หรือว่ารถ Shuttle bus หรือว่าบุกเบิกเส้นทางใหม่อย่างกรณีของเขตสัมพันธวงศ์ อาจจะมีเส้นทางรถรางอยู่แล้ว เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะปรับปรุง แล้วก็เพิ่มเส้นทางรถรางในบางเส้นซึ่งมีอยู่แล้ว แต่ว่าเราล้มเลิกไปแล้ว แต่เส้นทางใช้ได้อยู่ ก็จะนำมา แล้วก็สามารถนำเป็นจุดขายได้ด้วย

ประการต่อไป คือการสร้าง Walking street ให้ร่มรื่นสวยงาม โดยในกลุ่มบอกว่าการรณรงค์เรื่องหน้าบ้านน่ามอง สวนสาธารณะ เป็นสิ่งที่ดีแล้วก็ควรจะทำต่อไป แต่ขณะเดียวกันเส้นทางเดินเท้าเอง พุดบาท ซึ่งมีความสูงสม่ำเสมอไม่เท่ากัน แล้วก็เส้นทางไม่เอื้ออำนวยกับการใช้รถ ซึ่งเป็นรถจักรยานในบางพื้นที่ ความลึกลับของพุดบาทเองทำให้การใช้เส้นทางจราจรยังมีความคับคั่งอยู่ เพราะฉะนั้นต้องการจะให้ กทม. จัดการรณรงค์เรื่องการประหยัดพลังงาน โดยการให้มีการทำจักรยานแรลลี่ ก็คือรณรงค์ให้คน

ใช้จักรยานให้มากขึ้น สิ่งที่จะได้ตามมาก็คือ กทม. เองก็จะมีการปรับบทบาทให้มีความเสมอ สามารถใช้จักรยานได้อย่างต่อเนื่อง เหมือนกับเคยทำแล้วที่แถวบริเวณโชคชัย ๔ ก็คือต้องการจะให้มีการทำให้ต่อเนื่องต่อไป และสิ่งที่จะตามมาอีกอย่างหนึ่งก็คือ การจะทำให้พื้นที่ทางเดินเท้าสวยงาม แล้วก็ร่มรื่น

ประการสุดท้ายทางด้านนี้ ก็คือ ต้องการจะให้จัดการเรื่องสัตว์ สุนัขจรจัด ซึ่งมีปัญหามาก ทั้งในบริเวณที่เป็นโบราณสถานเอง ที่พบว่ามีการกระจัดกระจายของสุนัข ซึ่งชาวต่างประเทศให้ความสำคัญทางด้านความสะอาดและความปลอดภัย

ประการสุดท้าย ข้อ ๒ ก็คือด้านการตลาด การตลาดต้องการจะให้ กทม. เน้นการเป็น Hub เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีการใช้ระยะเวลาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเดิมจากการพิจารณาจากแผนและงบประมาณที่ผ่านมา ก็เห็นว่ากรุงเทพมหานครมีการทำการตลาดอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว สิ่งที่เราต้องการจะให้เพิ่มขึ้นหลัก ๆ ก็คือการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงศักยภาพของผู้ประกอบการเองว่าเรามีผู้ประกอบการที่สามารถพูดจาภาษาอังกฤษกับเขาได้ สื่อสารกับเขาได้ รวดโดยสารมีความซื่อสัตย์ แล้วก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ นะ คุณไปไม่ต้องหวังว่า จะสื่อสารเขาไม่รู้เรื่อง แล้วก็พากันไปส่งผิดที่ ก็คือสามารถเป็นทั้งไกด์ แล้วก็ผู้นำทางไปได้ในตัว

ประการสุดท้าย ก็คือ การปลูกฝังความเป็นผู้ประกอบการ ควบคู่กับการรักท้องถิ่น เพราะว่าเป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า คนไทยความเป็นผู้ประกอบการ หรือความเป็นธุรกิจในตัวยังไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่ที่ขายกันอยู่ก็คือขายความเป็นไทย ๆ แล้วบางท่านก็อาจจะมึนงงของการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ด้วยการสร้างราคาที่แตกต่างกันระหว่างคนไทยกับคนต่างชาติ เพราะฉะนั้นการปลูกฝังความเป็นผู้ประกอบการที่มีความซื่อสัตย์ ที่มีศักยภาพ เป็นจุดหนึ่งที่น่าจะให้ความสนใจ เพื่อสร้างการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

*****

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา
ประเด็นที่ ๑
เรื่อง "การสร้างศักยภาพการแข่งขันและการท่องเที่ยว"
(ด้านการตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ)

---

๑. การจัดการผลิตภัณฑ์

๑.๑ แหล่งท่องเที่ยว

- บำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านความสะอาดของสถานที่โบราณสถาน การติดป้ายบอกความเป็นมา ความสำคัญ
  - การพัฒนาและปรับปรุงด้านสถานที่จอดรถที่ควรมีกระจายตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ลดการกระจุกตัว และสร้างจุดขายใหม่ ๆ ซึ่งทำพร้อมกันกับการปรับปรุงปริมาณคุณภาพของห้องน้ำ สิ่งอำนวยความสะดวก
  - การสร้างจุดขายใหม่ เช่น เพิ่มเส้นทางเดินรกรางในเขตสัมพันธวงศ์
  - การให้บริการ Shuttle Bus ในการนำนักท่องเที่ยวไปแหล่งช้อปปิ้ง
  - การปรับปรุง Walking Street ให้ร่มรื่น สวยงาม ควบคู่กับการจัดประกวดหน้าบ้าน สวนสาธารณะ (Walking Street ควรเป็นถนนสายสั้น ๆ)
  - การจัดการด้านความปลอดภัย ทั้งจากมิจฉาชีพและสัตว์
- ๑.๒ การตลาด เน้นการเป็น Hub และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น**

- การรณรงค์ให้มี Rally ประหยัดพลังงานโดยใช้รถจักรยาน ซึ่งจะทำให้ส่งผลต่อทัศนคติของการใช้รถ
- การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงศักยภาพของผู้ประกอบการ คนขับรถโดยสาร
  - การปลูกฝังความเป็นผู้ประกอบการ ควบคู่กับการรักท้องถิ่น ซึ่งจะสามารถสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
  - การพัฒนาบุคลากร สร้างการนำเสนอในทิศทางบวก

*****

คำกล่าวของผู้แทนผู้เข้าร่วมสัมมนา
ในการระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ประเด็นที่ ๒
เรื่อง “การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร”
(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความ
เชื่อถือ)
โดย
นายไชยรงค์ เจริญเมือง
ที่ปรึกษาอนุกรรมการการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ดูที่เรากำหนดมาเป็นประเด็นต่าง ๆ ไว้ ทั้งหมดจะอยู่ประมาณ ๔ หรือ ๕ ประเด็นโดย
ประมาณ ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือเรื่องของการทำงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเรามองเห็นเป็นจุด
อ่อน จุดด้อย แล้วก็จุดอ่อน จุดด้อยต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นอุปสรรคต่อความน่าเชื่อถือที่นักท่องเที่ยวเข้ามา
โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวเรามีความคิดว่า ปกติแล้วคนที่มากรุงเทพฯ ครั้งแรก มักจะมองเห็นกรุงเทพฯ เป็น
เมืองสวรรค์ ดูทุกอย่างสวยงาม เพราะนั่นคือครั้งแรก แต่การเดินทางท่องเที่ยวของเรา อุตสาหกรรมของเรา
ยัง Need ที่จะให้คนเหล่านั้นกลับมาอีกเป็น Repeater คือผู้ที่กลับมาเที่ยวซ้ำ ฉะนั้นนักท่องเที่ยวที่มาครั้ง
แรกประทับใจ หรือนักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรกแล้วเกิดไม่ประทับใจ เพราะว่าได้พบบริการต่าง ๆ ทั้งจากสิ่งซึ่ง
เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ หรือเกี่ยวกับคนผู้บริการ เพราะว่าใน Complain ซึ่งนักท่องเที่ยว
ที่เราสรุปมาจากคนเหล่านั้นที่มาเที่ยวประเทศไทยเรา มากสุดคือเรื่องของการบริการ เขาจะไม่พอใจในคำ
ว่า บริการ หรือ Service ในส่วนที่มากเป็นอันดับ ๑ แล้วคำว่า บริการ ถ้าเขาพอใจ เขาก็แน่นอน เขาก็จะ
กลับมาอีก แต่ถ้าเขาไม่พอใจ ก็แน่นอนเราจะขาด Repeater เหล่านั้นไป แล้วมีอีกกลุ่มหนึ่งในส่วนการ
Complain ถัดลงมาคือ Rude คือหยาบคาย ก็คือ จากผู้บริการคนของเราในทุกภาคส่วนของผู้ที่เข้ามา
เกี่ยวข้องในบริการนี้เช่นกัน

ผมเริ่มจากข้อ ๑ โดยเรากำหนดเป็นประเด็นต่าง ๆ โครงสร้างที่ ๑ อันนี้ก็จะเป็นเรื่องของโครงสร้างที่เป็นพื้นฐานในการท่องเที่ยว ในเรื่องพื้นฐานทางการท่องเที่ยวก็จะเกี่ยวข้องกับรถ กับเรือเกี่ยวกับน้ำไหล ไฟสว่าง การเดินทาง ความสะดวกสบายต่าง ๆ ในข้อนี้นักท่องเที่ยวที่ประสบมากก็คือ เขาไม่ได้รับความปลอดภัย เรื่องความปลอดภัยเราโยงไปไว้ข้อ ๕ แต่ทำไมเป็นไร ข้อ ๑ ก็จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย แล้วโยงไปถึงข้อ ๕ ด้วย แต่ว่าท่านดูไป คือเรื่องของความปลอดภัย แล้วข้อ ๒ มาเที่ยวเมืองไทยแล้วปรากฏว่านักท่องเที่ยวไปพบปัญหาต่าง ๆ แล้ว หาเจ้าภาพไม่ได้ อย่างเช่น อยู่แถวหน้าวัง ประตูวังมีตำรวจวังคุมอยู่ แต่คู่กับตำรวจวังยังมี ไม่รู้ใครก็ไม่รู้ กินกับตำรวจวัง แล้วอาจจะแบ่งสตางค์กับตำรวจวังใช้ อีกทั้งมี แล้วคนเหล่านั้นถามว่าเขาเป็นใคร เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นไกด์ หรือว่าเป็นอะไร เป็นมัคคุเทศก์ เขาไม่ได้เป็นอะไร เป็นผู้ที่มาทำงานอยู่หน้าวังตรงประตู แล้วบางวันก็ร่ำรวยอู้ฟู บางวันก็จ้อย เพราะว่าโชคไม่ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ละ คือส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ก็คือ เรามีมิชชันนารี ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง คนเหล่านี้ ท่านไปสีหน้าวัง หน้ากรมศิลป์ หน้าท่าช้าง ทั้งตุ๊กตุ๊ก ทั้งคนที่มาต้อนรับแล้วคนที่ไปอยู่ถึงประตูของกุด ท้ายวังยังมีเลย ไม่รู้ไปอยู่ได้อย่างไร แล้วไปอยู่หน้าวัดโพธิ์ อยู่แล้วตอนนักท่องเที่ยวบอกรังปิด วัดเปิด แล้วพอวัดโพธิ์เปิด พาเดินไปโน่น เลยโรงหนังเฉลิมกรุงไปไหน นั่นไปร้านขายจิวเวลรี่ ไปที่จะหลอกหลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยวทั้งนั้น นั่นละ คือข้อ ๑ ยังอยู่ในประเด็นของโครงสร้างพื้นฐาน ท่านปรับมาที่ข้อ ๑ ข้อ ๒ อยู่ก่อน ไม่ได้รับความปลอดภัย ข้อ ๑ ข้อ ๒ แล้วก็หาหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพ ไม่รู้จะหาใคร ตำรวจท่องเที่ยวเกี่ยวหรือไม่ ตำรวจท่องเที่ยวกับอกไม่มีอำนาจ ตำรวจ สน.ท้องที่ ยกตัวอย่าง วัง สำนักพระราชวังเกี่ยวหรือไม่ เขาก็เกี่ยว แต่ว่าเกี่ยวแล้วทำไมปัญหาไม่เคยหมดไปสักที ก็แสดงว่ามีอะไรกันอยู่ ซึ่งยังเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย แล้วก็ข้อ ๓ การบริการที่ไม่สุภาพและไม่ได้มาตรฐาน ที่แน่นอนก็คือ รถเตี้ยวนั้นคุณภาพ ยวดยาน เราเห็นรถเมล์บ้านเรา ที่เป็นรถร่วมกับอกไม่ได้มาตรฐาน แน่น ไปถึงรถทัวร์ก็ยังมีไม่ได้มาตรฐาน คนที่มาเกี่ยวข้อง ทั้งคนขับก็ไม่ได้มาตรฐานด้วย แล้วที่จอดรถ ตอนนี้อยู่กันอยู่อย่างนั้น แล้วใครเป็นเจ้าภาพ กทม. เวลาติดต่อคุยไป ตามไปที่ กทม. ก็เอาระเบียบของตำรวจมายื่นยันบอก ตำรวจเขาห้ามอย่างนั้นอย่างนี้ แต่สามล้อ ตุ๊กตุ๊กที่หน้าท่าช้าง ท่านว่าเขาอยู่ภายใต้กฎระเบียบอะไร ตุ๊กตุ๊กจอดได้แม้กระทั่งหน้าวัง จอดตรงไหนก็ต้องการจอด มีเลือกปฏิบัติ เป็นเรื่องที่ว่าเราต้องการท่องเที่ยวให้ประโยชน์ ให้รายรับทางด้านเศรษฐกิจแล้วเป็นเรื่องที่มีปัญหา รวมมาถึงข้อ ๔ ที่จอดรถไม่เพียงพอ แล้วก็ยังมีเกี่ยวข้องกับตำรวจติดไถเห็นหรือไม่ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความไม่น่าเชื่อถือ ก็ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนมาเกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ มีข้อเสนอว่า ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ผู้เข้าร่วมประชุมต้องการให้มีทางจักรยาน เราจะบอกว่าถนนหนทางเราแคบ ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเนเธอร์แลนด์ อัมสเตอร์ดัม ถนนเขาก็แคบแบบเรา แต่

ทำไมเรามีได้ แล้วก็ไม่มีอุบัติเหตุในอัตราสูง ทั้งนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องสำนึกชีวิตเขา ชีวิตเรา เขาเรา ใหญ่เล็ก ก็ต้องร่วมกันได้ นี่เป็นเรื่องของทางจักรยาน ต้องการให้มี เพราะว่ายังมีนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งชอบปั่นจักรยานท่องเที่ยว

ข้อ ๖ ทำเรือที่ได้มาตรฐาน ท่านที่ข้ามท่าช้าง หรือท่าไค ท่านจะเห็นว่าท่านข้ามทุกประเภทของคน นักท่องเที่ยวก็ไปแย่งกับชาวบ้าน จะตักน้ำตักท่ากันแย่งอยู่แล้ว ทำไมการท่องเที่ยวมาถึงประเทศเรา ททท. ตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ นาน ๔๐ - ๕๐ ปีแล้ว ทำเรือสักท่าที่จัดเพื่อนักท่องเที่ยวทำไม่ได้หรือ ให้เป็นเรื่องเป็นราว เวลาเราไปฮ่องกง ไปชิดนี้อย ออสเตรเลีย ที่ไหน ๆ เรามี สิ่งซึ่งเป็นบริการพื้นฐานเหล่านี้ต้องจัดให้ ก็คือควรจัด ควรจะแก้ไข ถึงจะได้รับความเชื่อถือ แล้วกลับมาให้บริการอีก

โครงสร้างที่ ๒ เรื่องของแท็กซี่ป้ายดำ ท่านอยู่ที่ท่าอากาศยานดอนเมืองก็พบแล้ว แล้วเห็นบอกว่า มีการแก้ไขไล่ออกไป ที่ไหนได้ เดียวนี้ไปก็ยังเจอหน้ายืนอยู่อย่างนั้น มีอยู่ได้อย่างไร ในสิ่งเหล่านี้ เป็นตัวรบกวน แล้วนักท่องเที่ยวก็แทบไม่ได้หยุด เพราะเดี๋ยวก็มาถามแล้ว You จะเอารถหรือไม่ You จะไปแท็กซี่หรือไม่ บางทีจุดกระชากลากถู นี่เป็นเรื่องของแท็กซี่ป้ายดำ ควรจะมีเจ้าภาพ ควรจะแก้ไขความเรื่อง รุ่งรัง รบกวน นักท่องเที่ยว เหล่านี้เพื่อให้ได้รับความเชื่อถือ ต้องมีเจ้าภาพ

ข้อ ๒ ในเรื่องมัคคุเทศก์ก็เหมือนกัน มัคคุเทศก์เขาเข้าประชุมในกลุ่ม ๒ เขานำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวในวัง พาแขกลงเรือ ก็ยังไม่ได้รับความสะดวกปลอดภัย เพราะว่ายังมีมิจอาชีพตามไปอีก

ข้อ ๓ เรื่องการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในเรื่องของการข้ามถนนบริเวณหน้าพระบรมมหาราชวัง ถ้ามองว่านักท่องเที่ยวเขาเป็นแขกต่างบ้านต่างเมืองต้องดูแลเขา เราต้องมีผู้รับผิดชอบ มีเจ้าภาพ ให้ความเรียบร้อย ปลอดภัยในการข้ามถนน อันนี้ก็ยังไม่ทราบว่ามีตำรวจท่องเที่ยวหรือว่าตำรวจ สน. ท้องที่ อันนี้ก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องขององค์กรที่รับผิดชอบ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องบังคับใช้ตัวบทกฎหมายในส่วนประเด็นที่ ๒

ที่นี้มาถึงประเด็นที่ ๓ คือ โครงการพัฒนา ฝึกอบรม สร้างคนให้มีสำนึก ให้มีความรู้ ความสามารถ มีจิตใจที่บริการ ทั้งคนขับรถ ทั้งมัคคุเทศก์ ทั้งคนบริการ เสิร์ฟ ทั้งคนขายของในร้านที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ท่านดูในโครงสร้างที่ ๓ เรามองว่าการส่งเสริม สนับสนุน ฝึกอบรม แทบไม่มีเลย คนที่เสิร์ฟ ถ้าไม่ได้เอาซูปร้อน ๆ รดไปบนหัวแขกก็บุญเท่าไรแล้ว เดินมา การบริการ แล้วคนรถ บังเอิญว่ากลุ่มของเรามี นายกสมาคมรถรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ประจำทาง ท่านรู้หรือไม่ว่าเดี๋ยวนี้ประเทศไทยมีรถนำเที่ยวอยู่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าคัน เฉพาะในกรุงเทพฯ ที่อยู่รายรอบบริเวณพล แต่มีคนขับรถนักท่องเที่ยวได้ ๔,๐๐๐ คน รถมี ๑๐,๐๐๐ กว่าคัน แต่มีคนขับอยู่ ๔,๐๐๐ คน ใน ๔,๐๐๐ คน เป็นเดนคูก แล้วอดีตติดยามางอมแงม

รู้จักเท่าไรยังไม่รู้ คือเป็นคนซึ่งเรียกว่าเจ้าของรถราคาเป็นล้านเขาเห็นแล้วเขาเบ้หน้า แต่เขาก็มีปัญหาว່ารถ เขาจอดอยู่ แล้วล้อไม่ได้หมุนก็คือ เขาไม่มีรายได้ ฉะนั้นก็คือทำอย่างไรจะสามารถผลิตคนที่มีจิตใจบริการ ผลิตคนซึ่งรับผิดชอบในหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวผู้เดินทาง นึกว่าเขาเป็นญาติของเรา เป็นแขกของเรา เราเป็นเจ้าของบ้านที่ดี เป็นเจ้าของประเทศ อย่าว่าแต่ที่จะมีบุคลิกการแต่งกาย วาจาที่ดีเลย เอาแขกไปเที่ยวแล้วพาแขกกลับส่งมาถึงโรงแรม ไม่ได้ไปทูปแขกก็บุญเท่าไรแล้ว ฉะนั้นก็แสดงว่า บ้านเรายังขาดการสร้างสรรค์ ภาษาดาราทุกวันเขาเรียก ขาดการ Built เขาอะไรก็ Built ทั้งนั้น เดียวนี้ ไม่รู้คนพูดรู้หรือเปล่าก็ไม่รู้ Built แปลว่าอะไร ขาดการผลิต การสร้างสิ่งเหล่านี้ จะมีสถาบันใดหรือไม่ใน กทม. รับไปหน่อยเถอะ สร้างหน่อย แล้วก็ประกาศนียบัตรเชิดชูเลย บุคคลเหล่านี้ คนขับเหล่านี้ หรือคนบริการเหล่านี้ผ่านการทดสอบ ประเมินผลจิตใจบริการเต็ม ๑๐๐ คนเหล่านี้ เจ้าของรถราต่าง ๆ ที่เรายกตัวอย่างมาเขาก็จะ Happy ขึ้นใจว่าได้คนซึ่งดี มีคุณภาพ จิตใจบริการต่อนักท่องเที่ยว แล้วก็รับผิดชอบทั้งรถ ทั้งความสะอาดต่าง ๆ

ข้อ ๒ ต้องการให้มีการอบรมพนักงานทำความสะอาดของ กทม. หรือบริษัท รับจ้างดูแลทำความสะอาดทุกแห่ง ทั้ง กทม. ตรงนี้แม้ว่าตัวท่านผู้ว่าท่านปัจจุบันนี้ท่านเป็นคนหนุ่มไฟแรง ความสะอาดก็แน่นอนอยู่แล้ว ใช้ได้ ไม่เลวหรอก แต่นักท่องเที่ยว ท่านรู้หรือไม่ เวลาเขามาเขาไม่ได้ดูตรงที่เห็นทันที เขาจะขอก่อน ท่านจะเห็นว่าคลองไหนที่สกปรกเขาไปยื่นถ่ายรูปแล้ว เพราะว่าเขารู้ ท่านทราบหรือไม่คำว่า ผักชีโรยหน้า ฝรั่งเขาไม่ใช่เป็นคนที่เรียกว่า You ดูตรงที่ I จัดให้นะ ตรงไหนที่ไม่ให้ You อย่าไปนะ ห้ามเข้าไปในครัว หรือไปดูคลองเล็กคลองน้อย แต่เขาจะดูทั่วไป เพราะเขารู้ว่าประเทศเราเปิด ฉะนั้นจะเห็นว่าคลองไหนที่น้ำดำ ๆ เหม็น ๆ แกถ่ายรูป กดชัตเตอร์แะ ๆ ตลอด เพราะว่าประเทศที่เป็นมาตรฐานเขาไม่เลือกปฏิบัติ เขามองว่าทุกอย่างต้องคุณภาพเดียวกัน ดังนั้นข้อนี้ผู้เข้าร่วมในการประชุมต้องการให้เรากระจายคุณภาพของความสะอาดไปให้ทุกแห่ง กทม. เพราะเราเป็นเมืองเปิด

ประเด็นที่ ๔ โครงสร้างที่ ๔ มาถึงเรื่องมาตรฐานของส้วม ท่าน เดียวนี้ไม่ว่าในจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ เหล่านี้มีปัญหา มาก ส้วม แล้วนอกจากว่าจะมีปัญหาเรื่องสะอาดแล้วยังมีปัญหาคนเฝ้า บางแห่งก็มหาโหด เขาได้อย่างเดียวเอามา ๕ บาท จ่ายมา ถามว่าบางที่หยิบซ้าก็หน้าแทบจะ Shut on up ดูร้าย โหดร้าย ฉะนั้นคนไทยด้วยกัน ท่านลองไปเข้าทำข้างดู เขาอย่างเดียวยจ่ายมา ๓ บาท เหม็น ๆ อย่างนี้ก็จ่ายแล้ว ดังนั้นในข้อ ๔ เราต้องการให้ทำทั่วประเทศ เพราะไหน ๆ เราจะเป็นเจ้าภาพประชุมส้วมโลก ความสะอาดของส้วมโลกแล้ว เป็นตัวอย่างเสียทีเถอะ แล้วทำให้มาก ๆ ไม่ใช่มีส้วมจริง แต่ว่าเข้าลำบาก เพราะเป็นส้วมเสีย อย่างนั้นเราพบอยู่แล้วใน กทม.

ต่อไป ต้องการให้รัฐบาล เมื่อครูเราได้คุยเรื่องที่จะจอตรด ที่นี้ปัญหาจรรยา ควันพิช มลภาวะต่าง ๆ กรุงเทพฯ เรามาก ท่านก็รู้แล้วว่าตั้งแต่มีการประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษของโลกที่บราซิล ที่ริโอเดอจาเนโร เมื่อปี ๒๕๓๕ ๑๐ ปีเศษ ๆ มา นี้ ผู้คนตื่นตัว นักท่องเที่ยวตื่นตัว เดียวนี้ท่านเชื่อหรือไม่ว่ากลุ่มประชาคมยุโรป ที่เขาเรียกกันว่ากลุ่ม BU เขาบอกมาเลยว่า ถ้าประเทศไทยเราไม่ได้แก้ไขเรื่องนี้ เขาอาจจะเปลี่ยน Destination ไปประเทศอื่นซึ่งดีกว่า ก็คือเรื่องของบริการพื้นฐาน ความสะอาดของบ้านเมือง รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมด้วย คงจะต้องแก้ไขเพื่อความเชื่อถือในการที่จะมาใช้บริการกรุงเทพฯ ของเราอีก

นี่ก็คือเรื่องของจรรยาด้วย ผมรวมจรรยา ซึ่งท่านจะเห็นว่าเดี๋ยวนี้รถในเรื่องปล่อยควันพิษเน่าเสีย เรื่อง Pollution ต่าง ๆ ยังมีอยู่ โดยเฉพาะรถร่วม บางที่รถทัวร์วิ่งตามรถร่วม รถร่วมปล่อยควันดำ แหกเขาก็มองเห็น เขาเฉย เขาไม่ต้องการพูดให้เกิดหรือมีเหตุผลที่เราเสียหน้า พบอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน

มาถึงข้อสุดท้าย เรื่องความปลอดภัย บังเอิญว่าเรื่องความปลอดภัยไปเกี่ยวข้องกับแทบจะทุกข้อ ฉะนั้นท่านที่เคารพ เดียวนี้สมัยก่อนบ้านเมืองเราขายแค่ไม่กี่อย่าง สมัยยุคโบราณ Sun Sea Sand พระอาทิตย์ อย่านมอมมาที่ผม พระอาทิตย์ แล้วก็ทรายขาว น้ำทะเลที่สวยงาม ขายได้แล้ว ผู้คนมา มาเที่ยวซ้ำ เดียวนี้ไม่พอ ต้องมีความสะอาด คือ Sanitation ทั้งคนจิตใจสะอาด อาหาร ที่พัก โรงแรมสะอาดในทุกเรื่อง รวดรา แล้วก็ยังไม่พอ มีความพอใจ คือ S คือ Satisfaction ต้องวัดได้ ดังนั้นต้องมี ๓ S ใหม่ คือ Security ความปลอดภัยที่ชัดเจน ความปลอดภัยเดี๋ยวนี้ท่านอ่านหนังสือพิมพ์อ่านไปอ่านชอกชอก ๆ เจออีกแล้ว ความไม่ปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว Security Sanitation Satisfaction นี้เป็น ๓ S เป็นทิศตัวใหม่ที่จะทำให้การท่องเที่ยวของเราได้รับความสำเร็จ

*****

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา
ประเด็นที่ ๒

เรื่อง “การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร”
(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อถือ)

ประเด็นและกรอบการดำเนินการ แบ่งออกได้เป็น ๕ โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่

๑. เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การคมนาคม ขนส่ง ชีวิตการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่จะทำให้เกิดความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวพอใจ รวมไปถึงเรื่องของท่าเรือ และสนามบิน
๒. โครงสร้างขององค์กรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว เช่น องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎระเบียบ นโยบาย ด้านการท่องเที่ยว
๓. โครงการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรสู่การท่องเที่ยว (เพื่อป้องกันอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) เช่น คนบริการในร้านอาหาร ภัตตาคาร มัคคุเทศก์ เน้นเรื่องมาตรฐาน คุยกับนักท่องเที่ยวเข้าใจ ท้ายใจนักท่องเที่ยวได้ว่าเขาต้องการสิ่งใด จึงให้สิ่งนั้น
๔. มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ
๕. เรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา

โครงสร้างที่ ๑

๑. นักท่องเที่ยวเดินทางไปลงเรือที่ท่าเรือไม่ได้รับความปลอดภัยเนื่องจากในปัจจุบันมีบุคคลที่เป็นมิจฉาชีพ จึงควรมีมาตรการในการดูแลและควบคุม

๒. องค์การการท่องเที่ยวของประเทศไทยใครเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด เนื่องจากในปัจจุบันมีหน่วยงานที่ดูแลด้านการท่องเที่ยวหลายหน่วยงาน จึงไม่สามารถทราบได้ว่ากระทรวงใดเป็นผู้ดูแลหน่วยงานใด

๓. การบริการที่ไม่สุภาพและไม่ได้มาตรฐาน เช่น คุณภาพของยานพาหนะไม่ได้มาตรฐาน คุณภาพบุคคลที่ให้บริการไม่ได้มาตรฐาน

๔. ที่จอดรถมีไม่เพียงพอ จำนวนรถ ถูกรีดไถไม่ได้รับความสะดวกต่อผู้ให้บริการรถโดยสารไม่ประจำทาง

๕. ต้องการโครงข่ายทางจักรยานที่เชื่อมโยงกรุงเทพฯ และปริมณฑล ควรมีเส้นทางจักรยานเพื่อเป็นการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

๖. ให้ทางรัฐสร้างท่าเรือที่ได้มาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

โครงสร้างที่ ๒

๑. เรื่องของรถแท็กซี่ป้ายดำ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบและมีอำนาจในการควบคุมดูแล ต้องการให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนั้นมีมาตรการในการควบคุมมากกว่านี้

๒. ฝากเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในทุกกรณีเรื่องมัคคุเทศก์เถื่อน ต้องการให้ตำรวจท่องเที่ยวดูแลและมีมาตรการควบคุมให้มากกว่านี้

๓. เรื่องของการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในเรื่องของการข้ามถนน ณ บริเวณพระบรมมหาราชวัง เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เดินทางไปดูการแลกเปลี่ยนเวรของทหารในเวลาช่วงเช้า ซึ่งเป็นเวลาเร่งด่วน ซึ่งอาจทำให้การจราจรติดขัดได้ จึงควรมีตำรวจมาดูแลอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

โครงสร้างที่ ๓

๑. สร้างการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนฝึกอบรมพนักงานขับรถทัวร์ให้ได้มาตรฐานและการบริการ เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพ วาจาที่ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว

๒. ต้องการให้มีการอบรมพนักงานทำความสะอาดของกรุงเทพฯ หรือบริษัทรับจ้างดูแลทำความสะอาดทุกแห่งทั่วกรุงเทพฯ

โครงสร้างที่ ๕

๑. มาตรฐานของการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกผู้พิการ ให้มีจำนวนเพียงพอและครบถ้วน เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยว

๒. ต้องการให้รัฐบาลมีมาตรการในการดูแลด้านการจราจรให้มากกว่านี้เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองท่องเที่ยว

โดยข้อเสนอแนะของโครงสร้างที่ ๕ เรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอยู่ตามโครงสร้างดังกล่าวข้างต้น

*****

ประเด็นที่ ๓
**เรื่อง “การพัฒนาขีดความสามารถ/
 สร้างภาคีเครือข่าย”**
 โดย
นางจุฑามาศ วิจารณ์สินธุ์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ตอนนี้คำถามหลัก ๆ อยู่ในใจของทุกท่านคงเหมือนกับดิฉัน คือ เราจะทำอย่างไรกันต่อไป ดีสำหรับกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ ๓ ได้คุยประเด็นในเรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถ แล้วก็การสร้างภาคีเครือข่าย สรุปโดยรวมแล้วก็จะขอนำเสนอสั้น ๆ ว่าเราก็ได้มีการเจาะประเด็นปัญหาหลาย ๆ ประเด็นเหมือนกัน อย่างที่อาจารย์ไชยยงค์ได้นำเสนอไปแล้ว เราก็เจอประเด็นปัญหาซึ่งค่อนข้างจะสอดคล้อง แล้วก็เหมือนกัน ทีนี้คำถามต่อไปก็คือว่า การพัฒนาขีดความสามารถที่จะตอบรับกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เราเจาะหาเจอมาจะมีอะไรบ้าง โดยหลัก ๆ เลยทางกลุ่มได้แจกแจงไป ๒ ประเด็น ก็คือว่า คงจะต้องเป็นคำตอบเดียวก็คือเรื่องของการศึกษา แต่ในกรณีนี้เราก็ต้องอธิบายการศึกษาไปเป็น ๒ ส่วน คือ เรื่องของ Formal education นั่นคือการศึกษานอกระบบในมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มีโปรแกรม ลักษณะมีปริญญา มี Diploma มี Certificate อันนั้นคือเป็น Formal education ที่ต้องมีการพัฒนากันไป แล้วตอนนี้โครงการหลักสูตรการท่องเที่ยวในประเทศไทยเราก็มีมากมาย แต่คำถามที่สำคัญที่ทางกลุ่มพยายามจะช่วยกันระดมสมองอย่างหนึ่งก็คือว่า ตอนนี้เราผลิตบุคลากรที่อาจจะไม่ได้รับตอบกับความต้องการของภาคธุรกิจอย่างถูกต้องชัดเจนนัก อันนั้นคือประเด็นหลักที่มีการพูดคุยกันในกลุ่ม ทีนี้ในเรื่องของ Formal education คงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะแยกเฉพาะเจาะจงไปในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครอย่างเดียวได้ เพราะประเด็นคงเป็นประเด็นใหญ่ที่สอดคล้องกับทั้งประเทศ คงไม่สามารถที่จะแยกแยะตรงนั้นออกมาได้ ในส่วนที่ ๒ เราก็คุยกันในเรื่องของ Informal education แต่ในส่วนนี้ก็มีหลาย Sector หลายภาค ฝ่ายซึ่งเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แล้วก็คงหนีไม่พ้นที่ประเด็นที่พูดคุยกันเป็นหลัก ๆ เลยก็คงจะมาจากฝ่ายมัคคุเทศก์ ฝ่ายเรื่องของการขนส่ง อย่างเช่น สมาคมรถแท็กซี่ก็มีประเด็นที่ได้นำเสนอมาว่ามีปัญหาบ้างประเด็นอะไรบ้างที่น่าจะต้องมาพูดคุยกัน จาก ๒ ส่วนตรงนั้น เราก็ได้กรอบแนวความคิดว่าการจะพัฒนา

ขีดความสามารถจะหนีไม่พ้นคำตอบคือเรื่องของการ Training เพราะฉะนั้นโครงการต่าง ๆ ที่ กรุงเทพมหานครสามารถจะทำได้เลยคงจะเป็นเรื่องของ Short course training ที่จะต้องมีการออกมาให้ เฉพาะเจาะจงชัดเจน ในการที่จะสามารถบอกเฉพาะเจาะจงชัดเจนได้ว่า Training น่าจะเป็นเรื่องไหน ก็คง จะหนีไม่พ้นในเรื่องของการทำวิจัย เพราะตรงนี้ก็มีความหลายท่านเสนอแนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ลึกครุ่นเรามีตัวแทนจากการบินไทย ก็ได้มีการนำเสนอว่าหลายเรื่องกับทางภาคธุรกิจต้องการจะให้มีการทำ การวิจัยก็คงจะต้องมีการตอบรับจากภาคการศึกษาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็有一部分ในเรื่อง ของการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างภาคธุรกิจและภาคการศึกษาที่จะต้องให้มีสอดคล้อง แล้วก็แน่นแฟ้น มากขึ้น เพราะตอนนี้รู้สึกว่ายังมีช่องว่างระหว่างภาคการศึกษากับภาคธุรกิจอยู่ในเรื่องของการพยายามที่ จะหาคำตอบในการพัฒนาขีดความสามารถ ที่ในเรื่องของ Training ถ้าให้เฉพาะเจาะจงลงไป กลุ่มก็ได้ ประเด็นหลัก ๆ อยู่ ๓ - ๔ ประเด็นเหมือนกันที่ Training ที่จำเป็นจะต้องนำมาปฏิบัติได้ทันที คงจะเป็นการ ตอบคำถามของทั้ง ๒ ท่านด้วย ในเรื่องหลัก ๆ เลยคือการบริการ แต่ในที่นี่ดิฉันขอเสนออย่างหนึ่งว่า เวลา พูดถึงการบริการ เราคงจะไปมองเฉพาะ ณ เวลาที่เกิดการบริการไม่ได้ เพราะฉะนั้นการ Training ในเรื่อง ของงานบริการ คงจะต้องนึกทั้งระบบ เพราะว่าสุดท้ายแล้วบริการไปแล้วอย่างที่ท่านไชยยงค์พูดถึง จะมี Complain กลับมา แต่เราอยู่ในธุรกิจนี้ Complain คือ หนีไม่พ้น อยากรู้เสียต่อให้ท่าน Perfect สมบูรณ์ ขนาดไหน ท่านเจอ Complain แน่นนอน เพราะฉะนั้นการบริการทั้งระบบ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนึกถึงหลัง จากบริการไปแล้วเจอ Complain เราจะมีการพัฒนาบุคลากรของเราให้สามารถทำให้การ Complain อัน นั้นกลายเป็นนักท่องเที่ยวที่มีความสุขอีกครั้งหนึ่งได้หรือเปล่า มีทฤษฎีที่สามารถอธิบายเรื่องพวกนี้ได้อยู่ แล้ว แต่บ่อยครั้งที่เราไม่มีบุคลากรที่มีความสามารถในการที่จะ Due กับงานบริการทั้งระบบ โดยมากแล้ว เราพูดถึงงานบริการแล้วเรามักจะเจาะจงไปที่ ณ เวลาที่เกิดการบริการ แต่งานบริการจริง ๆ ไม่ได้จบแค่นั้น ไม่ได้มีเท่านั้น มีก่อนแล้วก็หลังการบริการอีก เพราะฉะนั้นพูดถึง Training เกี่ยวกับการบริการ เราคงจะต้อง มีการ Train กันทั้งระบบ เพื่อให้เกิดงานบริการที่มีประสิทธิภาพ อันนั้นคือประเด็นหลักเลย แต่ถ้าเราพูดถึง บริการแล้ว คงจะมีการ Train ย่อยอยู่ภายใต้หัวข้อนั้นได้อีกเป็นร้อยโครงการเลย

อันที่ ๒ ที่ทางกลุ่มก็ได้ประเด็นหลักเหมือนกัน คือ เรื่องของความปลอดภัย Safety ก็เป็น ประเด็นหนึ่ง แต่ยกตัวอย่างง่าย ๆ เลย ถามตัวท่านเองว่าท่านทราบหรือเปล่าว่าโรงแรมนี้มี Emergency exit อยู่ที่ไหน อันนี้คือประเด็นหนึ่งเลย คือ Safety เราพูดถึงความปลอดภัยก็จริง แต่การ Train โครงการที่ จะมาพัฒนาขีดความสามารถจะต้องลึกไปถึงเหมือนกัน คงจะต้องนึกไปทั้งระบบเหมือนกันว่า การทำให้ บุคลากรของเราเข้าใจประเด็นเรื่องความปลอดภัยก็จะต้องมีการ Train กันในเรื่องของความเข้าใจกัน

เรื่องของการบริหารความปลอดภัยทั้งหมด อันนั้นคืออีกประเด็นหนึ่งที่เราเจอ ว่าน่าจะต้องมีการจัดการ มี Training short course เกิดขึ้น

ประเด็นสุดท้ายที่ได้รับการเสนอแนะจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยเฉพาะ เสนอว่า เราน่าจะต้องมีการ คือ เวลาพูดถึงการพัฒนาขีดความสามารถ ปอยครั้งเรามักจะลืมหากลุ่มหลักสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ ชุมชน เรามักจะพูดถึงภาคธุรกิจ เรามักจะพูดถึงภาคอื่น ๆ แต่ชุมชนที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการท่องเที่ยว เรามักจะไม่ได้ไปพยายามพัฒนาขีดความสามารถของเขา ตัวแทนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็เลยมากระซิบลับหลังจากการที่ระดมสมองแล้วบอกว่า อาจารย์อย่าลืม อีกประเด็นหนึ่งที่ลืมหาคู่กันเข้าไป ก็คือเรื่องของการมีส่วนร่วมของชุมชน เราจะต้องไปพัฒนาเขาเพื่อให้เขามีส่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครด้วย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ในบางส่วนที่เขามีความรู้ในเรื่องของชุมชนของเขาเองอยู่แล้ว ในเรื่องของประวัติของชุมชน ในเรื่องของความเข้าใจในวัฒนธรรมของชุมชนของเขาเอง ทำอย่างไรให้ความสามารถตรงนี้นำมาใช้ประโยชน์ นำมามีคุณค่าในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวได้

ดิฉันคิดว่าคงจะ Cover ทุกประเด็นที่ทางกลุ่มได้พูดคุยกันไป เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงแล้ว สิ่งหลัก ๆ ของสรุปก็คือว่า การพัฒนาขีดความสามารถ แล้วก็สร้างภาคีเครือข่ายคงหนีไม่พ้นเรื่องเดียวหลัก ๆ เลย คือ การอบรม แต่อบรมในที่นี้คงจะต้องเริ่มต้นด้วยการทำวิจัยว่าเรามี Sector ไหน เรามีอะไรบ้างที่จำเป็นจะต้องมีระยะสั้น ระยะยาว แล้วก็ประเด็นหลัก ๆ ที่พูดถึงเมื่อครู่ก็คงจะเป็นเรื่องของงานบริการ อันดับแรกเลยที่จะต้องมีการทำอย่างเร่งด่วน

*****

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
จากการเสวนากลุ่มย่อย ของผู้เข้าร่วมสัมมนา
ประเด็นที่ ๓
“การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย”

๑. การพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ต้องเน้นในเรื่องจรรยาบรรณของวิชาชีพ และหัวใจบริการด้วย
๒. หลักสูตรมัคคุเทศก์ต้องเน้นภาษาอังกฤษเป็นหลัก รวมถึงต้องมีมัคคุเทศก์ของภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาเกาหลี ภาษารัสเซีย เป็นต้น เพียงพอสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยวของประเทศนั้น ๆ
๓. มัคคุเทศก์ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นของประเทศไทยอย่างดี
๔. การท่องเที่ยวของประเทศไทยต้องมองในภาพรวม ต้องมีการบูรณาการร่วมกันกับทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชน
๕. ควรมีการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเน้นที่เป็นหลักสูตรระยะสั้น และเน้นโดยตรงในเรื่องเฉพาะ เช่น การโรงแรม มัคคุเทศก์ เป็นต้น
๖. การท่องเที่ยวของประเทศไทยควรมีการให้ภาคท้องถิ่นต่าง ๆ ที่เป็นเจ้าของพื้นที่มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว โดยอาจจะเป็นการแนะนำส่วนต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เพื่อจะทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของพื้นที่ภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว ทำให้รักษาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ต่อไป

๗. บุคลากรในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ไม่ควรคำนึงถึงปริญญาบัตร แต่ให้คำนึงถึงประสบการณ์มากกว่า รวมถึงการบริการที่ดี ความปลอดภัยต้องมี สิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

๘. ควรมีการทำการวิจัยงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยตรง และเมื่อได้ผลของการวิจัยเป็นอย่างไร ควรมีการส่งผลการวิจัยดังกล่าวให้กับส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น ผู้ประกอบการบริษัทต่าง ๆ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เป็นต้น

๙. ควรมีการสำรวจบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งส่วนที่จบจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือจากหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยว และต้องมีการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวไว้ด้วย

*****

คำกล่าวปิดการสัมมนา

เรื่อง

**“การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริม
และการบูรณาการภาครัฐและเอกชน”**

โดย

นางสาวภูวนิดา คุณผลิน

เลขาธิการคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

และ

ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ก่อนอื่นดิฉันต้องขอใช้เวลา
โอกาสนี้พูดคุยกับทุก ๆ ท่านที่ได้เสียสละเวลา
แล้วก็อยู่ร่วมกับพวกเราจนกระทั่งถึงเวลานี้ ต้อง
ขอขอบคุณคณะที่ปรึกษาทุก ๆ ท่าน และต้อง
ขอขอบพระคุณท่านวิทยากรทุก ๆ ท่านที่ได้ให้
ความกรุณาตั้งแต่ช่วงเช้าจนกระทั่งถึงช่วงบ่าย

ดิฉันเองต้องร่วมกันที่จะพัฒนาในเรื่องของการ
ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง แล้วเนื่องจากเราได้มีการ
จัดตั้งคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว หลาย
ท่านถามว่าคณะนี้จะดำเนินการอย่างไร ดิฉันขอ
อนุญาตนำเรียนว่าในประเด็นต่าง ๆ ที่มีความ
เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกับทางด้านของการท่องเที่ยว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งเรื่องทุกเรื่องที่ผ่านมาคณะกรรมการชุดใหญ่ ท่านประธานคณะกรรมการก็จะ ได้จัดส่งมายังคณะอนุกรรมการเพื่อที่เราจะได้ ทำงานกันอย่างละเอียดขึ้นมาอีก ๑ Step จะลง พื้นที่กัน จะได้นำเรื่องต่าง ๆ เข้ามาศึกษา และ สุดท้ายเราก็จะได้นำสรุปให้กับคณะกรรมการชุดใหญ่ได้เป็นแนวทางในการนำไปเสนอต่อคณะผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น วันนี้ดิฉันต้องขอขอบคุณทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนจากภาครัฐ ผู้แทนจากภาคเอกชน ตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทุก ๆ ส่วน แล้วคงต้องขอความร่วมมือในอนาคตข้างหน้า ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการที่เราจะร่วมกันพัฒนาตามกรอบ ๓ แนวทาง วันนี้คณะกรรมการก็จะนำกรอบตรงนี้เพื่อที่จะนำไปเป็นผลสรุป และดิฉันเองก็ตั้งจะได้จัดส่งเป็นเอกสาร หรือถ้าท่านใดสนใจใน

เรื่องของรายงาน ซึ่งต่อไปคณะกรรมการก็จะจัดทำเป็นรูปเล่มผลสรุปของการประชุมในวันนี้ ออกมาเป็นรูปเล่ม ก็สามารถที่จะประสานเข้ามายังคณะกรรมการได้ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ดิฉันขออนุญาตนำเรียนว่าหลาย ๆ วาระที่เราได้ ร่วมกันผลักดัน คนเดียวทำงานไม่ได้ ส่วนงานเดียวทำงานไม่ได้ ในวันนี้เราต้องช่วยกันในการที่จะทำให้ช่องว่างระหว่างองค์กร ช่องว่างระหว่างเครือข่ายนั้นกระชับขึ้น ด้วยความใกล้ชิดของทุก ๆ ภาคส่วน เราจะเกิดการมีส่วนร่วมและการผลักดันและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน วันนี้ต้องขอขอบคุณทุกท่านในนามของคณะกรรมการการท่องเที่ยว การสัมมนาในครั้งนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ในประเด็นเรื่องของการระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เท่าที่เราจะรวบรวมเสนอไปยังหน่วยงานในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ภายใต้กรอบปีงบประมาณทั้งปี นี้และปีถัดไป โดยที่เราจะเริ่มดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคีในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน โดยคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ในฐานะผู้แทนของฝ่ายนิติบัญญัติที่เรามีหน้าที่ในการติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานของภาครัฐ และมีหน้าที่ในการดำเนินงานเพื่อติดตามและเร่งรัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครภายใต้

กรอบปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ตามทิศทางที่ทุกท่านได้คาดหวังไว้ว่าเป็นรูปธรรมต่อไป ดิจันในฐานะเลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว และในฐานะประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต้องขอขอบพระคุณผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่านที่ทำให้การสัมมนาในครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปด้วยดีและหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือจากทุกท่านในอนาคตข้างหน้าในการที่เราจะขับเคลื่อนกลไกในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ยั่งยืนต่อไป

สุดท้ายขออัญวยวยพรให้ทุกท่านมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์และเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ
ขอกราบ
ขอบพระคุณทุกท่าน สวัสดิ์

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถาม ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

แบบสอบถามความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนา เรื่อง “การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร : แผนการส่งเสริมและการบูรณาการภาครัฐและเอกชน” มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน สรุปความคิดเห็นตามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑. การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร (การตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ)

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๑ คน (สังกัด กรุงเทพมหานคร ๓ คน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒ คน กระทรวงวัฒนธรรม ๑ คน สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ๑ คน สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ ๑ คน สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย ๑ คน และประชาคม/ผู้แทนชุมชน ๒ คน)

๑. ควรมีการวางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวล่วงหน้า (๖ เดือน-๑ ปี) อย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน และมีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อเป็นแนวทางดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการ ในการประชาสัมพันธ์ และเตรียมการรองรับการท่องเที่ยว ร่วมกัน

๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความสะดวกสบาย อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวด้านต่างๆ ได้แก่

- ที่จอดรถ ที่มีการจัดสรรอย่างพอเพียง ร่วมกับรถบริการ Shuttle bus เชื่อมระหว่างจากที่จอดรถ และสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งจัดสถานที่จอดรถจักรยานที่สะดวก และปลอดภัย
- การคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ควรมีความสะดวก ปลอดภัย

- จัดให้มีป้ายบอกเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง (เส้นทาง-ระยะทาง-อัตรา
ค่าโดยสาร-สถานที่ท่องเที่ยว-จุดสำคัญ-ศูนย์ช่วยเหลือ-การขอรับบริการ)
รวมทั้งการจัดให้มีป้ายบอกสถานที่ที่ชัดเจน สังกะต่ง่าย และติดไฟเพื่อให้เห็น
เวลากลางคืน

- มีการติดไฟส่องสว่างบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว
- มีการดูแลความสะอาด ความสวยงามของพื้นที่ทางเท้า หากมีการ ขายสินค้าควร
ดูแลให้เป็นระเบียบ รวมทั้งจัดให้มีเส้นทางของจักรยาน (Bike lane) ด้วย
- ห้องสุขาควรมีอย่างพอเพียง สะอาด และมีผู้ดูแลต่อเนื่อง และจัดให้มีรถสุขา
เคลื่อนที่สะอาด ไว้บริการอย่างทั่วถึง
- ความสะอาดของอาหาร ถูกสุขลักษณะมีป้ายรับรองทั้งภาษาไทยและภาษา
อังกฤษ
- ควรมีการดูแลเรื่องสายไฟ ที่พาดผ่านถนน นอกจากจะทำให้ทัศนียภาพ
ไม่สวยงามแล้ว ยังไม่ปลอดภัยแก่ผู้สัญจรด้วย

๓. การจัดการผลิตภัณฑ์ ควรมีการจัดแพ็คเกจท่องเที่ยว (Tourism Package) หรือ
เส้นทางท่องเที่ยวเพิ่มเติม ได้แก่

- การจัด Water front มีเวทีการละเล่นบริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา รวมทั้งจัดพื้นที่
บริเวณท่าช้าง ท่าเตียน ท่าพระจันทร์ ท่าวังหลัง ฯ ให้เป็นระเบียบ สะอาด สวยงาม มีเจ้าหน้าที่ดูแลทั่วถึง
- จัดเส้นทางเดินชมทัศนียภาพ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในคลองต่างๆ เช่น คลองบาง
กอกน้อย คลองบางพรหม คลองหลอด คลองกรุงเกษม คลองพระเชินวง ชมสถานที่ราชการ การดำเนินชีวิต
ริมน้ำ และการประกอบอาชีพริมน้ำ เช่น ครอบครัวตีบาตร บ้านทำขนมไทย
- จัดการท่องเที่ยวเพื่อชิมอาหารอร่อย เพื่อส่งเสริมมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว และ
เป็นการรณรงค์ให้ผู้ประกอบการปรุงอาหารที่มีรสชาติอร่อย และสะอาด
- จัดการท่องเที่ยวเพื่อการซื้อสินค้า (Shopping) เช่น การจัดแพ็คเกจท่องเที่ยวร่วมกับ
ห้างสรรพสินค้าในการลดราคาในช่วงเทศกาลต่างๆ หรือการจัดเส้นทางเพื่อท่องเที่ยวและเลือกซื้อสินค้า
ไทยที่ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร
- จัดการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น การจัดแพ็คเกจการท่องเที่ยวร่วมกับการเข้ารับ
บริการในสถานพยาบาล สถานบริการสุขภาพ สปา

- จัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การจัดแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อรับประทาน อาหาร ผัก-ผลไม้ปลอดสารพิษ การเที่ยวชมไม้ดอกไม้ประดับ พันธุ์ไม้หายาก สวนเกษตร ฟาร์ม ทุงนา หรือจัดเป็นมหกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปีละ ๑ ครั้ง แถบมีนบุรี หนองจอก ตลิ่งชัน บางมด บาง ชุนเทียน เป็นต้น

- จัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม-ประวัติศาสตร์ ชมวัด-วัง สะพานข้ามแม่น้ำ เจ้าพระยา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ร่วมกับการส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวใหม่และ สนับสนุนผู้ประกอบการเอกชนในการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีความพร้อม เช่น สยามนิรมิต

- จัดเส้นทางท่องเที่ยวเยี่ยมชมบ้านบุคคลสำคัญ หรือบริเวณที่เป็นตำนานในอดีต เช่น บ้านหลวงประดิษฐมนูธรรม บ้านขวัญ-เรียม วัดมหาบุศย์ (แม่น้ำค)

- จัด event หรือ เทศกาล มหกรรมต่างๆ ในแต่ละเขต อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างจุด ขายใหม่ ๆ แก่นักท่องเที่ยว และยังเป็นการกระจายรายได้สู่แต่ละท้องถิ่นด้วย

- จัดการเดินทาง ตามรอยเส้นทางผู้นำ APEC

- จัดเส้นทางการท่องเที่ยวประหยัคพลังงาน เช่น การจัดจักรยาน Rally เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในกรุงเทพฯ และลดปัญหามลภาวะ

- มีการทำแพ็คเกจการท่องเที่ยวร่วมกับการทำประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุระหว่าง การเดินทาง

๔. ควรเพิ่มการตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ที่เป็นกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มกีฬา กลุ่มรัก สุขภาพ กลุ่มวัยเกษียณ กลุ่มฮันนีมูน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มประกันชีวิต กลุ่มคนด้อยโอกาส และกลุ่มคน พิการ โดยจัดแพ็คเกจการท่องเที่ยวรองรับเฉพาะที่มีความเหมาะสม

๕. การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์

- ควรมีการจัดทำ และเผยแพร่แผนที่ หรือข้อมูลสำคัญกับการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว (เวลาเปิด-ปิด-อัตราเข้าชม-การแต่งกาย) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละเขต ๕๐ เขต ร้านอาหาร/มีชื่อเสียง โรงแรม/ที่พัก (อัตราราคาต่างๆ) สวนสาธารณะ/สวนหย่อม (เวลาเปิด-ปิด- อัตราค่าเช่ารถจักรยาน- รถลากจูง-เรือเช่า) การคมนาคม/เส้นทางท่องเที่ยว (พร้อมอัตราค่าโดยสาร) ศูนย์บริการ/ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว สถานีตำรวจ ตำรวจท่องเที่ยว โรงพยาบาล บริษัทนำเที่ยว (จด ทะเบียน) จัดทำเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ตั้งแต่บริเวณสนามบิน แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ สถานที่ ราชการโดยจัดให้เพียงพอ ทัวถึงอยู่ตลอดเวลา

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม เฉพาะพื้นที่ใน กรุงเทพมหานคร ร่วมกับมีการตั้งศูนย์ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในการโฆษณา และกระจายสินค้า

เน้นการประชาสัมพันธ์ ให้นักท่องเที่ยวเห็นความแตกต่างทางด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และประวัติศาสตร์ ของสถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งการแนะนำเกี่ยวกับการ แต่งกายเพื่อเข้าชมสถานที่สำคัญ เช่น วัด วัง เพื่อให้นักท่องเที่ยวเตรียมการแต่งกายที่เหมาะสมเพื่อ นักท่องเที่ยวจะไม่ต้องเสียเวลา ค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนเสื้อผ้าบริเวณหน้าวัด-วัง

- มีการโฆษณา “ยิ้มสยาม” เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นว่าจะได้รับความสุข และบริการที่ติดต่อดการเดินทาง

๖. การดำเนินงานควรเน้นการประสานประโยชน์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการรายย่อย ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เป็นการดำเนินงานร่วมมือ ที่จะหาทางออกร่วมกัน และเกิดประโยชน์แก่ ประเทศชาติมากที่สุด

๗. ควรมีการวางแผนเตรียมการ กรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ที่อาจส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ

ประเด็นที่ ๒. การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ

(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อถือ)

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๗ คน (สังกัด กรุงเทพมหานคร ๔ คน และสมาคม มัคคุเทศก์อาชีพ ๓ คน)

๑. มีการตรวจสอบให้ร้านค้าบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว ขายสินค้าอย่างเป็นธรรม มีมาตรฐาน แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

๒. ควรมีการลงทะเบียนผู้ประกอบการ ทั้งที่เป็นคนขับรถแท็กซี่ คนขับรถสามล้อ-สามล้อ เครื่อง รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง แม่ค้า-พ่อค้า เพื่อให้เป็นเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยว (ลงทะเบียนชื่อ ที่อยู่ รูปถ่าย-เพื่อจัดทำบัตรประจำตัว) ส่งไปยังจุดหรือศูนย์ให้บริการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวตรวจสอบ เรียกใช้บริการได้สะดวก และยังเป็น การสร้างความน่าเชื่อถือด้าน ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวด้วย

๓. เพิ่มจุดบริการ หรือ Counter Service ใหม่ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ สนามบิน หรือหัวลำโพง โดยมีป้ายบอกที่ชัดเจน

๔. ควรมีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เช่น ตำรวจท่องเที่ยว เทศกิจของ กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ และประจำในจุดที่นักท่องเที่ยวสามารถขอความช่วยเหลือได้ง่าย และเพื่อเพิ่มความมั่นใจในความปลอดภัยเมื่อมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

๕. ควรจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย โดยอาจร่วมมือกับกรมควบคุมมลพิษ หรือกรมอนามัย ในการพัฒนา สิ่งแวดล้อม และการคมนาคมทางน้ำร่วมกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาความสะอาด

๖. ควรให้ความสำคัญกับการป้องกัน และปราบปราม มัคคุเทศก์เถื่อน มาเพียงในสถานที่ท่องเที่ยว พ่อค้า-แม่เด็ก-เด็กชายของ ตลอดจนขอทาน เพื่อไม่ให้ข่มขู่ คุกคามนักท่องเที่ยว

๗. เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำรวจ ตำรวจท่องเที่ยว และเทศกิจ ควรดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และดำเนินการต่อผู้ประกอบการอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน

๘. ส่งเสริมขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ประเด็นที่ ๓. การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔ คน (สังกัด กรุงเทพมหานคร ๓ คน และประชาคม/ผู้แทนชุมชน ๑ คน)

๑. ควรมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการ โรงแรม เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกงานในสถานที่จริง และฝึกปฏิบัติในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และมีการฝึกการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงโดยมีผู้ให้คำปรึกษาใกล้ชิด

๒. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ คนขับรถแท็กซี่ คนขับรถสามล้อเครื่อง แม่ค้า-พ่อค้า ให้เป็นเครือข่ายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ควรมีมัคคุเทศก์ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว บริการกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเอง เพื่อให้คำแนะนำ ทั้งนี้อาจจัดนักศึกษามาฝึกงานร่วมด้วย

๔. ควรจัดตั้งคลินิกพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ หรือคนในท้องถิ่น/ชุมชน ในการประกอบธุรกิจ การผลิตสินค้าที่มีการรับรองมาตรฐานสินค้า การจัดทำบรรจุภัณฑ์ สวยงาม ทันสมัย โดยอาจเป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากรุงเทพมหานคร กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรม

๕. มีการจัดตั้ง กองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนองค์กรชุมชน หรือ กลุ่มประชาคม ด้านการจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

๖. สนับสนุนให้กรุงเทพมหานคร จัดตั้งหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เป็นนิติบุคคลเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการจัดสรรงบประมาณการบริหาร จัดการด้านการท่องเที่ยว

๗. มีการจัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยวในแต่ละเขตของกรุงเทพ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระหว่างเขต กับ กรุงเทพมหานคร รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

๘. มีการจัดการอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ แก่ภาคีทุกภาค เจ้าหน้าทีของรัฐ ตำรวจ ทหาร และผู้ประกอบการ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของประเทศไทย แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดเทศกาล การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีกับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

๙. มีการตั้งคณะทำงานบริหารการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่มีตัวแทนจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ตัวแทนจากราชการ สถานศึกษา ผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน องค์กรในชุมชน ตัวแทนประชาชน ในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผน นำเสนอกิจกรรม หรือแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ร่วมกัน

๑๐. ส่งเสริมการรวมตัวของภาคีเครือข่ายในชุมชน ระหว่างชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน สนับสนุนด้านวิชาการ การอบรม คู่มือ การวิจัย

๑๑. สนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ข้อสังเกตจากการประชุม

๑. ควรมีการดำเนินการติดตาม ประเมินผลภายหลังการประชุมเพื่อให้มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

๒. ควรเพิ่มเวลาในการประชุม/สัมมนา

นางสาวศุภพรวรรณี สุขพุ่ม
เลขานุการคณะอนุกรรมการ ฯ

ผู้สรุป

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

ประเด็นที่ ๑. การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
(การตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและบริการ)

ชื่อ.....	สกุล .....
ตำแหน่ง	หน่วยงาน .....
ที่อยู่ติดต่อ	โทรศัพท์ .....

โปรดกรอกข้อมูลที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

๑. ท่านต้องการให้ภาครัฐ / ภาคเอกชน ให้การสนับสนุนด้านการตลาดอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

๒. ท่านคิดว่าควรมีการจัดการผลิตภัณฑ์ แพคเกจการท่องเที่ยว (Tourism Package) หรือเส้นทางการท่องเที่ยวเพิ่มเติม เพื่อขยายการท่องเที่ยว ในปัจจุบัน

.....
.....
.....

๓. ท่านคิดว่าข้อมูลด้านการตลาดในประเทศใดบ้าง ที่จำเป็นต่อการวางแผน ส่งเสริม และ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

.....

.....

.....

.....

๔. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

ประเด็นที่ ๒. การสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
(การจัดการของภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อถือ)

ชื่อ.....	สกุล.....
ตำแหน่ง.....	หน่วยงาน.....
ที่อยู่ติดต่อ.....	
	โทรศัพท์.....

โปรดกรอกข้อมูลที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

๑. ท่านต้องการให้ภาครัฐ / ภาคเอกชน แก้ไขด้านการจัดการการท่องเที่ยวประเด็นใดบ้าง อย่างไร
(เช่น การอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย การประสานความร่วมมือ ศูนย์บริการ)

.....

.....

.....

๒. ท่านต้องการให้ภาครัฐ / ภาคเอกชน เพิ่มเติมแผนการประชาสัมพันธ์ในประเด็นใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

แบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

ประเด็นที่ ๓. การพัฒนาขีดความสามารถ/สร้างภาคีเครือข่าย

ชื่อ.....	สกุล .....
ตำแหน่ง	หน่วยงาน .....
ที่อยู่ติดต่อ	โทรศัพท์ .....

โปรดกรอกข้อมูลที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

๑. ท่านต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างไร

.....

.....

.....

๒. ท่านคิดว่าปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอะไรบ้าง และแก้ไขได้อย่างไร
(เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ภาครัฐ ภาคเอกชน พนักงานบริการ ผู้ประกอบการ)

.....

.....

.....

.....

๓. หากมีการปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และโรงแรม ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงในประเด็นใดบ้าง และแก้ไขได้อย่างไร (เช่น หลักสูตร รายวิชา ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา)

.....

.....

.....

.....

.....

๔. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามคณะทำงาน

รายนามคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

คณะอนุกรรมการ

๑. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายทศพล สังขทรัพย์	อนุกรรมการ
๓. นางสิรินทร รามสุต	อนุกรรมการ
๔. นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์	อนุกรรมการ
๕. นายทวีศักดิ์ เดชเดโช	อนุกรรมการ
๖. นายสุพจน์ จิราพันธ์	อนุกรรมการ
๗. นายวันเสด็จ ถาวรสุข	อนุกรรมการ
๘. นายขจร วีระใจ	อนุกรรมการ
๙. นางสาวสุดารัตน์ สุจินตามณี	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวศุภพรรัตน์ สุขพุ่ม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะที่ปรึกษาในคณะอนุกรรมการ

๑๑. นายภัทรศักดิ์ ไอสถานุเคราะห์
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร
๑๓. นายศิริชัย มาโนช
๑๔. นายวันชัย สุทธิวรชัย
๑๕. นายไชยรงค์ เจริญเมือง
๑๖. นางสาวนิชาภา ศิริวัฒน์
๑๗. นางสาวภูวดี คุณผลิน
๑๘. นางสาวอติภา ประภาสวัต
๑๙. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๒๐. ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย

๒๑. นายอภิชาติ สังขอารี
๒๒. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์
๒๓. นางสาวมัสลิน สุขพัฒนานรากุล
๒๔. ผู้แทนสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

รายนามคณะกรรมการเตรียมงานสัมมนา

๑. นางสาวกวนิดา คุณผลิน	หัวหน้าคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร	คณะกรรมการ
๓. นายไชยรงค์ เจริญเมือง	คณะกรรมการ
๔. นายศิริชัย มาโนช	คณะกรรมการ
๕. นางสาวนิชาภา ศิริวัฒน์	คณะกรรมการ
๖. นายสุรพิชัย พรหมสิทธิ์	คณะกรรมการ
๗. นางสาวศุภพรรัตน์ สุขพุ่ม	เลขานุการคณะกรรมการ

ผู้ช่วยคณะกรรมการในคณะกรรมการฯ

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สำนักกรรมการฯ ๓

๑. นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน
๒. นายนาคะ ดวงวิชัย	นิติกร ๖
๓. นางสาวภัณฑิรา ผาดิยาวงศ์	วิทยากร ๔
๔. นายรุ่งโรจน์ บุญกั้งवाल	นิติกร ๓
๕. ว่าที่ร้อยตรี ชัยบูรณ์ หนองคุณน้อย	นิติกร ๓
๖. นางเนาวรัตน์ งามภูพันธ์	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕
๗. นางธัญญา ศรีสุพรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๔
๘. นางสาวสุกัญญา เจริญผล	คณะกรรมการในคณะกรรมการ
๙. นายสุรภาพ จันทร์เปล่ง	คณะกรรมการในคณะกรรมการ
๑๐. นางสาวบุญยภัก อ้นขวัญเมือง	คณะกรรมการในคณะกรรมการ

*****

